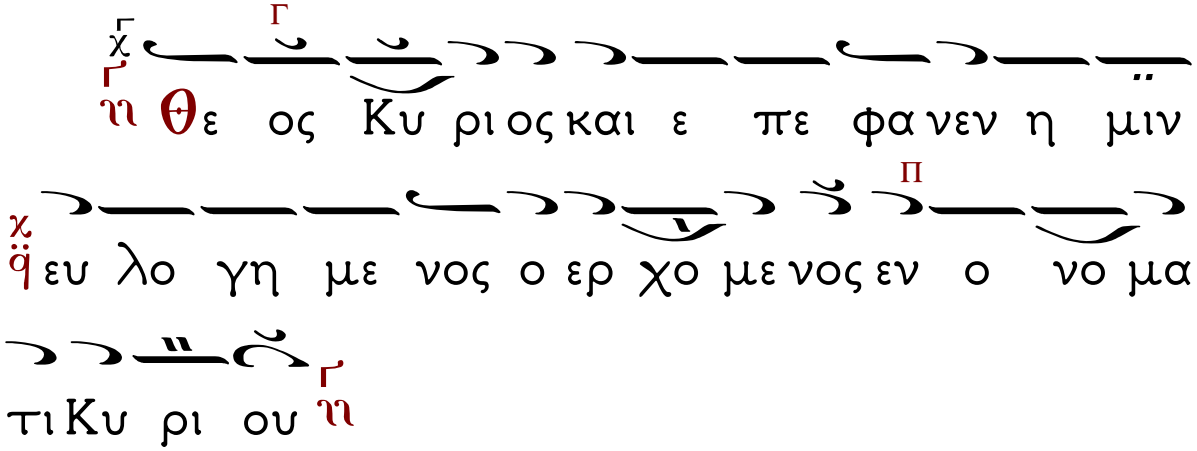
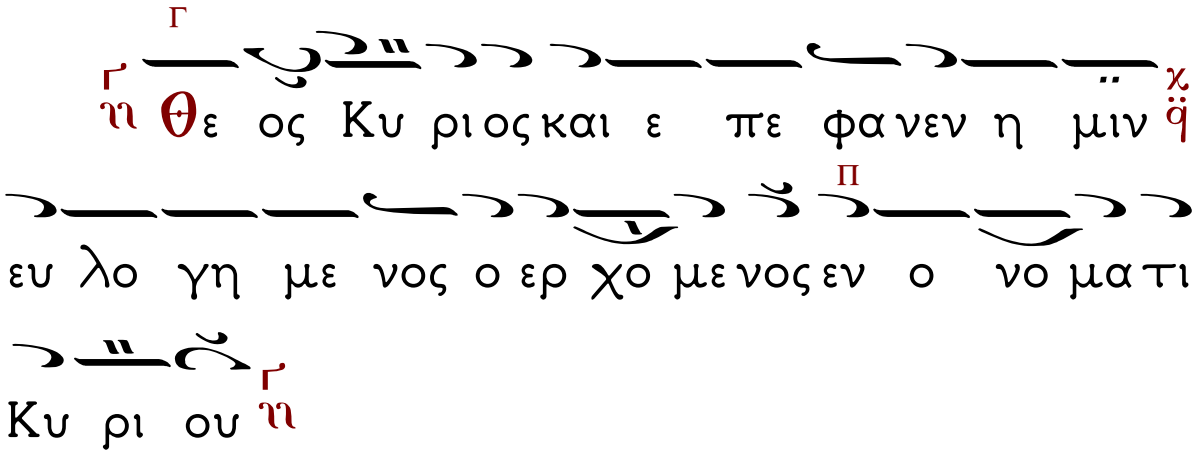
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ Ι΄
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΣ

Ἦχος ὑ Γα

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

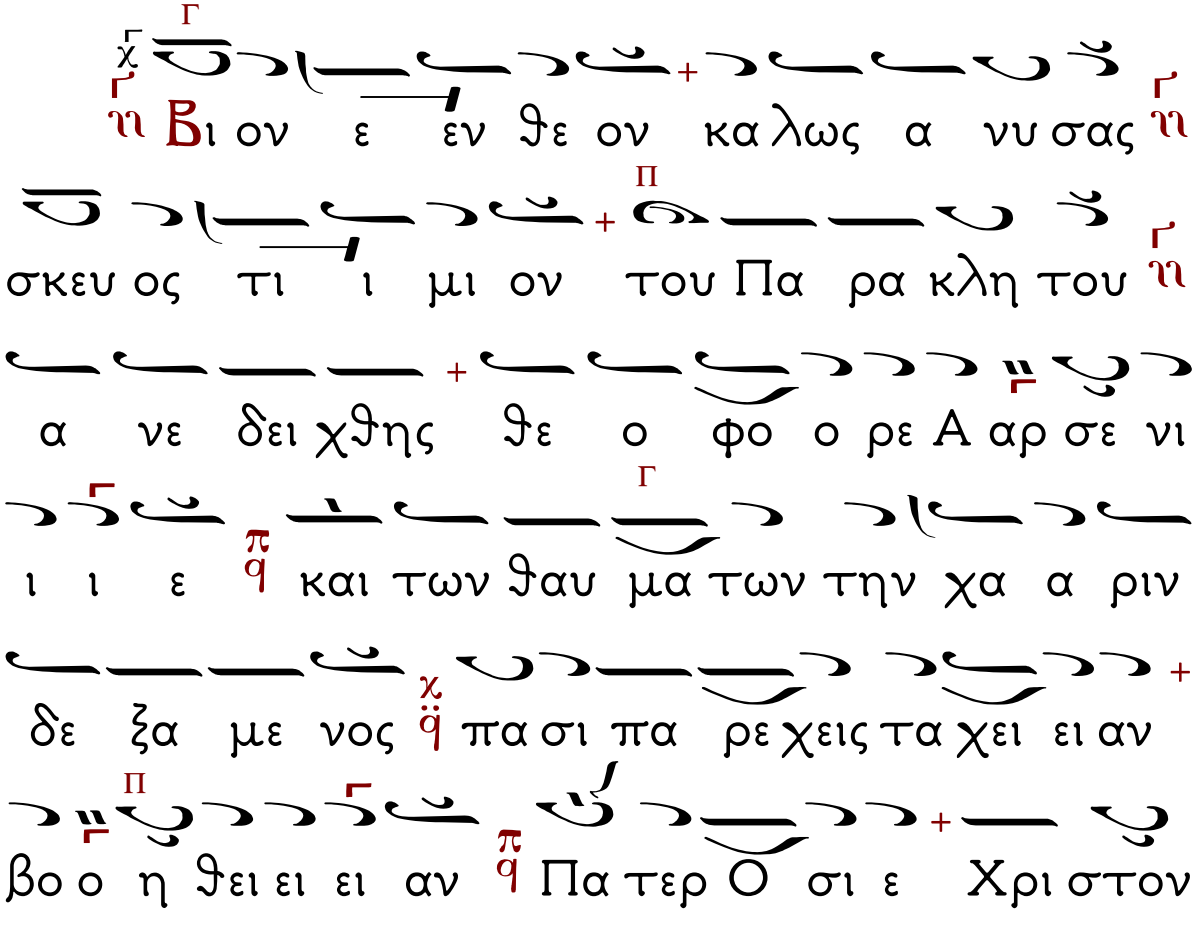
Ἦχος γ΄.

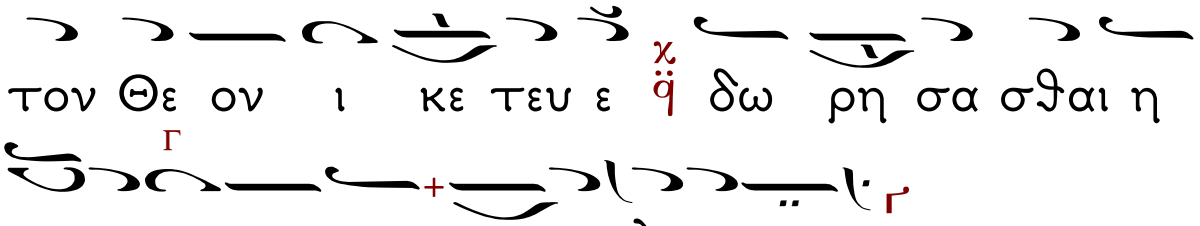
Θείας πίστεως.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκεῦος τίμιον, τοῦ Παρακλήτου, ἀνεδείχθης θεοφόρε Ἀρσένιε, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

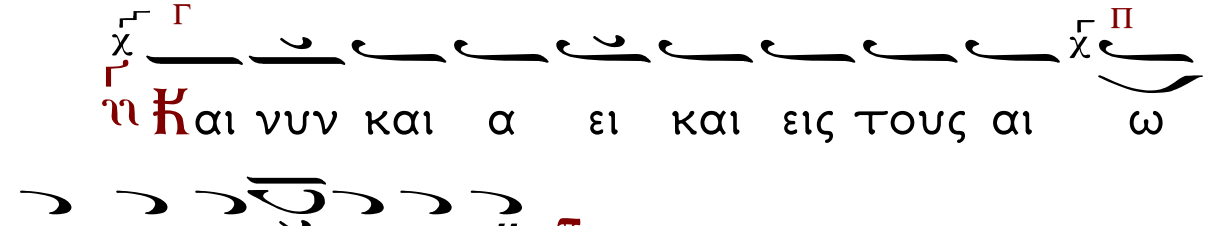

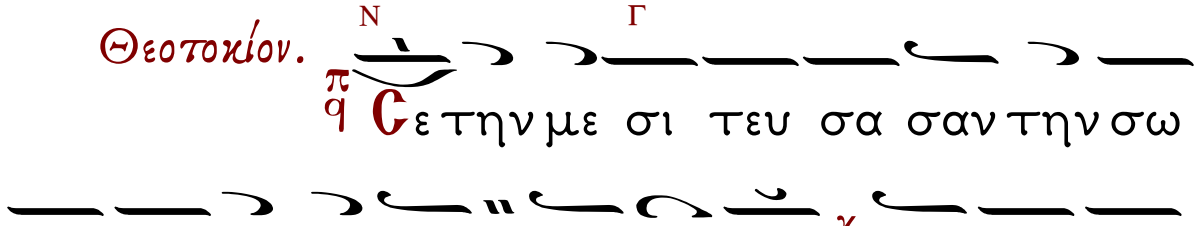
Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

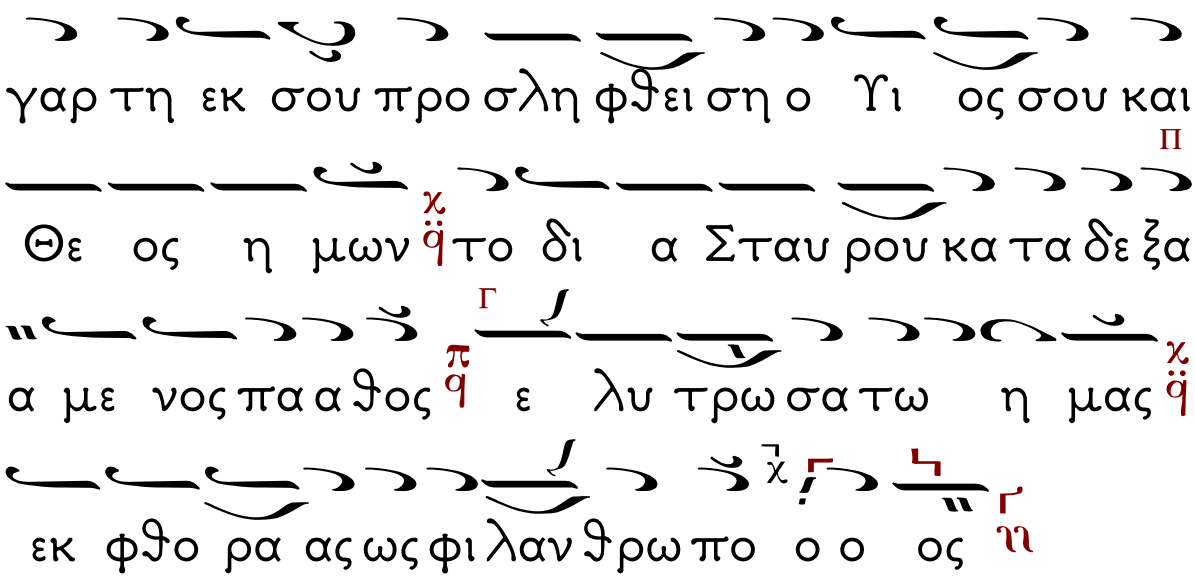
Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και
Θε ος η μων το δι α Σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα τω η μας
εκ φθο ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀνέτειλας ἡμῖν, ὡς νεόφωτον ἄστρον, ἀσκήσει ἀρετῶν, καὶ ὁσίων καμάτων, Ἀρσένιε μακάριε, καὶ λαμπρύνεις ἑκάστοτε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς νοηταῖς φωταυγείαις· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, καὶ τέξασα σαρκί, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, τῆς Εὔας τὸ κατάκριμα, τῷ Σῷ τόκῳ διέλυσας· ὅθεν λῦσόν μου, τοὺς τῶν πταισμάτων συνδέσμους, καὶ μετάνοιαν, εἰλικρινῆ μοι παράσχου, ὡς Μήτηρ τοῦ Κτίστου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁσίων τοῖς ἴχνεσιν ἀκολουθήσας θερμῶς, ἀσκήσει διέλαμψας καὶ ἀρετῶν τῷ φωτί, Ἀρσένιε Ὅσιε· ὅθεν Καππαδοκία, ἐν σοὶ Πάτερ καυχᾶται, πᾶσα δὲ σὲ γεραίρει, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἣν φύλαττε πρεσβείαις σου, ἀπαύστως ἀκλόνητον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χριστὸν ὡς ἐκύησας τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἐῤῥύσω τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, Παρθένε πανάχραντε· ὅθεν Σε ὡς αἰτίαν, σωτηρίας ὑμνοῦμεν, ἅμα δὲ καὶ κρηπίδα, τῆς ἐλπίδος βεβαίαν· ἀλλ' ὦ Θεογεννῆτορ, δίδου ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἑώας ὡς ἥλιος νοητός, ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀναφανείς, ἀκτῖσι τοῦ βίου σου, καὶ τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τὴν τῶν παθῶν σκεδάζεις, ὁμίχλην ἑκάστοτε, καὶ πάντας διεγείρεις, πρὸς θείαν ἀγάπησιν· ὅθεν ἀφθαρσίας, δεδεγμένος τὸ γέρας, φθορᾶς πάσης λύτρωσαι, τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντάς σε, θεοφόρε Ἀρσένιε, πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσι, τοῖς θείοις λειψάνοις σου.

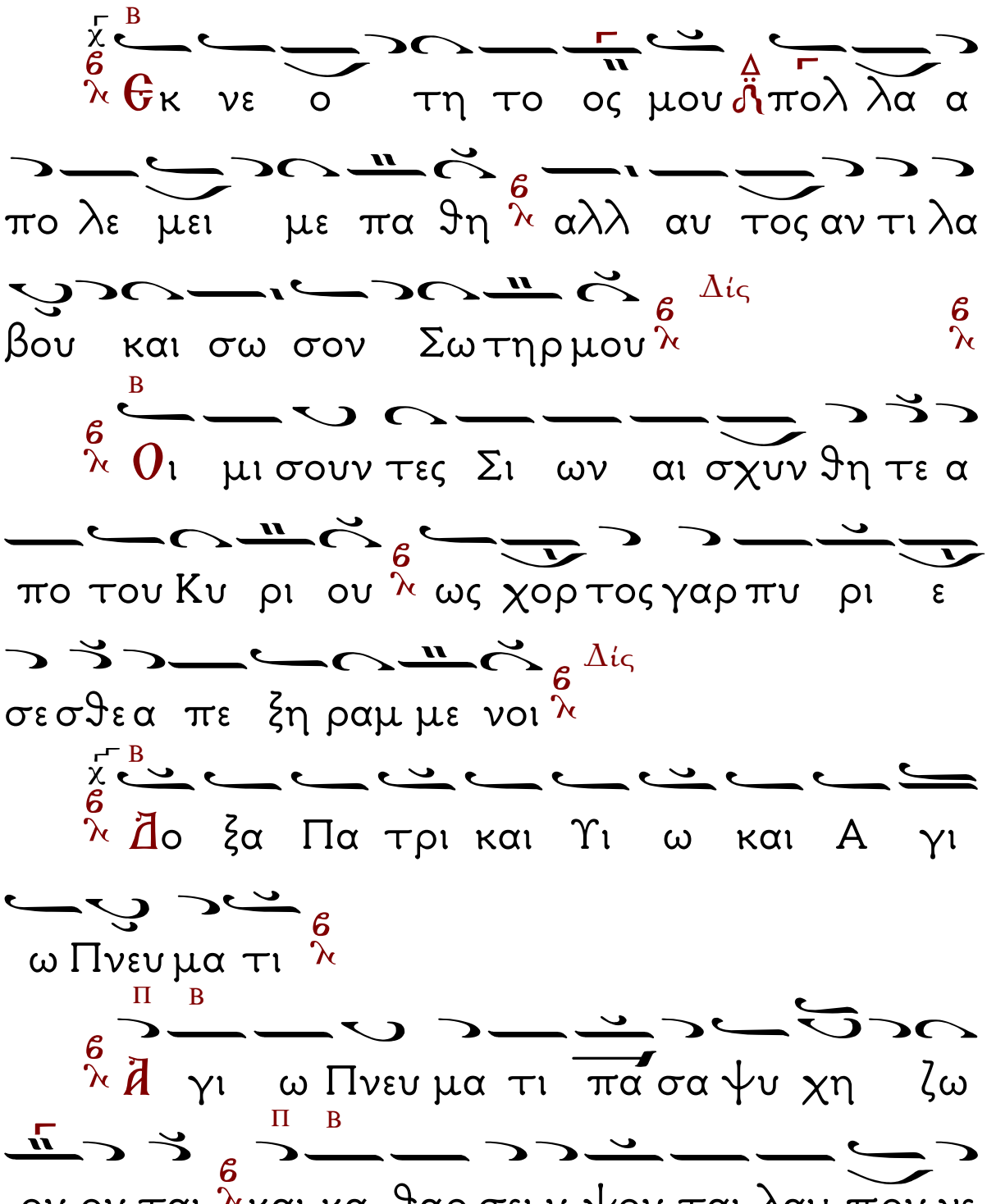
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

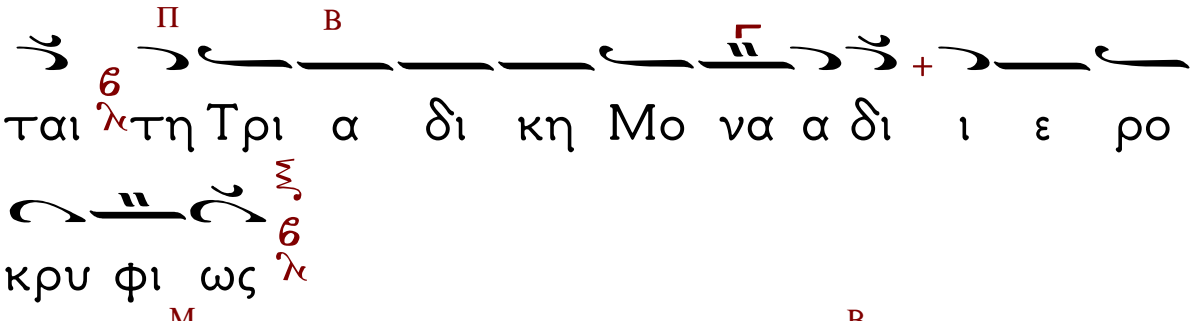
Τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων καὶ Ποιητήν, συλλαβοῦσα ἀφράστως ἐν Σῇ γαστρί, Αὐτὸν ἀπεκύησας, Θεὸν ἅμα καὶ ἄνθρωπον, ἀτρέπτως

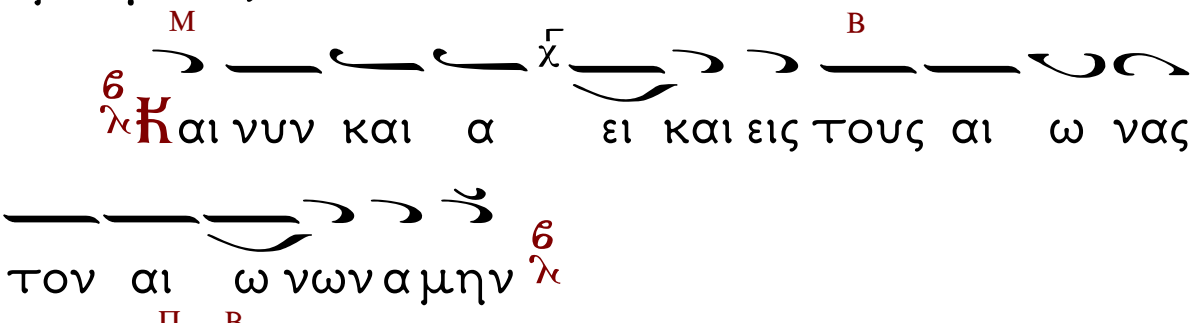
ἀσυγχύτως, δι' ἔλεος ἄπειρον, λυτρούμενον τὸν κόσμον, τῆς πάλαι κακώσεως· ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις, καὶ πίστει δοξάζομεν, τὸν ἀπόῤῥητον τόκον Σου, Θεοτόκε πανύμνητε· πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσιν, ἀεὶ τῇ πρεσβείᾳ Σου.

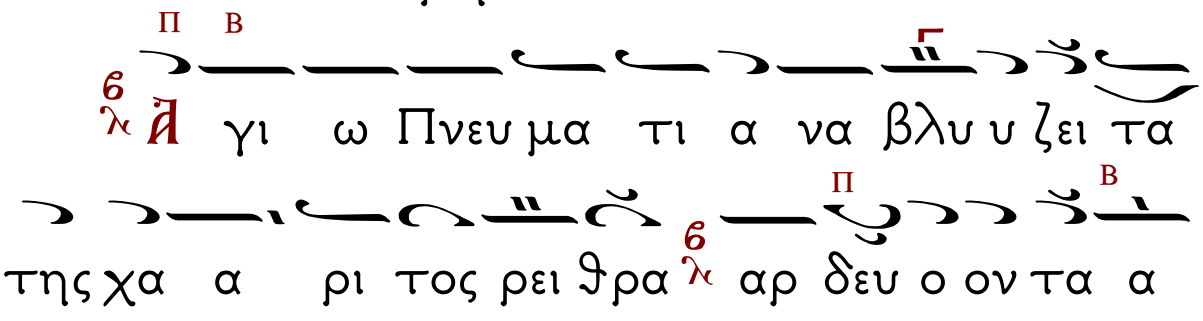
Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος Γ΄ τος

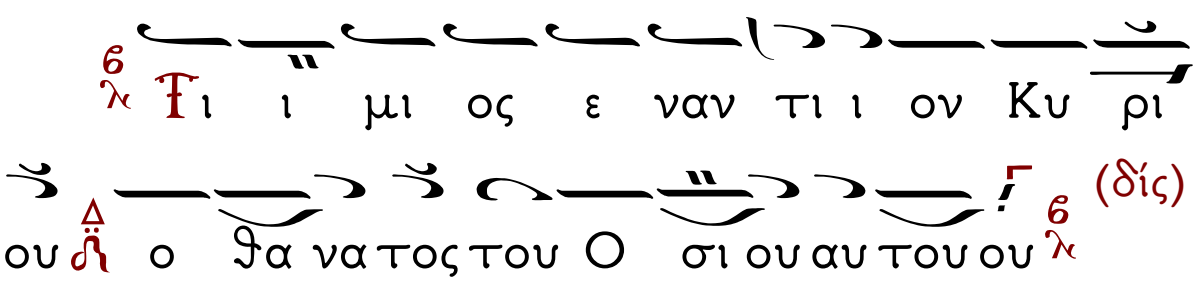

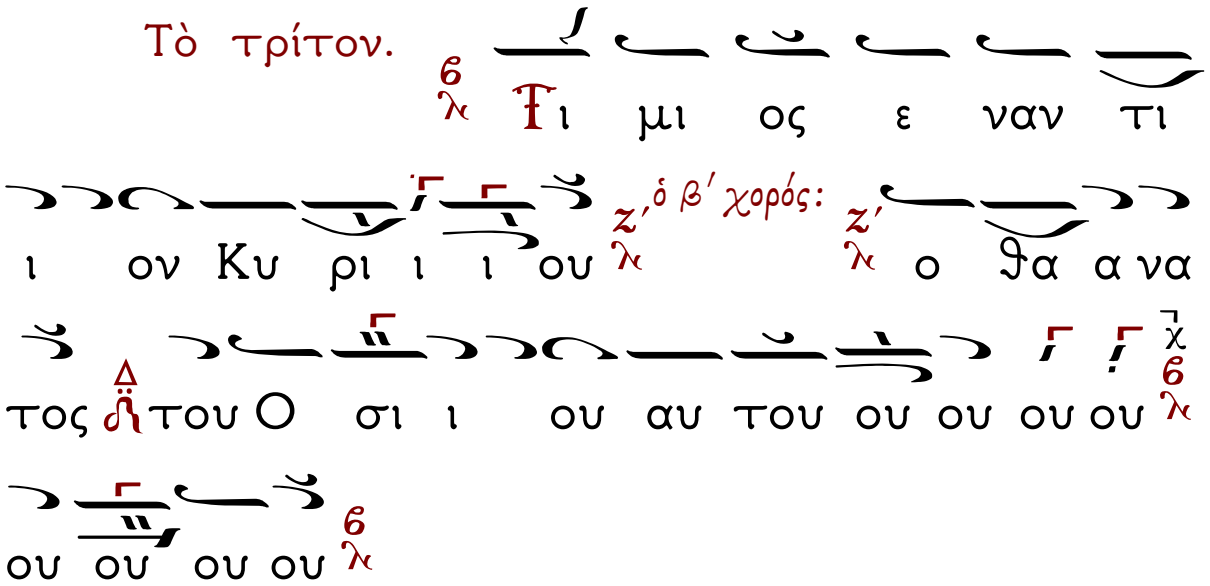

Προκείμενον Ἦχος δ΄

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

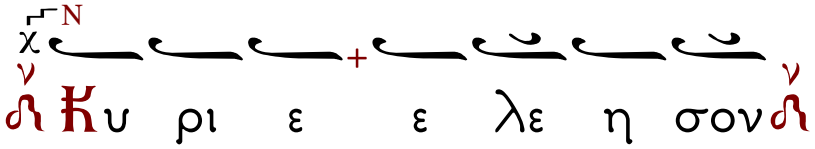
Τὸ τρίτον.

Τι μι ος ε ναν τι
ι ον Κυ ρι ι ι ου
ὁ β΄ χορός:
ο θα α να
τος του Ο σι ι ου αυ του ου ου ου ου
ου ου ου ου

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

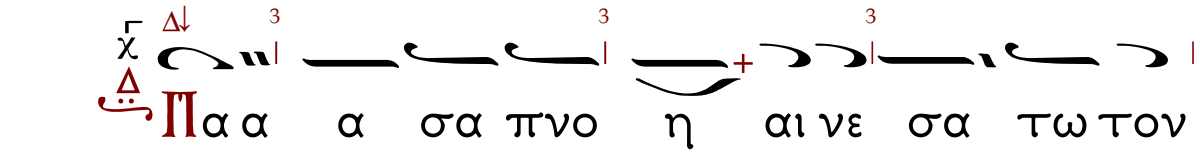
Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

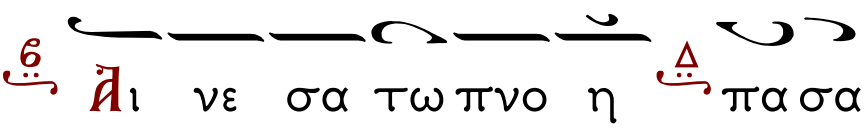

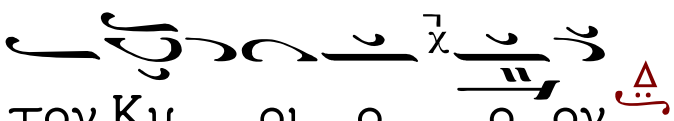

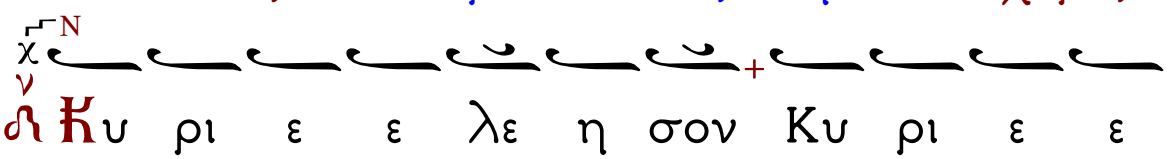
(Δίς)

Τὸ τρίτον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

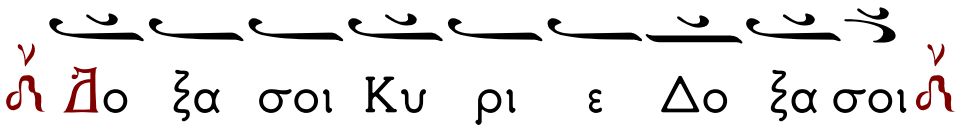

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Τ αις του σου Ο σι ι ου πρε σβει αις ε ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη ϙ των ε μω

ων εγ κλη μά των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

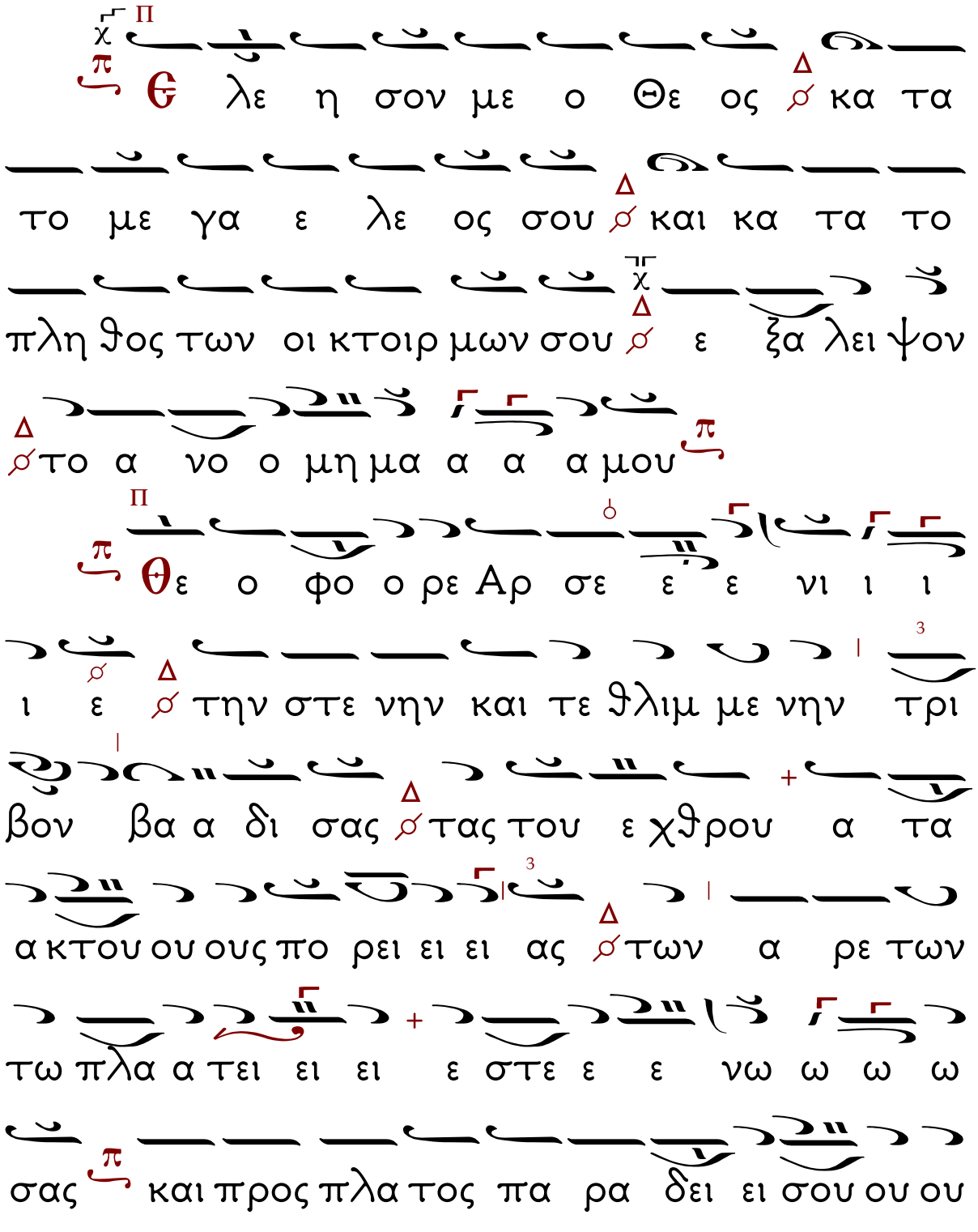
των αι ω νων Α μην

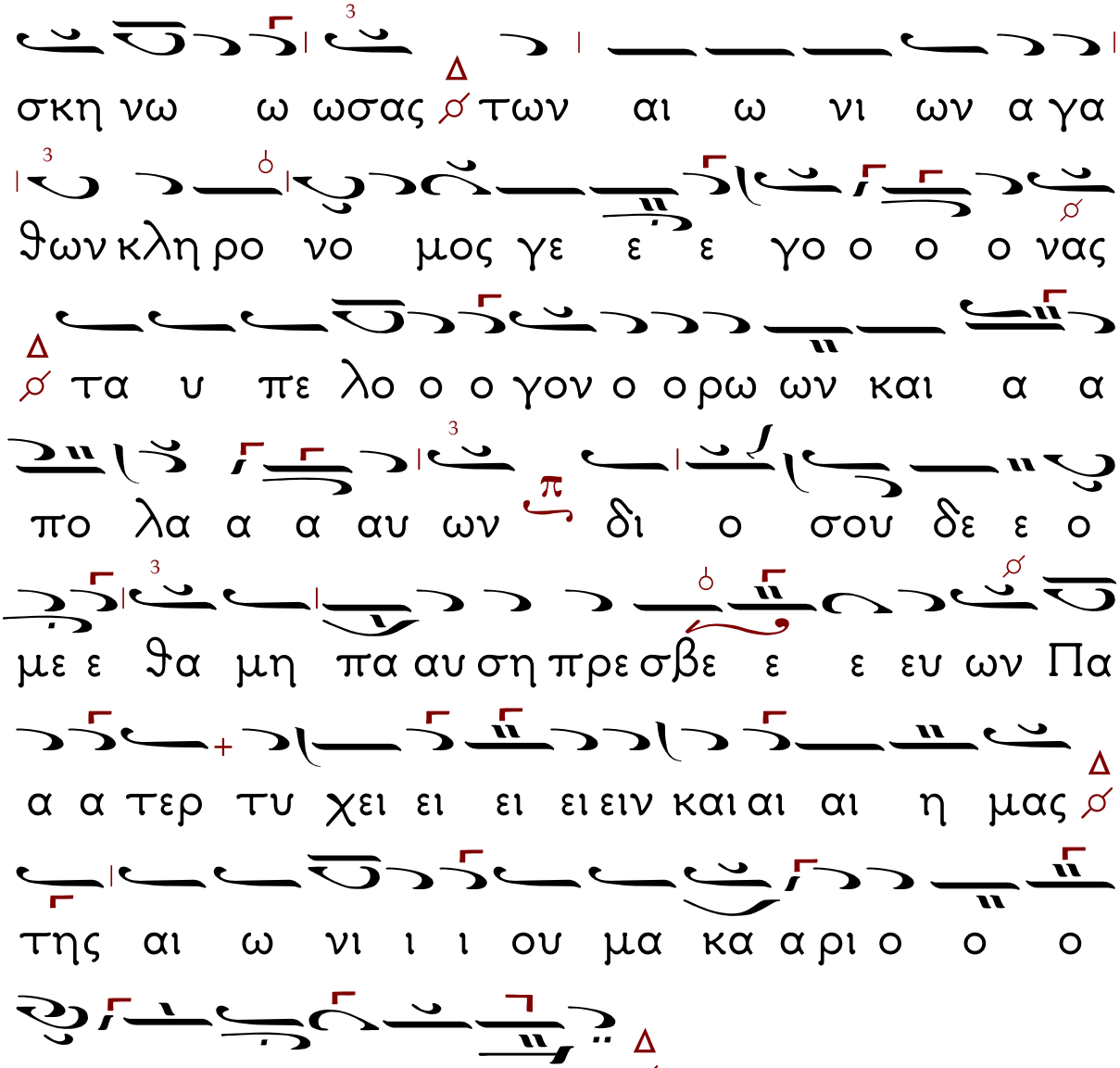
Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη ϙ των ε

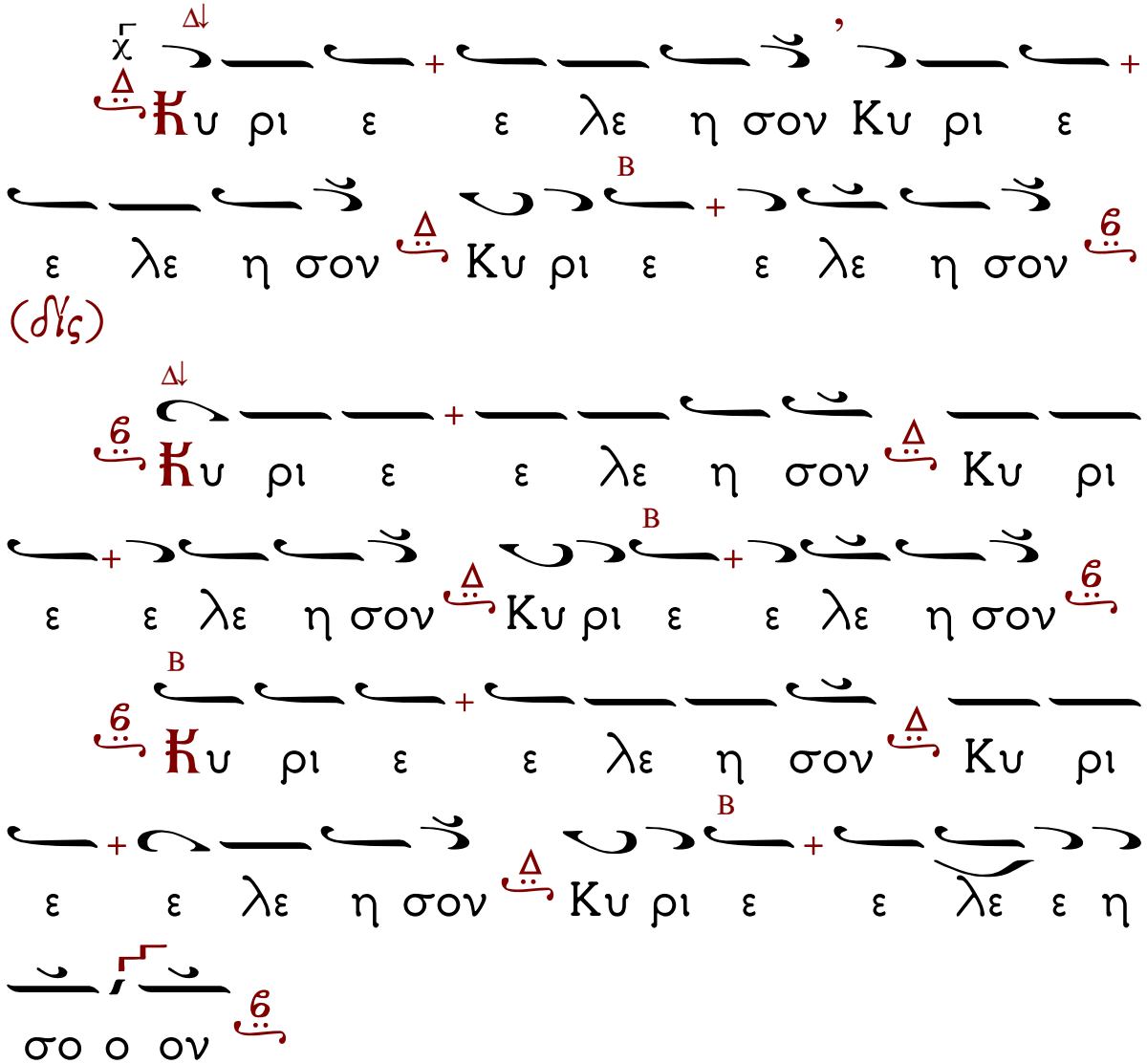
μω ων εγ κλη μά των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. β΄.

σκη νω ω ωσας των αι ω νι ων α γα
ϑων κλη ρο νο μος γε ε ε γο ο ο ο νας
τα υ πε λο ο ο γον ο ο ρω ων και α α
πο λα α α αυ ων δι ο σου δε ε ο
με ε ϑα μη πα αυ ση πρε σβε ε ε ευ ων Πα
α α τερ τυ χει ει ει ει ειν και αι αι η μας
της αι ω νι ι ι ου μα κα α ρι ο ο ο
τη η η το ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

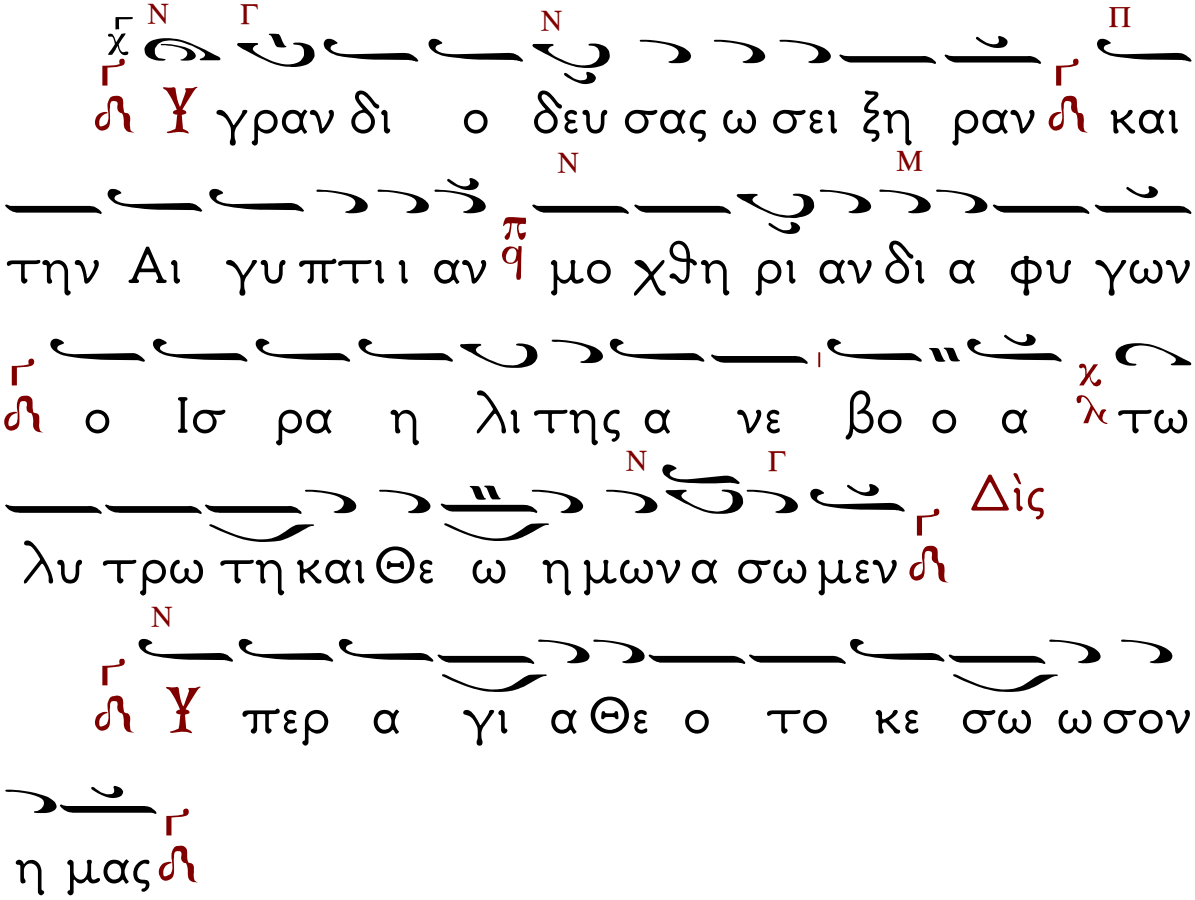

Οἱ Κανόνες·

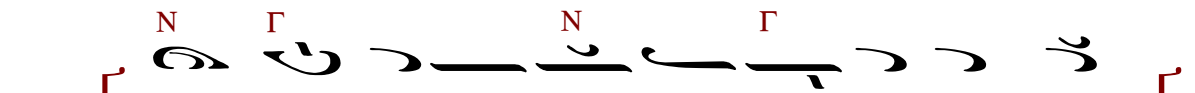
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

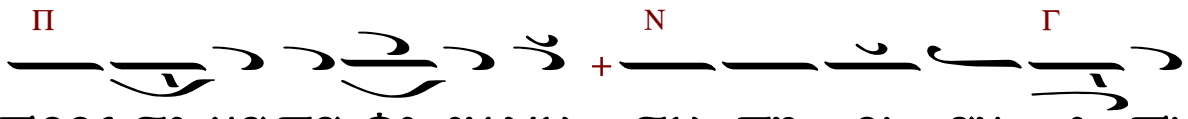
Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἦχος λ̈ Γα

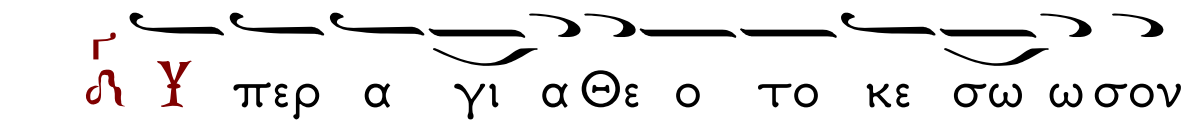
Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι

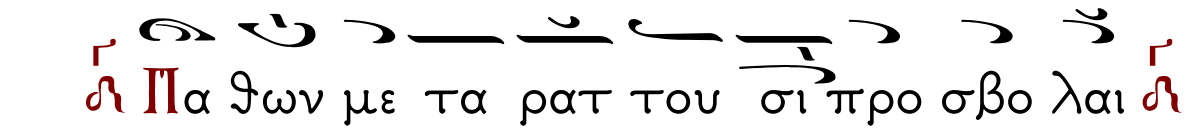

ζη των ☩ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε ☩

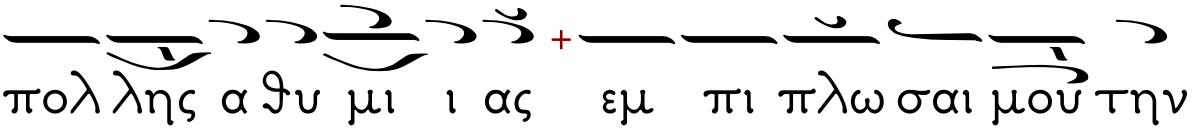

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον ☩

☩ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ☩

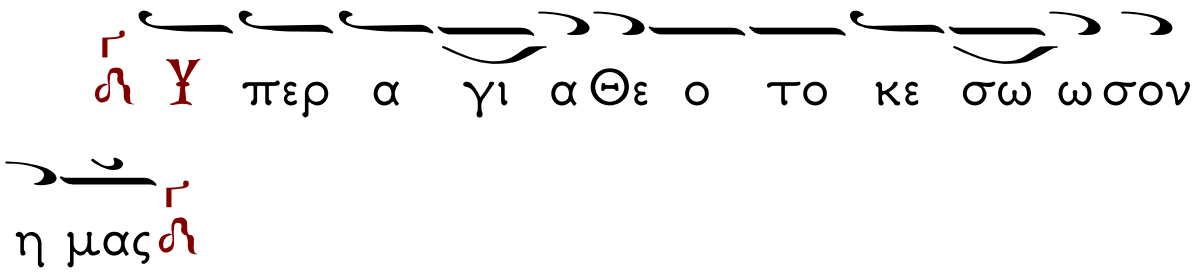
Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

☩ Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι ☩

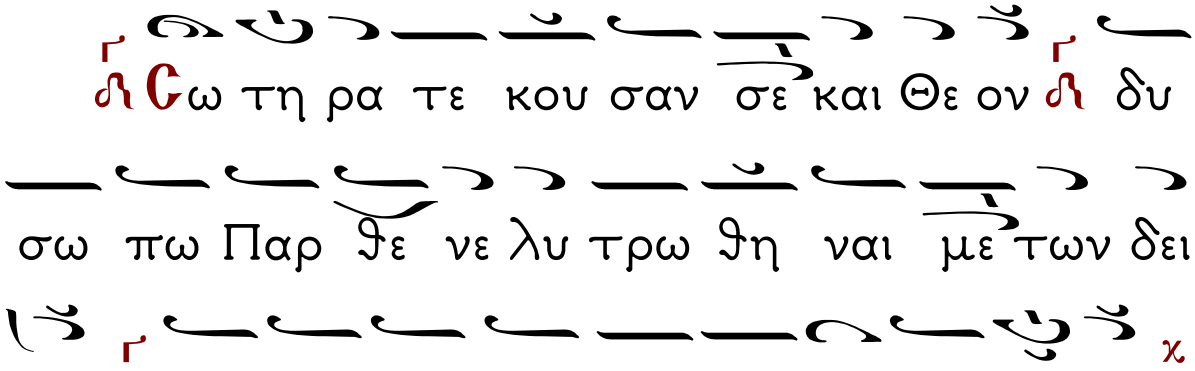

πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την

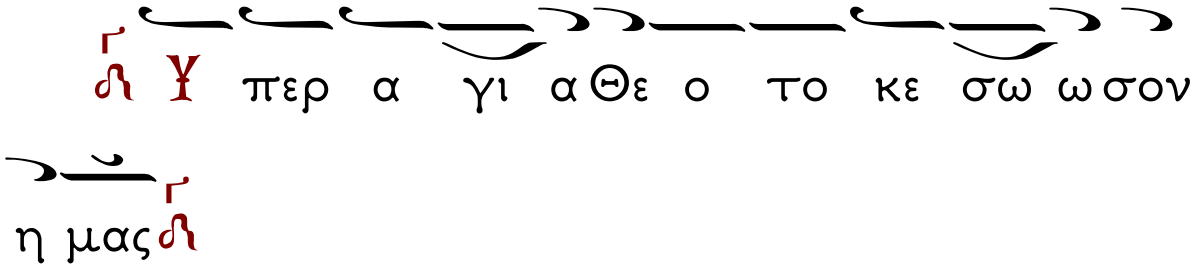

ψυ χην ☩ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη ☩

την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω με ☩

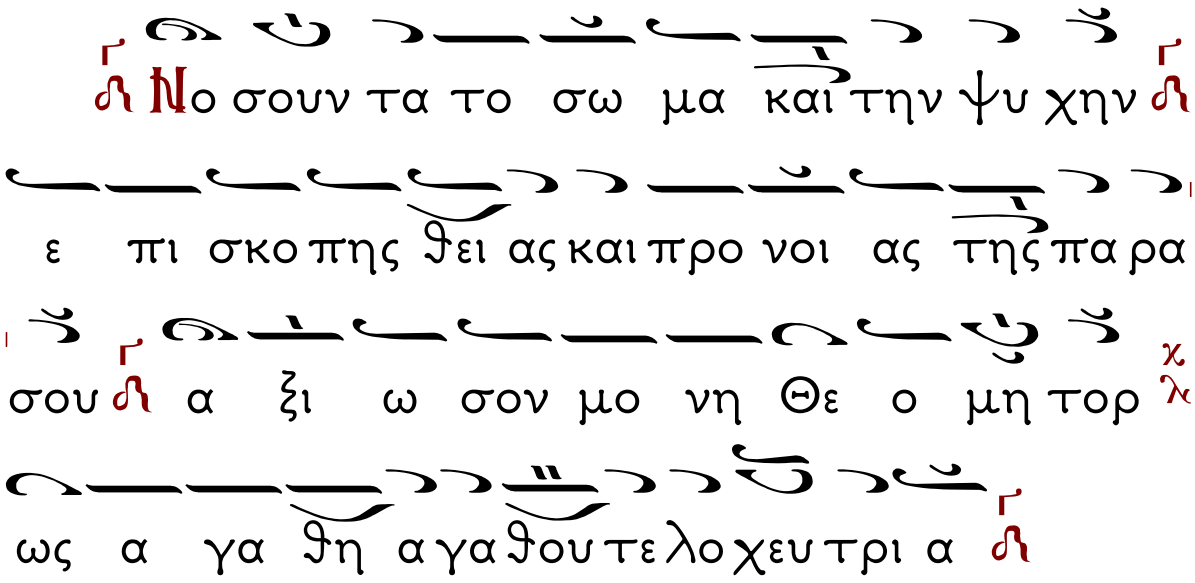
Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,

ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Εἶτα, ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀρσενίου

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Τρισηλίου καὶ μιᾶς Θεότητος τὸ φῶς δεχόμενος, λῦσον τοῦ νοός μου, Πάτερ τὴν σκοτόμαιναν, πρεσβείαις σου Ἀρσένιε, ὅπως μέλψω ἀξίως, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ θαύματα, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς Ἀρσένιε ἀπεριτρέπτῳ νοΐ, πρὸς τὸν πάντων Κτίστην, καὶ Θεὸν ἀνέτεινας· ἐντεῦθεν πεπολίτευσαι, ὥσπερ ἄσαρκος Πάτερ, σαρκὸς μισήσας εὐπάθειαν, ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐφιέμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποπιάζων πόνοις τῆς ἀσκήσεως Πάτερ τὸ σῶμά σου, καὶ παθῶν νεκρώσας, πάντα τὰ κινήματα, τὴν σὴν ψυχὴν ἐτέλεσας, ἀπαθείας δοχεῖον, καὶ τῶν θαυμάτων εἰσδέδεξαι, ἐκ Θεοῦ τὴν χάριν Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωματοφόρον τὸν πρὶν Λόγον ἄσαρκον Πατρὸς καὶ σύνθρονον, μὴ τραπέντα φύσιν, τὴν οἰκείαν ἄχραντε, ἀνερμηνεύτως τέτοκας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, κόσμου ἐκ φθορᾶς ἐπανάγοντα.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου Παϊσίου
Ἦχος πλ. δ΄.
Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιον ὤφθης τὸ θαυμαστόν, τοῦ Ἄθωνος Ὄρους, ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς, Παΐσιε πάτερ θεοφόρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον παλλάδιον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱούς, φυλάττειν ἐκ βλάβης, πονηρίας τοὺς λογισμούς, καὶ ἔχειν ἐν νῷ ἀδιαλείπτως, τὰ ἀγαθὰ τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Δόξα...

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν, ἱκέτευες πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν, Παΐσιε τῶν ἐξαιτουμένων, ἐν τῇ σῇ κέλλῃ, ποικίλα αἰτήματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

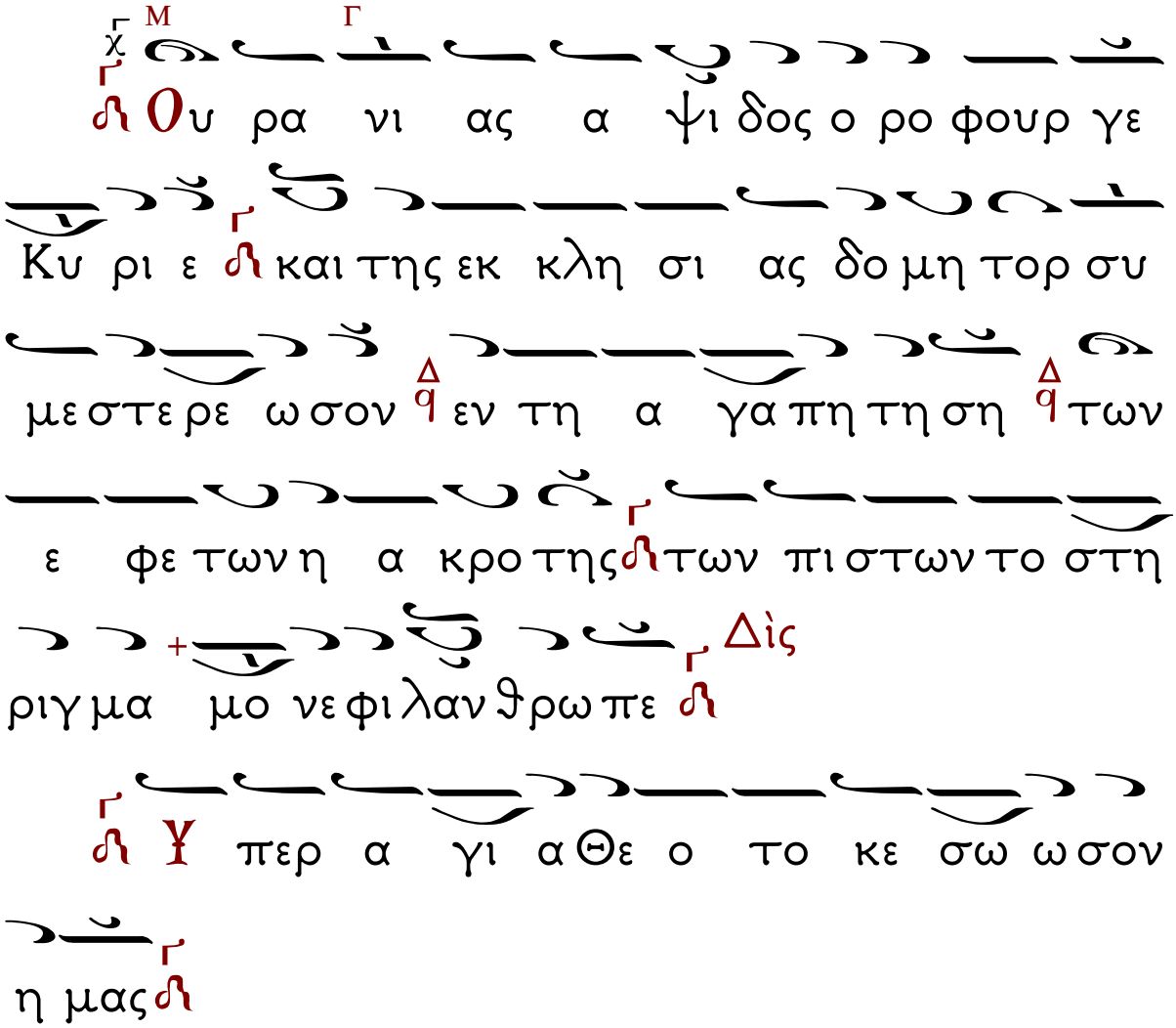
Ὁ νέος Παΐσιος Μαριάμ, τὴν θείαν μορφήν σου, ὑπὲρ φύσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἑώρακεν ὄντως ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

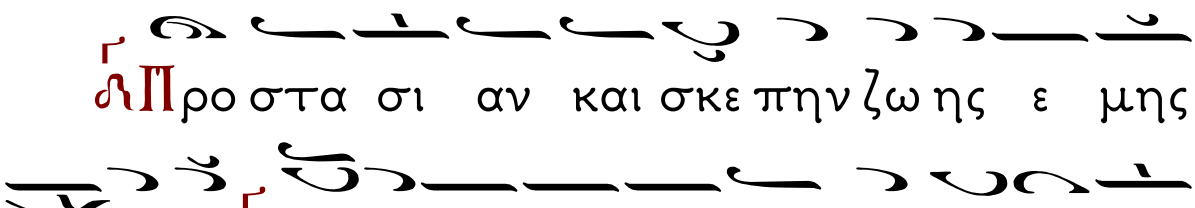
Ὠδὴ γ΄.

Οὐρανίας ἀψῖδος.

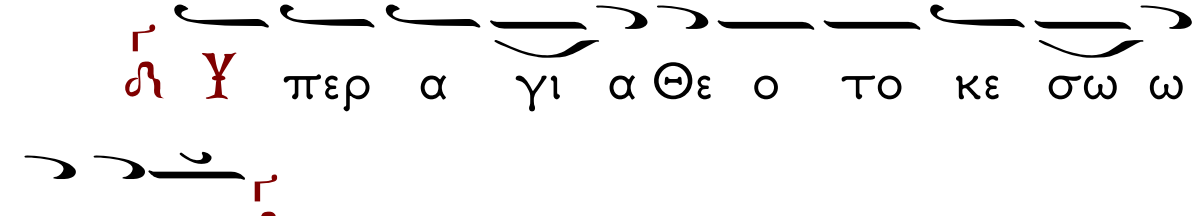
Ἦχος πλ. δ΄

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

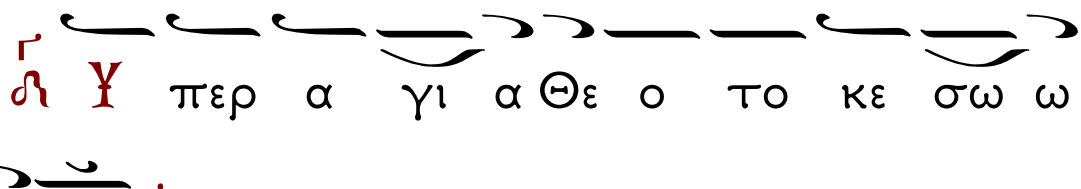

Ὑπὲρ ἁγίαν Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

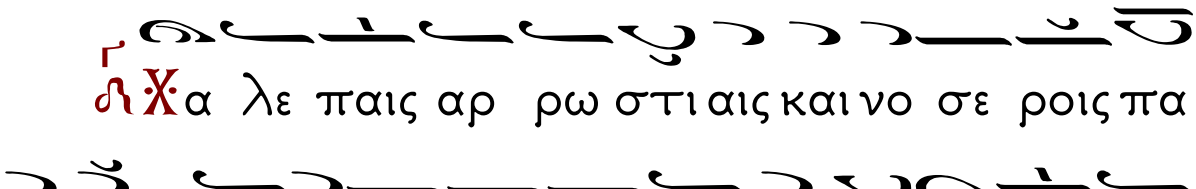

α σκε δα σαι μου σου γαρ Θε ο νυμ φε
τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε
κυ η σας μο νη πα να χραν τε
Ὑπερ αγι α Θεο το κε σω ω
σον η μας
Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.
Εὐ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ

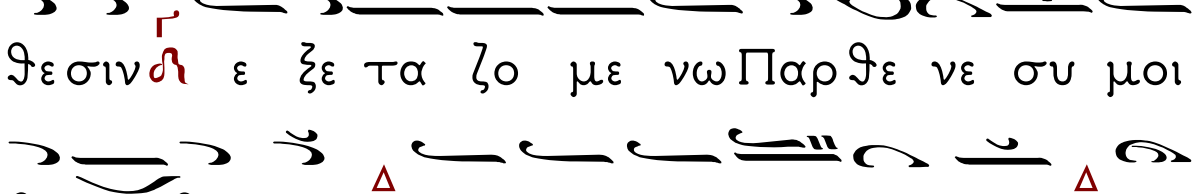

η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

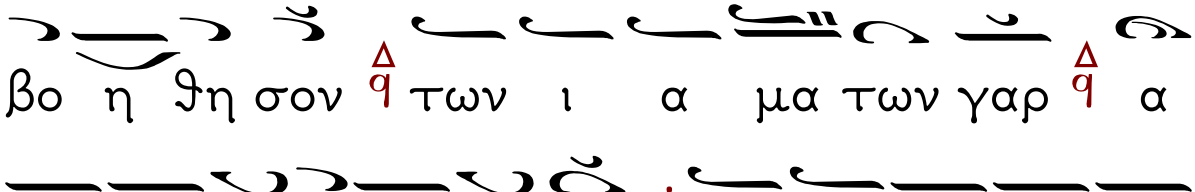

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα να

μω με τον α δα πα νη τον

Ὠδὴ γ΄.
Τοῦ Ὁσίου Ἀρσενίου.
Ἦχος πλ. δ΄.
Ὁ στερέωσας κατ᾽ ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἆρας ἐπ᾽ ὤμων τὸν Σταυρόν, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, ἐπορεύθης ἀκλινεῖ διανοίᾳ, τὰ ἐν κόσμῳ ὡς φθαρτά, καταλιπὼν Ἀρσένιε, καὶ πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν μετὰ σπουδῆς ἐπειγόμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήσεις τὰς θείας ἐκπληρῶν, Εὐαγγελίου θεόφρον, συμπαθῶς τοὺς ἀσθενοῦντας ἰᾶσαι, καὶ τοῖς πάσχουσι δεινῶς, παρέχεις ἀνακούφισιν, λόγῳ καὶ ἔργῳ Πάτερ, ὡς μαθητὴς Χριστοῦ γνήσιος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντονωτάταις προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, ἐγκρατείας θεοφόρε ἐκλάμψας, τῶν ἀφρόνων παιδευτής, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, Ἀρσένιε ἐδείχθης, δι᾽ ἀρετῆς τελειότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ τῆς ἀχράντου Σου γαστρός, ὁ

Ὑπερούσιος Λόγος, προσλαβὼν τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐθέωσε τὸν ἄνθρωπον, Παρθένε Θεοτόκε, πάντων βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου Παϊσίου.
Ἦχος πλ. δ΄.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητὴς ἀνεδείχθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ὅλως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα, τὸν ἐνεργούμενον, πάτερ Παΐσιε, καὶ ἐν Θιβὲτ παιδευθέντα, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, μικρὸν Γεώργιον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνευματέμφορε πάτερ, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων, τούτου ἐμφέρειαν, ἐν ὄρει Ἄθωνος, σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι, καὶ ἐπλήσθης χάριτος, πολλῆς Παΐσιε.

Δόξα...

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων, πῶς ὑπεδέχθης μακάριε, ἐν τῷ σῷ κελλίῳ καθ' ὕπαρ, τὴν πολυΰμνητον, μεγαλομάρτυρα, καὶ θαυμαστὴν Εὐφημίαν, ἅγιε Παΐσιε, Πατέρων καύχημα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων σε κρήνην, καὶ ἰατρὸν ἄριστον, οἱ κατατρυχόμενοι πάντες, νόσοις τοῦ σώματος, Μῆτερ γινώσκομεν, διὸ αἰτοῦμεν ἐν πίστει, τὴν σὴν θεονύμφευτε, θείαν βοήθειαν.

Κάθισμα.

Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Θείῳ ἔρωτι, λελαμπρυσμένος, ἔργοις ἔλαμψας, τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐχθροῦ τὰς μεθοδείας ἠμαύρωσας, καὶ τῶν Πατέρων τῶν πάλαι Ἀρσένιε, τὴν πολιτείαν ἀρτίως ἐζήλωσας· μεθ' ὧν πρέσβευε, Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θείῳ Πνεύματι, πάλαι προεῖδε, θεῖον ὄρος Σε, ὁ ὑποφήτης, ἀρεταῖς πεποικιλμένον καὶ χάρισι· ἐκ Σοῦ Θεὸς γὰρ προῆλθε πανάχραντε, καὶ ἀπολλύμενον κόσμον διέσωσεν· Ὃν ἱκέτευε, διδόναι ἡμῖν πανύμνητε, πταισμάτων ἱλασμὸν καὶ θεῖον ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς.

Καππαδοκίας τὸ νεόφυτον ἄνθος, καὶ ἀρετῶν τὸ πολυτίμητον σκεῦος, ὁ ἱερος Ἀρσένιος ὑμνείσθω μοι· οὗτος γὰρ ὡς ἄγγελος, ἐν σαρκὶ βιοτεύσας, σύσκηνος ἐγένετο, τῶν Ἁγίων ἁπάντων, μεθ' ὧν πρεσβεύει πάντοτε Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Ὅλον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς, καὶ τὰς κινήσεις Πάτερ, ἀνατιθέμενος Χριστῷ, κατηκολούθησας Αὐτῷ, ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ· καὶ τῆς φωνῆς Αὐτοῦ πληρωτὴς γενόμενος, σάρκα ἐνέκρωσας ἀσκητικοῖς ἀγῶσι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐλάμπρυνας. Τῆς ἀπαθείας τῇ αἴγλῃ, καὶ θείαις ἀναβάσεσι, καὶ μετοχαῖς ἀΰλοις, καὶ τῶν πάλαι Ὁσίων τοὺς τρόπους ζηλώσας, τῆς εὐκληρίας καὶ χάριτος αὐτῶν κατηξιώθης· τῆς ἐνεργείας γὰρ τοῦ Πνεύματος δοχεῖον ὤφθης φαεινόν, καὶ πλείστοις θαύμασι πολλούς, κακώσεων ἐξαίρεις· ὁ Σωτὴρ γὰρ Ὃν ἐδόξασας, λαμπρῶς σε ἀντεδόξασεν Ἀρσένιε Ὅσιε· Ὃν ἀεὶ δυσώπει, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου.

Ἀσκήσει Ἀρσένιε Χριστὸν δοξάσας,
δόξης κατηξίωσαι τῆς ὑπὲρ λόγον.
Δεκάτῃ Ἀρσενίοιο νόες γῆθεν ἄειραν ἦτορ.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ νεοφανὴς ἐν Ἁγίοις Πατράσιν, ὥρμητο ἐξ Ἀνατολῆς, γεννηθεὶς ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Ἐλευθερίου καὶ Βαρβάρας τὴν κλῆσιν, ἐν ἔτει 1840, ἐν τινι χωρίῳ ἐγγὺς τῆς Καισαρείας, Φάρασα κοινῶς λεγομένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι

Ἑξάδα μυστῶν τοῦ Λογου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.
Ἑξὰς Ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Στίχοι

Ἀθλητικῶν, Ὀρέστα, σῶν ἱππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόνου Ἐπισκόπου, τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχοι

Βίου διαστάς, οὗ βραχύς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχοι

Ἔκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταις Μίλον,
Σφαγὴ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιοπίου, Νίρου, καὶ Ὡρίωνος.

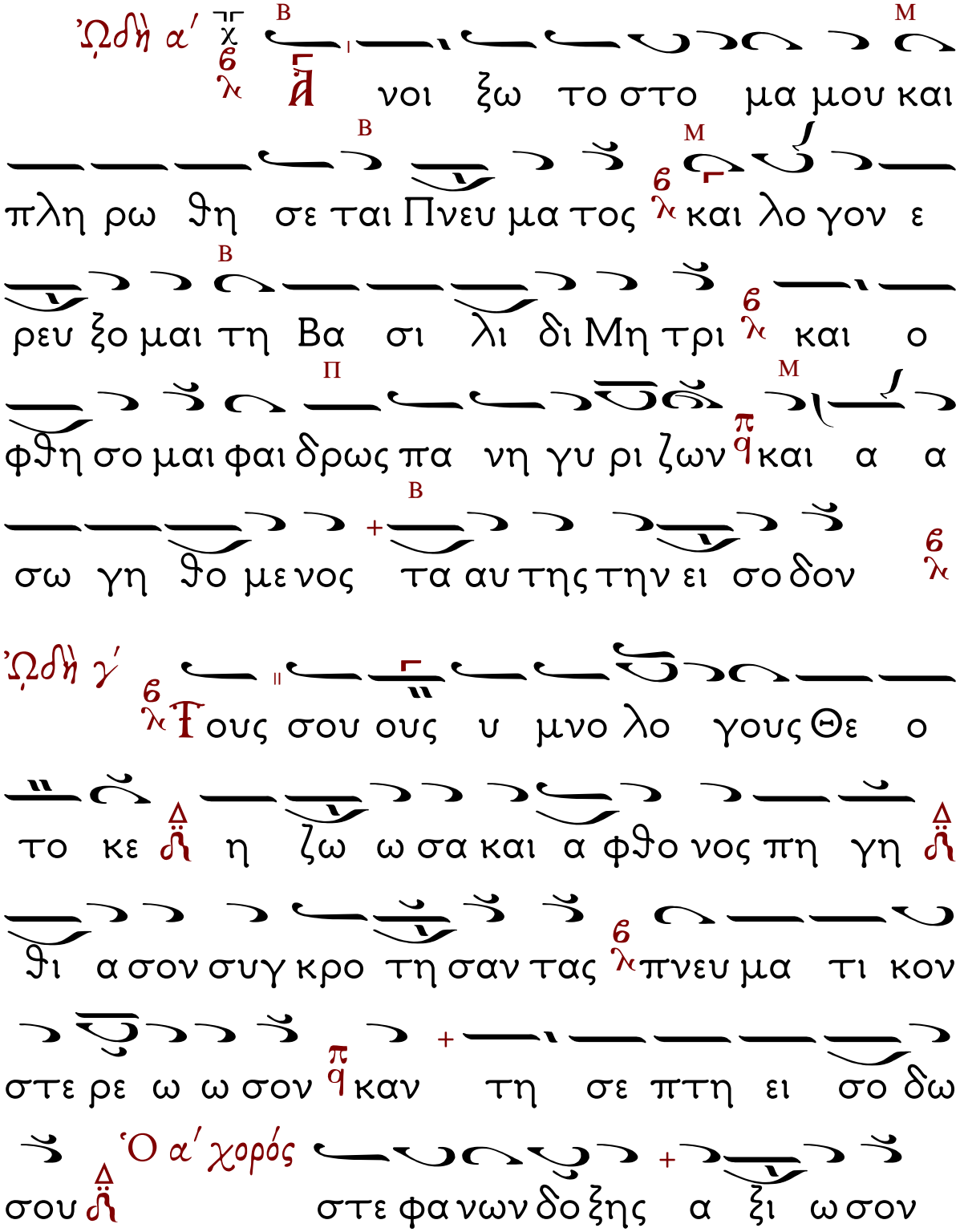
Στίχοι

Ξίφει τράχηλον, Καλλιόπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.
Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου, Νίρε,
Θείου κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.
Κἂν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὡρίων,

Ὑπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

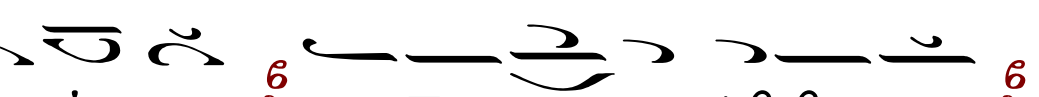
Καταβασίαι τῶν Εἰσοδίων Ἦχος γ΄τος

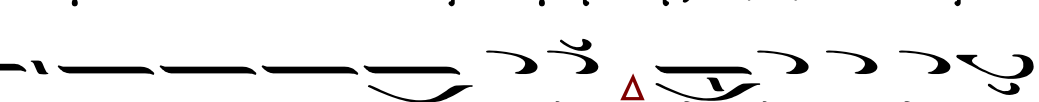

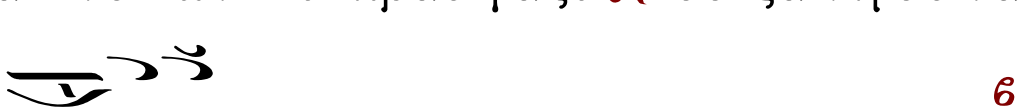
Ὠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην

της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου

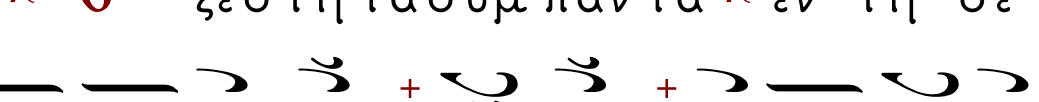

του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ

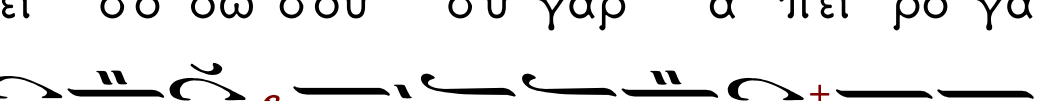

κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ να

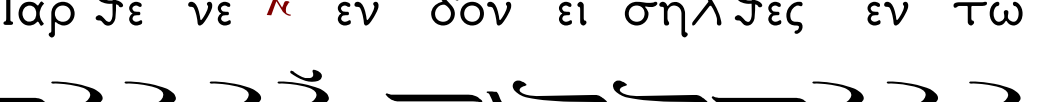

μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε΄

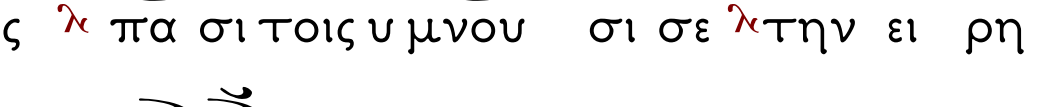

Θ ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε

πτη ει σο δω σου συ γαρ α πει ρο γα

με Παρ θε νε εν δον ει σηλ θες εν τω

να ω ω του Θε ου ω σπερ κα θα ρω τα τος

να ος πα σι τοις υ μνου σι σε την ει ρη

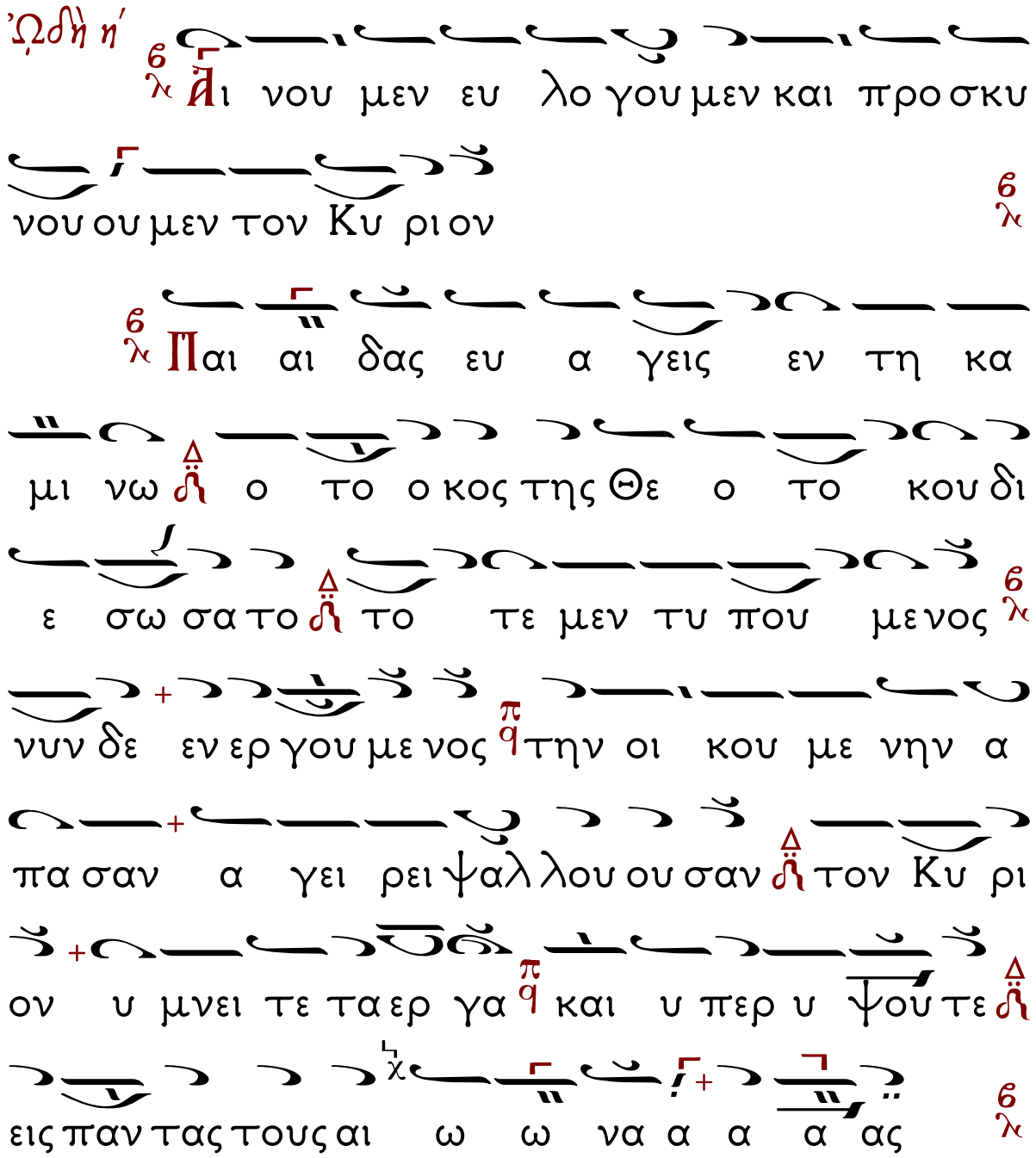

νην βρα βευ ου σα

Ὠδὴ στ΄

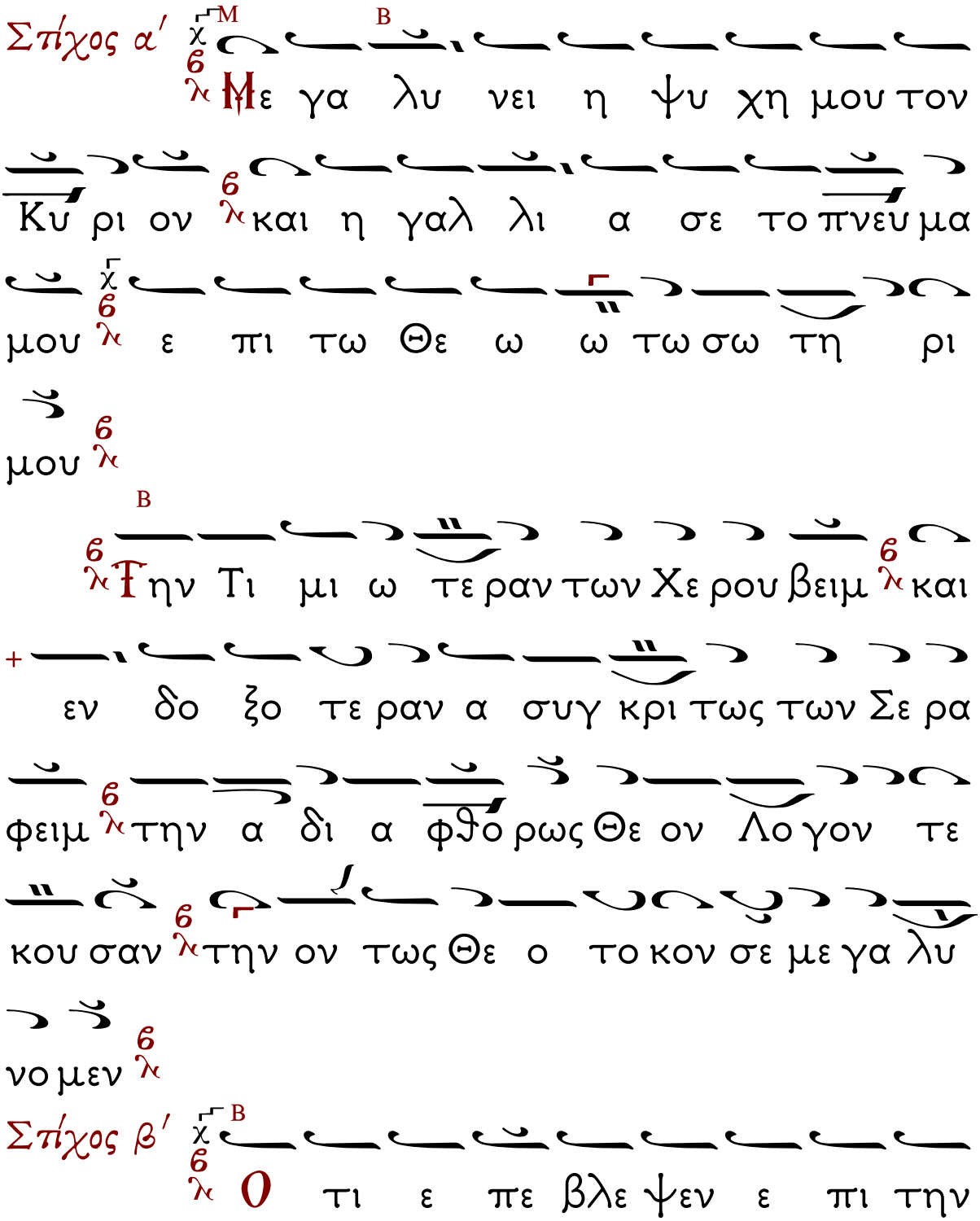

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε
λουν τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο
μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον
τες

Ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι
σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει
ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
περ υ υμνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ριος
και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η΄
Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου ου μεν τον Κυ ριον
Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα
μι νω ο το ο κος της Θε ο το κου δι
ε σω σα το το τε μεν τυ που μενος
νυν δε εν ερ γου με νος τη ν οι κου με νη ν α
πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι
ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψού τε
εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Τιμιωτέρα Ἦχος γ΄τος

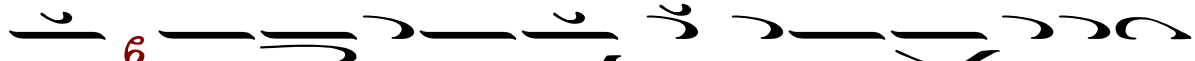

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Τ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

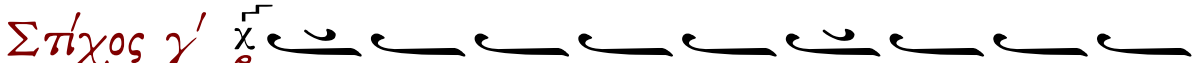

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

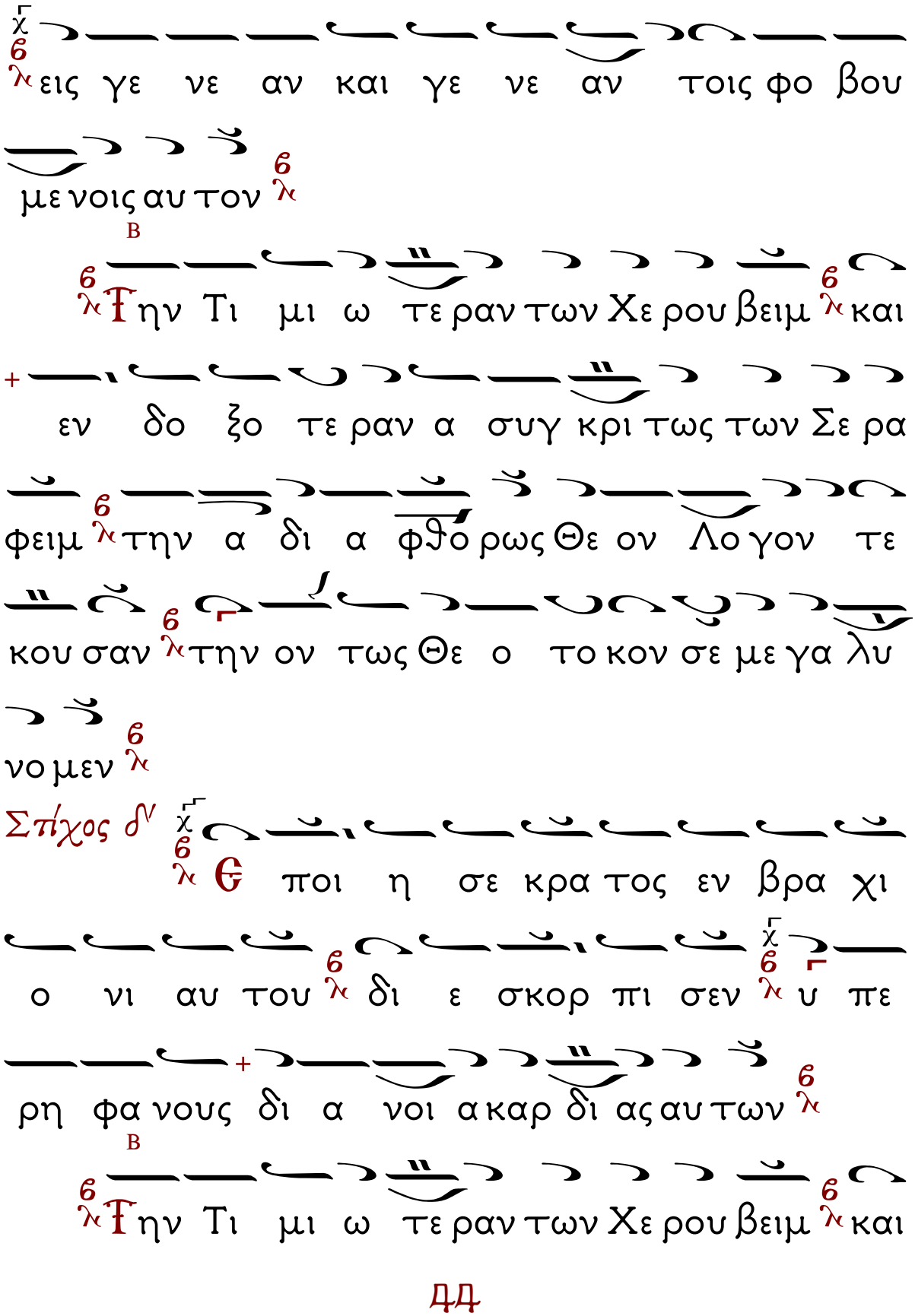

νο μεν

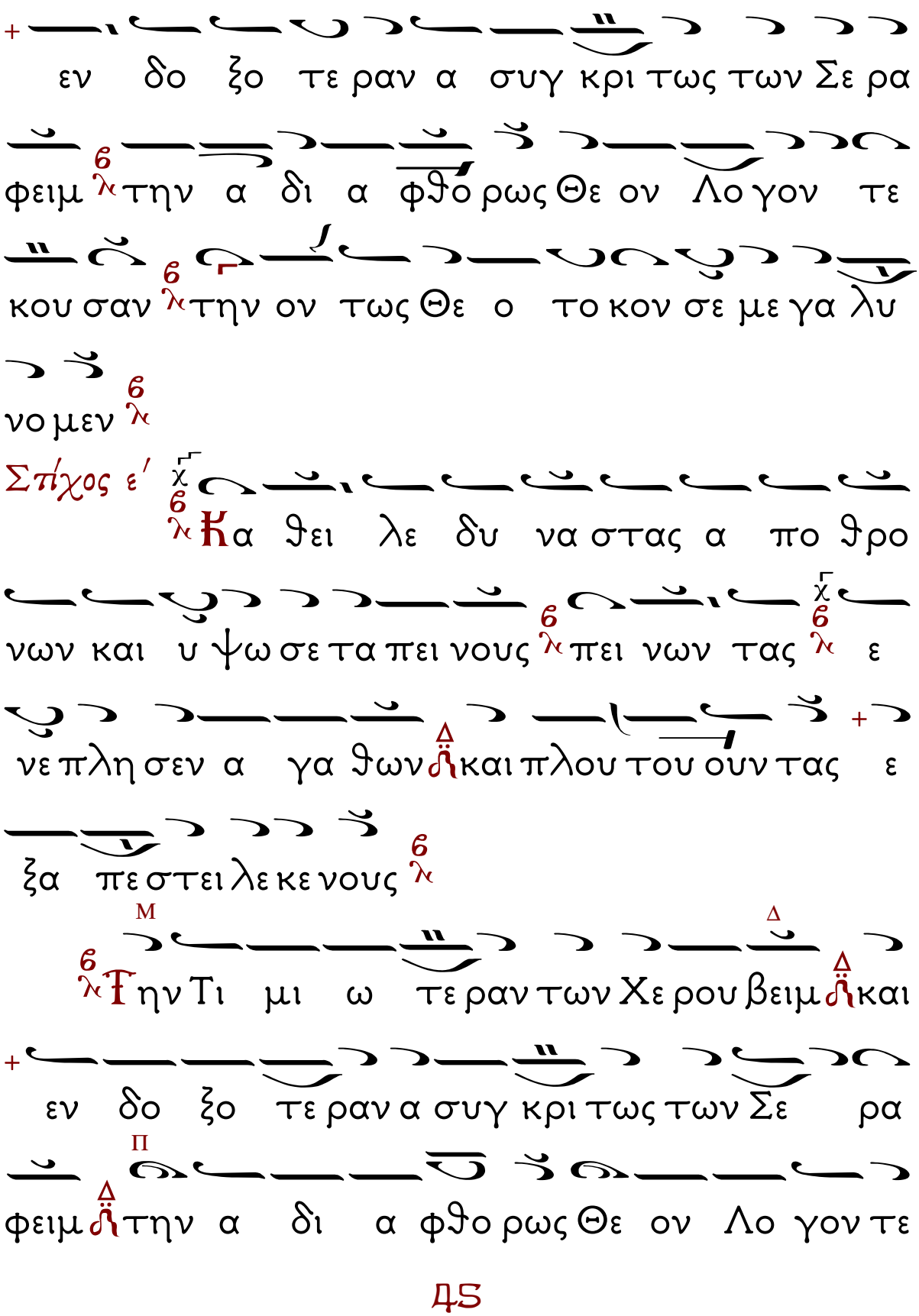
Σπίχος γ΄
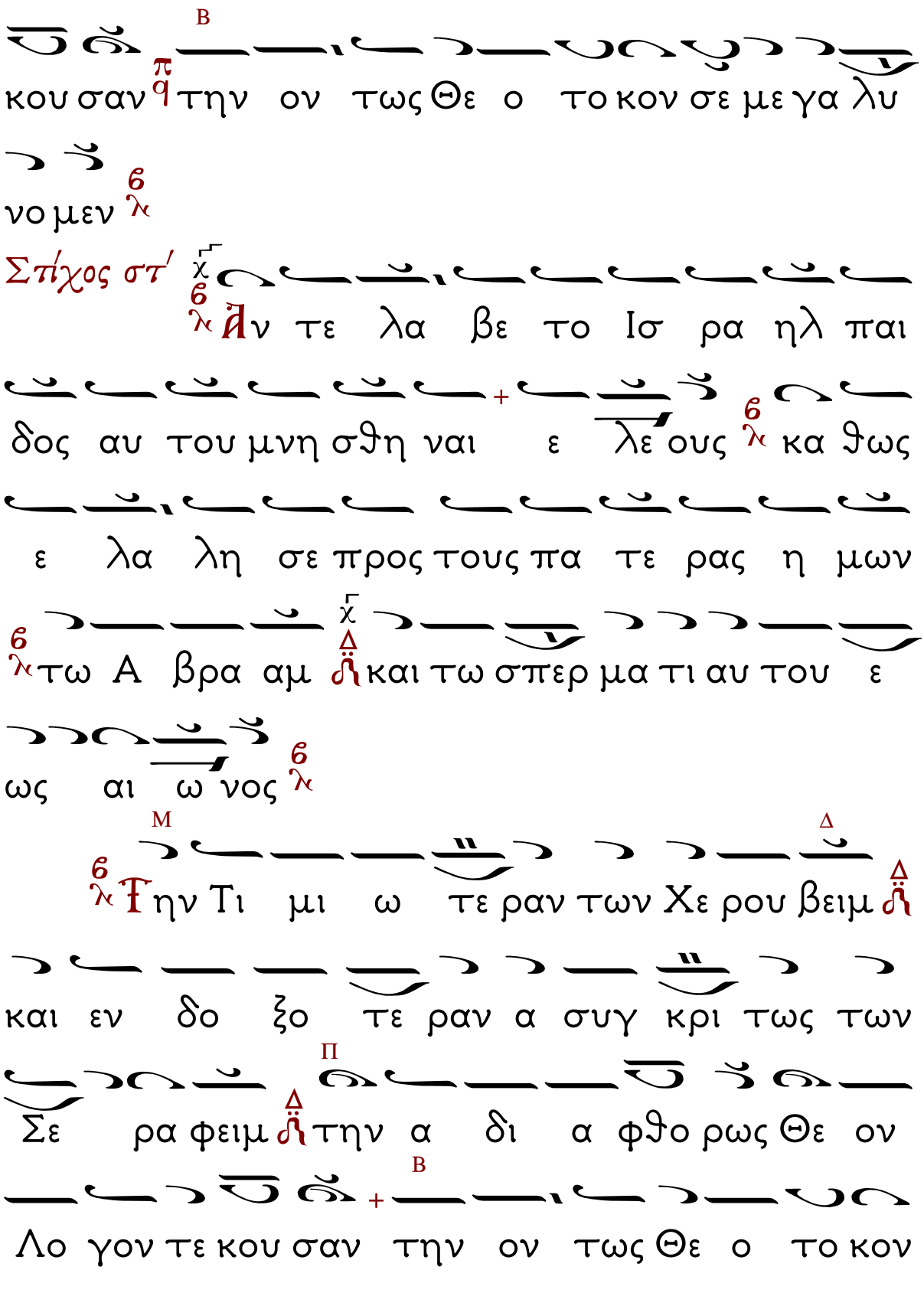

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

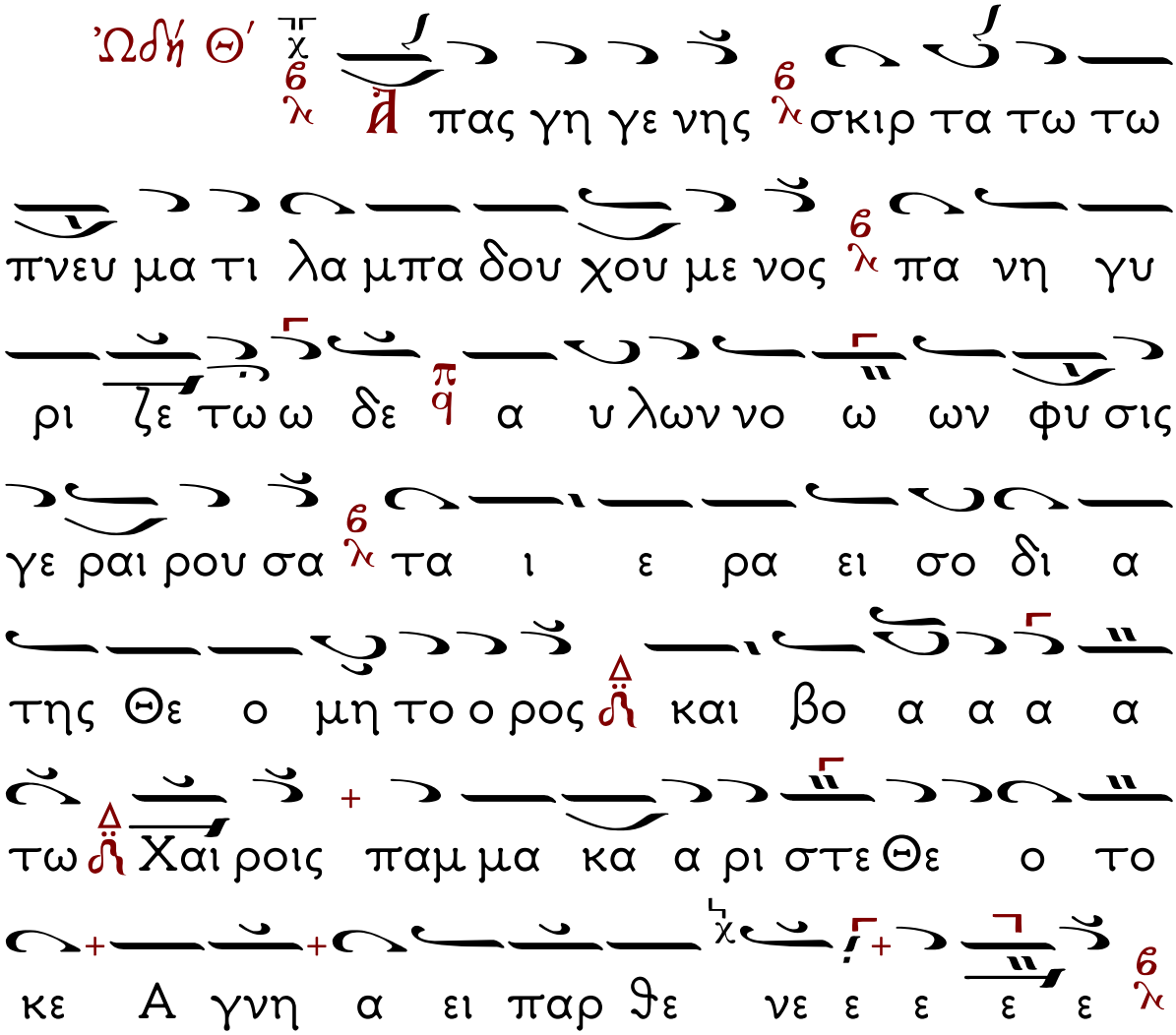

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος δ'
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν λ
Σπίχος ε΄
λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους λ πει νων τας λ ε
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους λ
λ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος στ'
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ καὶ τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος
Τ̈ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φειμ τ̈ην α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ′ ᾠδή

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

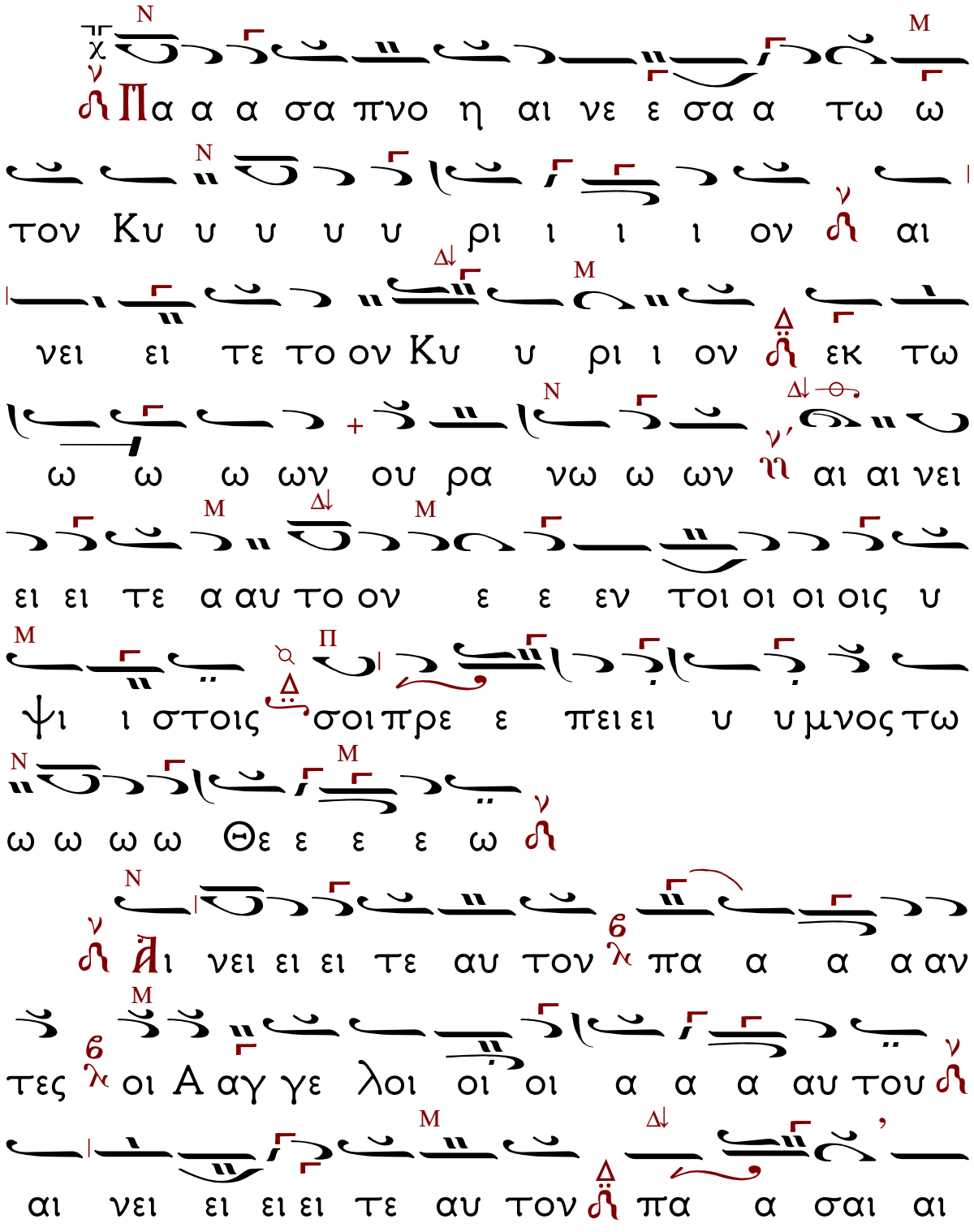
Ἀσκητικοῖς παλαίσμασιν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι, πρὸς τελειότητος ὕψος, ἦρθης Ἀρσένιε Πάτερ, καὶ τῷ Θεῷ ὡμίλησας, καὶ παρ' Αὐτοῦ ἀπείληφας, θαυμάτων χάριν Ἅγιε, ὥσπερ φωτὸς ἀνάπλεως, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμος.

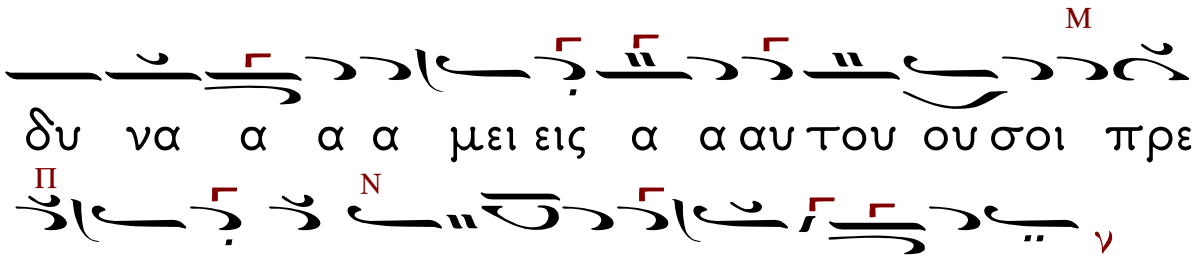
Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, τὸν ἐκ μὴ ὄντων ἅπαντα, λόγῳ ποιήσαντα μόνῳ, Θεογεννήτρια Κόρη, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον· διό Σε μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμήν Σου πρεσβείαν, αἰτούμεθα καθ' ἑκάστην.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

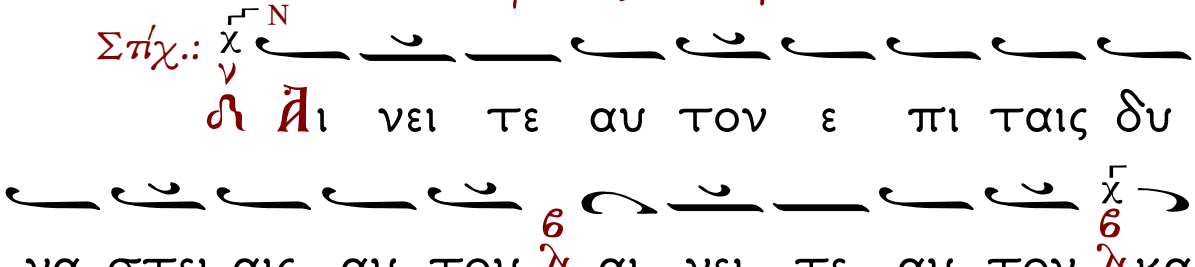
Ἦχος πλ. Νη

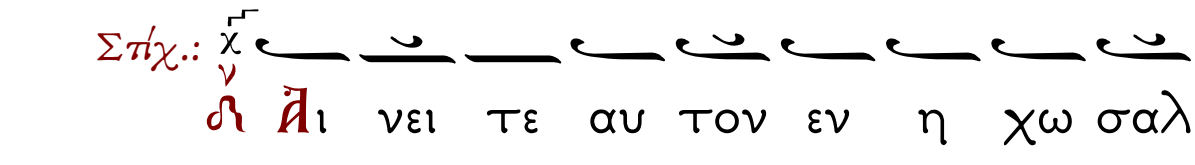

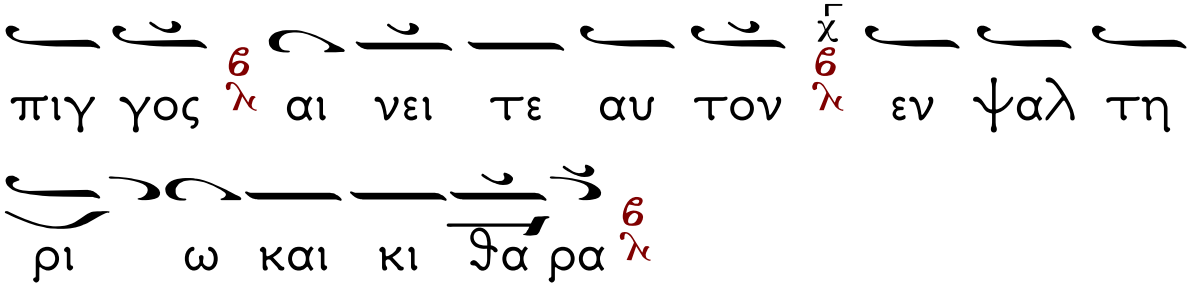
Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ΄

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

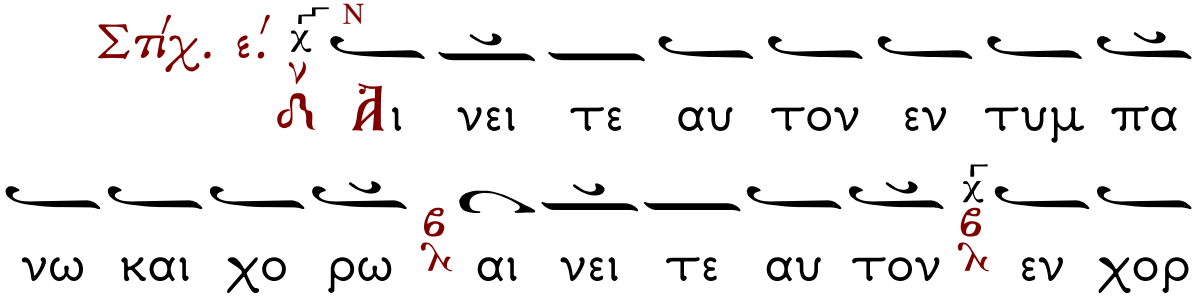
Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, τὴν τεθλιμμένην ὁδόν, καὶ στενὴν διὰ πίστεως, ἀκλινῶς ἐβάδισας, οὐρανίῳ φρονήματι, καὶ ὑπεράνω παθῶν γενόμενος, τῆς ἀπαθείας ὤφθης κειμήλιον· ὅθεν τοὺς πόνους σου, ὁ Χριστὸς δεξάμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σὲ κατηξίωσεν.

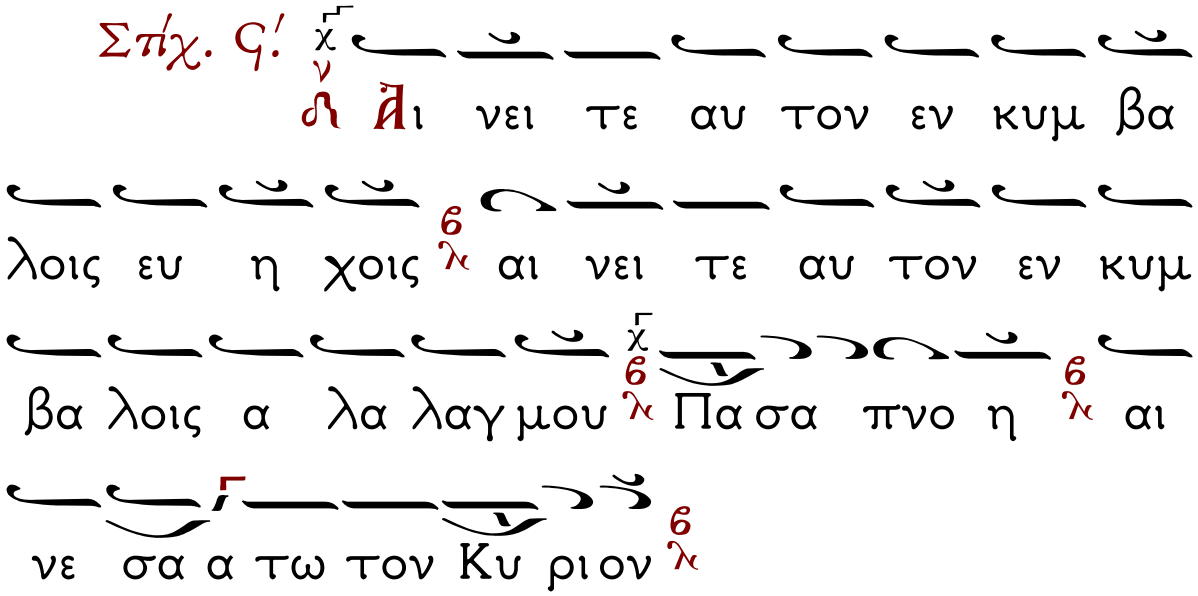

Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, τῷ Θεῷ ἱεράτευσας, τῷ σὲ ἀναδείξαντι, ἱερέα θεόληπτον, καὶ ὡς θυσίαν αὐτῷ εὐπρόδεκτον, τῶν ἀρετῶν σου τὰ κατορθώματα, πίστει προσήγαγες· ὅθεν συνηρίθμησαι, θείοις χοροῖς, τῶν Ἁγίων σύσκηνος, τούτων γενόμενος.

Σπ/χ. ε΄.

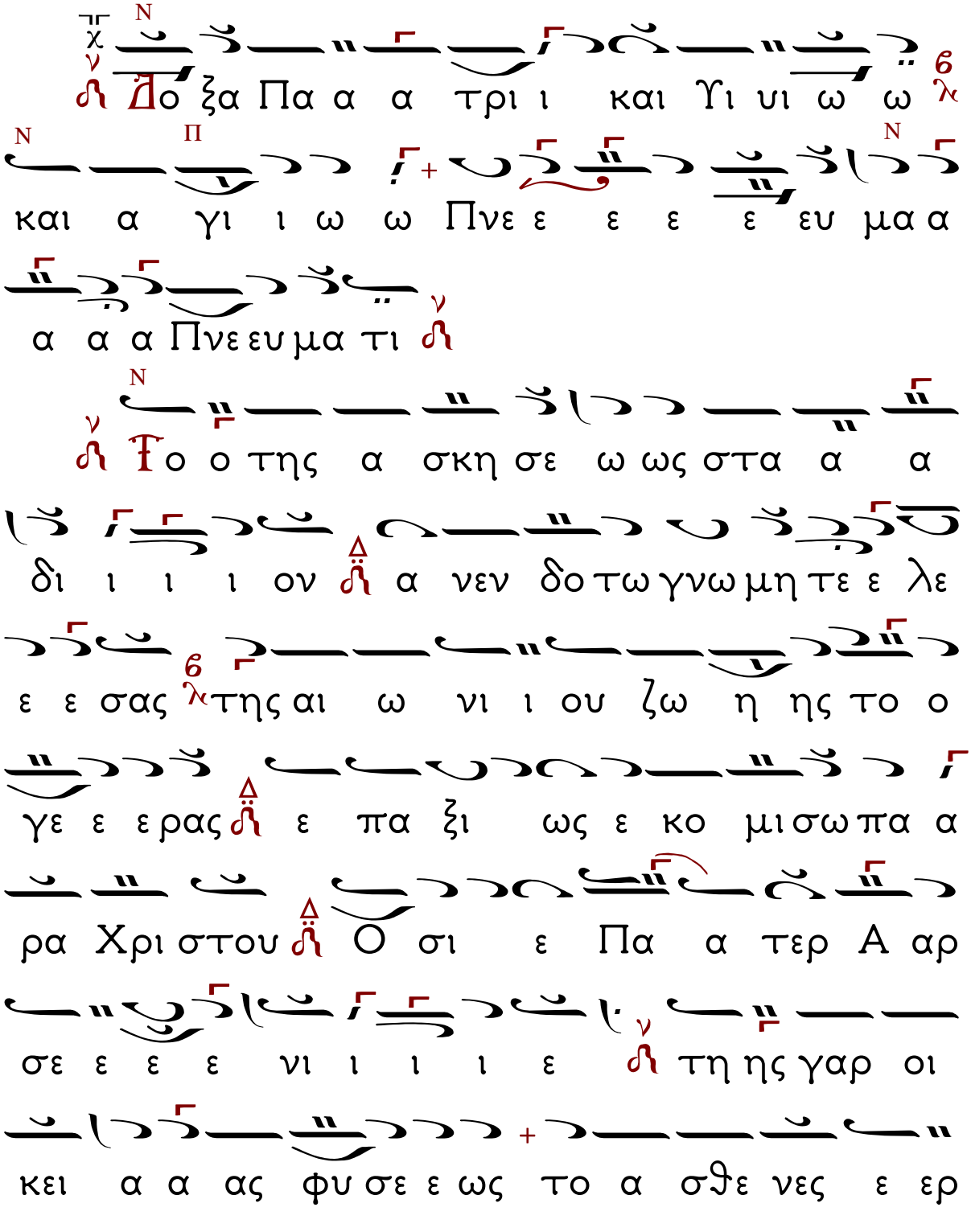

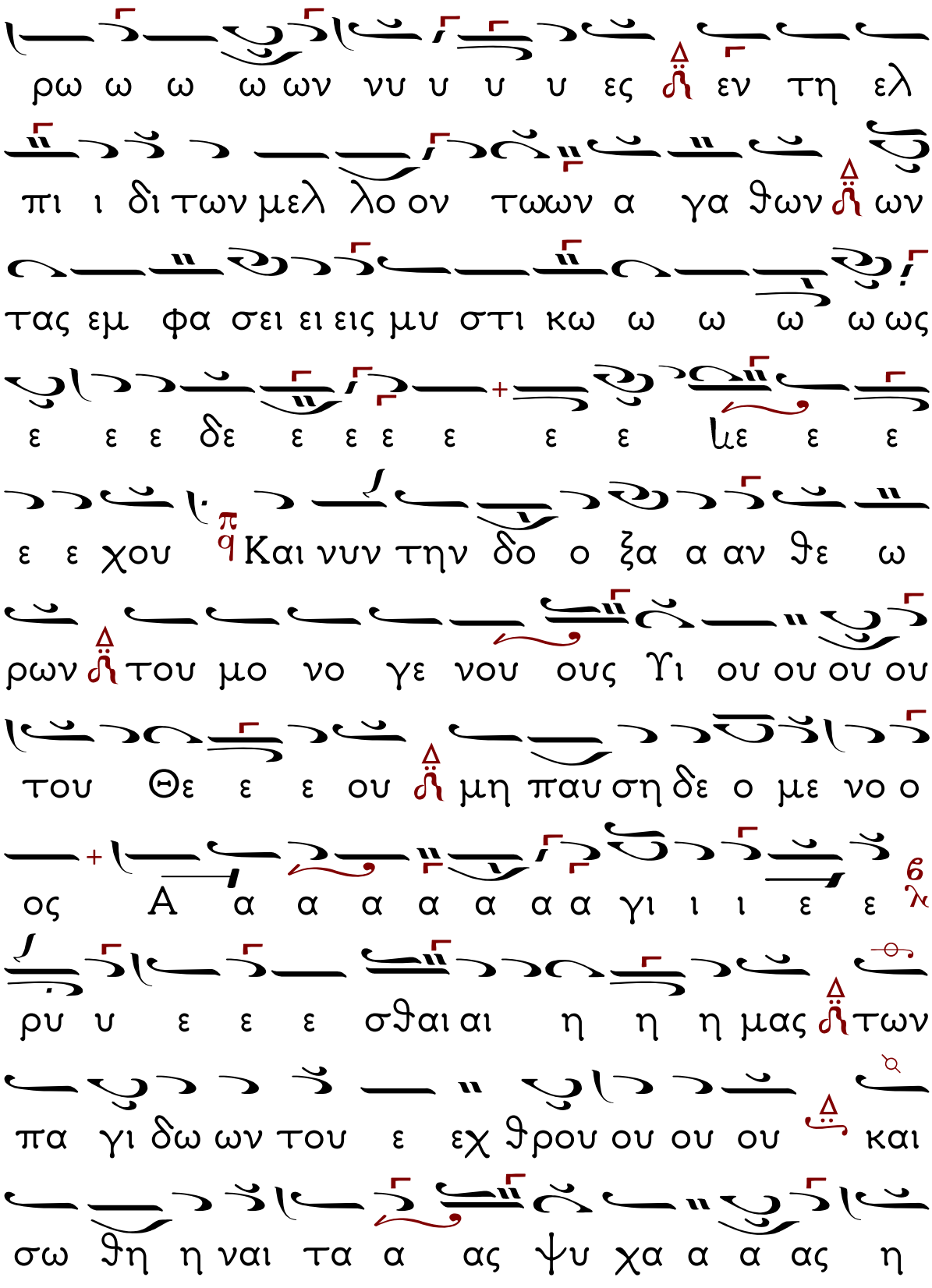
Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ἀνακαθάρας τὸν νοῦν, ἐγκρατείας τοῖς σκάμμασι, φωτισμοῦ πεπλήρωσαι, δωρεᾶς τῆς τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν δεξάμενος, πάθη ποικίλα εὐχῇ ἰάτρευσας· ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας ἐν οὐρανοῖς, χάριν ἐξαιτούμενος, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πάτερ παμμάκαρ Ἀρσένιε, τὴν μακαρίαν ζωήν, ἐν τῷ κόσμῳ διήνυσας, ἀπροσκόπτως Ὅσιε, παριδὼν τὰ ἐπίγεια· ὅθεν πρὸς δόξαν τὴν ὑπερκόσμιον, οἷα θεράπων Χριστοῦ θερμότατος, χαίρων ἀνέδραμες, πάντοτε δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν προσπτυσσομένων σου, τὰ θεῖα λείψανα.

Ἦχος λ̈ Νη

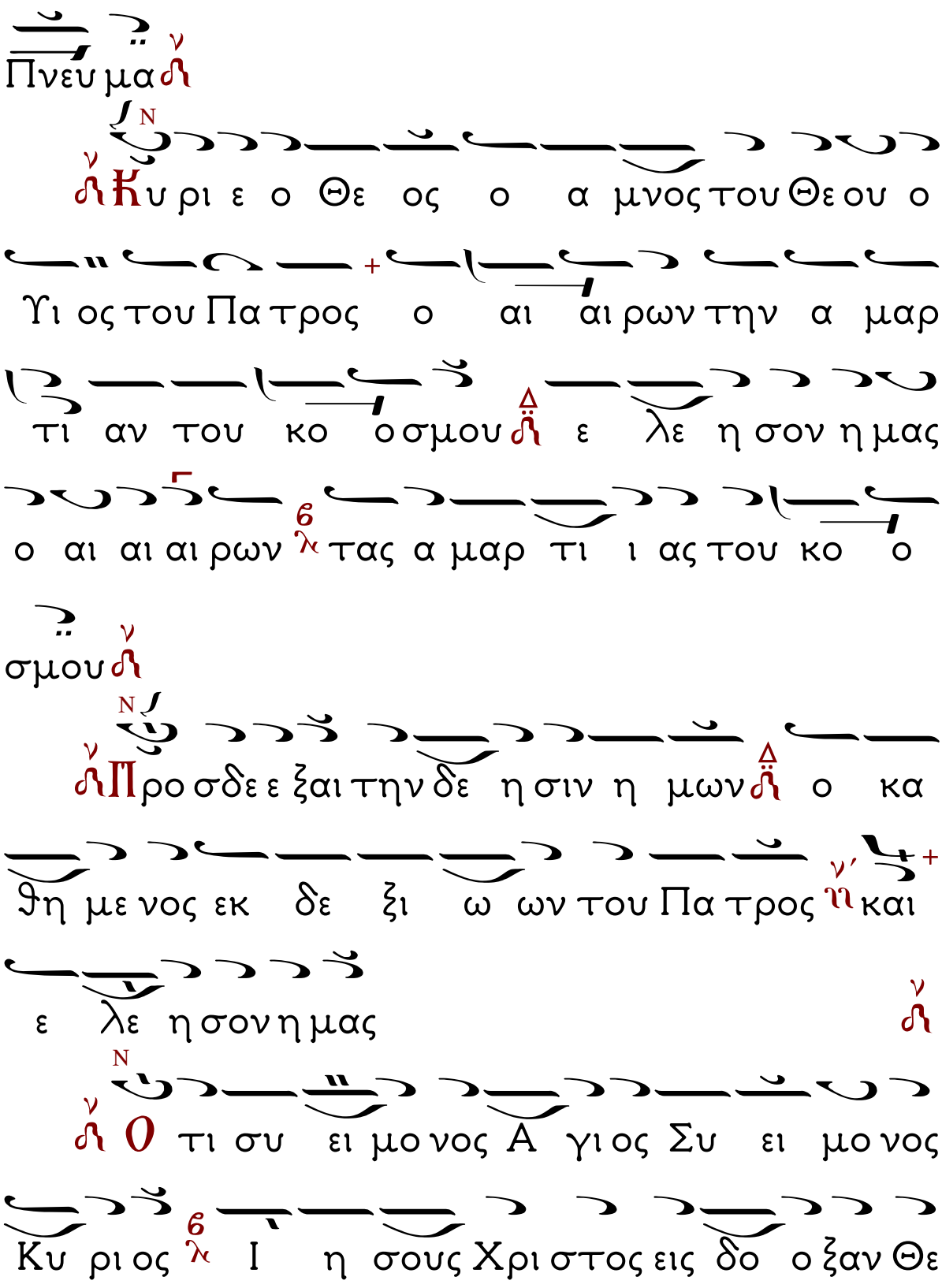

Δο ξα Πα α α τρι ι και Υι υι ω ω
και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α
α α α Πνε ευ μα τι
Το ο της α σκη σε ω ως στα α α
δι ι ι ι ον α νεν δο τω γνω μη τε ε λε
ε ε σας της αι ω νι ι ου ζω η ης το ο
γε ε ε ρας ε πα ξι ως ε κο μι σω πα α
ρα Χρι στου Ο σι ε Πα α τερ Α αρ
σε ε ε ε νι ι ι ι ε τη ης γαρ οι
κει α α ας φυ σε ε ως το α σθε νες ε ερ

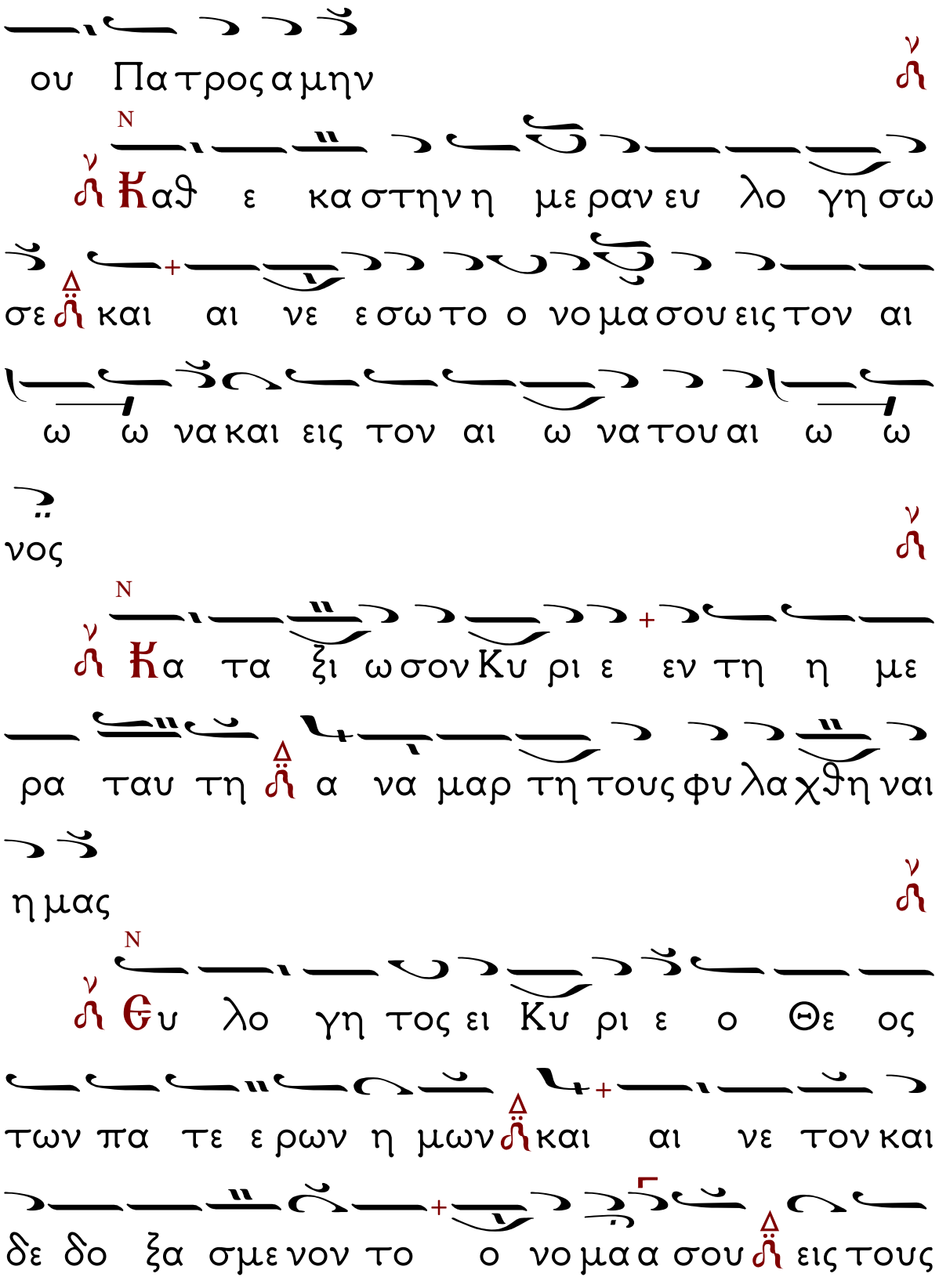

ρω ω ω ω ων νυ υ υ υ ες ἡ εν τη ελ
πι ι δι των μελ λο ον τωων α γα θων ἡ ων
τας εμ φα σει ει εις μυ στι κω ω ω ω ως
ε ε ε δε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε
ε ε χου π Και νυν την δο ο ξα α αν θε ω
ρων ἡ του μο νο γε νου ους Υι ου ου ου ου
του Θε ε ε ου ἡ μη παυ ση δε ο με νο ο
ος Α α α α α α α γι ι ι ε ε
ρυ υ ε ε ε σθαι αι η η η μας ἡ των
πα γι δω ων του ε εχ θρου ου ου ου και
σω θη η ναι τα α ας ψυ χα α α ας η

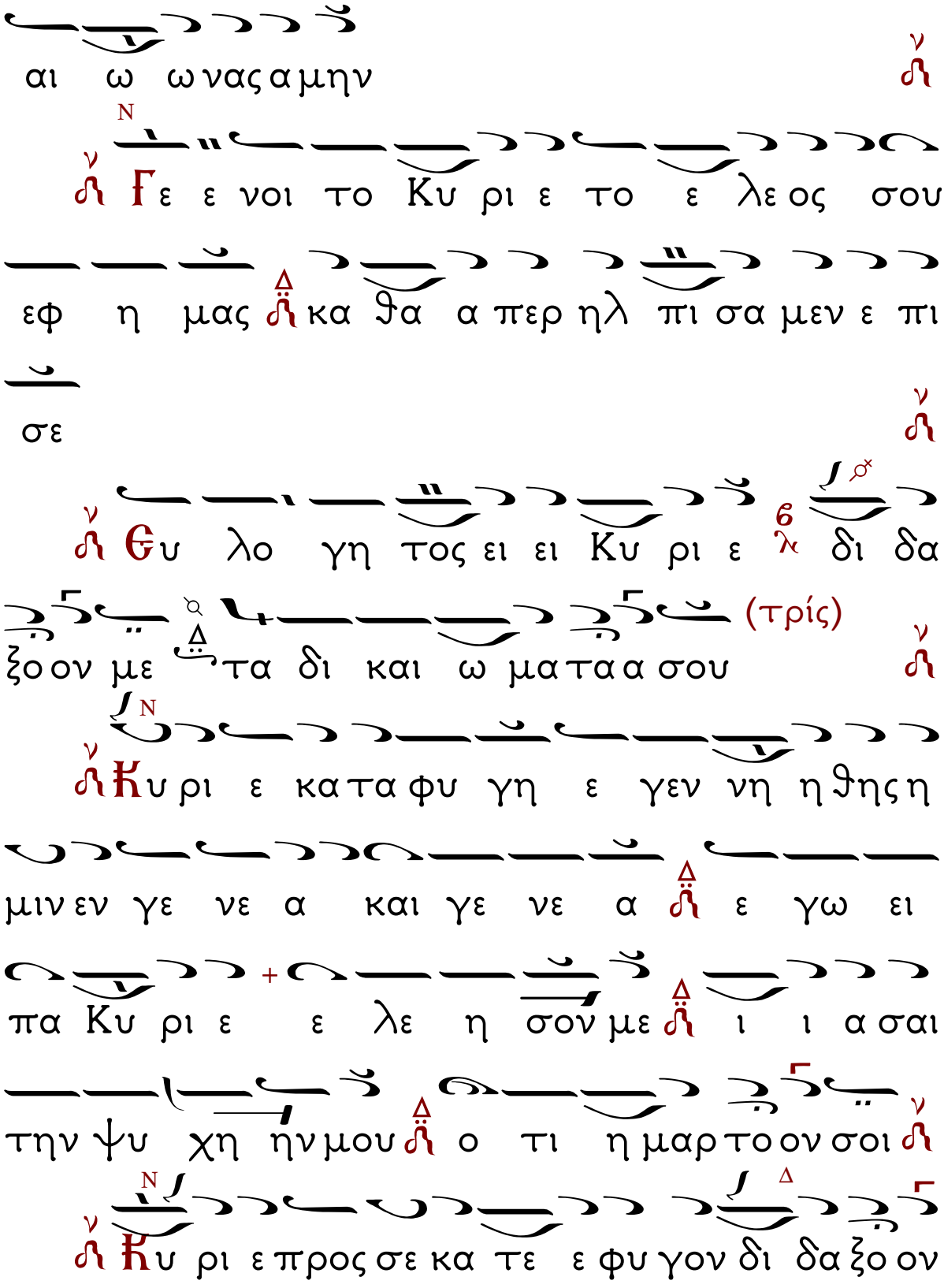

η η η μων
Και νυ υν και α ει ει και εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην
Ά νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α
φρα στως συ λλα βου ου σα σαρ κι μη τηρ Θε
ου του ου Υ ψι ι ι στου σων οι κε των πα
ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η πα σι χο
ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των
νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι πα αν τας η
μας

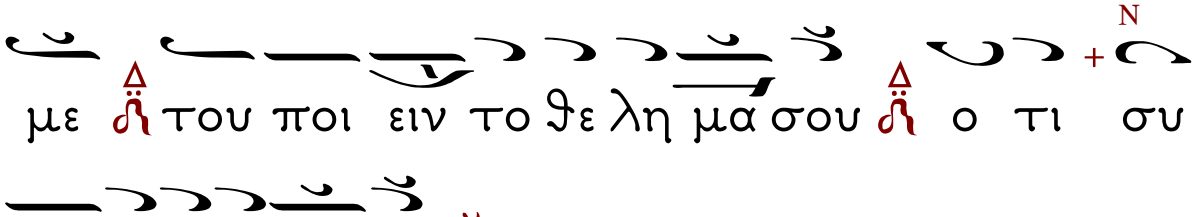
ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄
Ἦχος λ̈ Νη

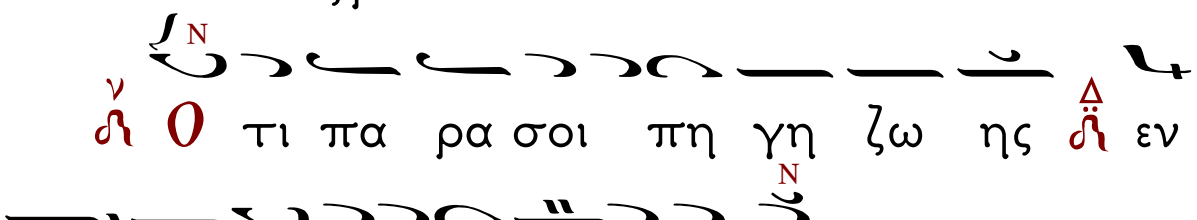

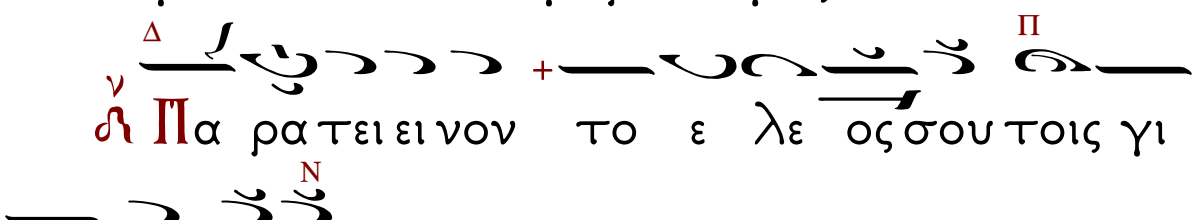

Πνεύμα
Κύριε ο Θεός ο αμνός του Θεού ο
Υιός του Πατρός ο αιρων την αμαρ
τιαν του κόσμου ελέησον ημας
ο αιρων τας αμαρτίας του κόσμου
Προσδεξαι την δέησιν ημων ο κα
θήμενος εκ δεξιών του Πατρός και
ελέησον ημας
Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος
Κύριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θε

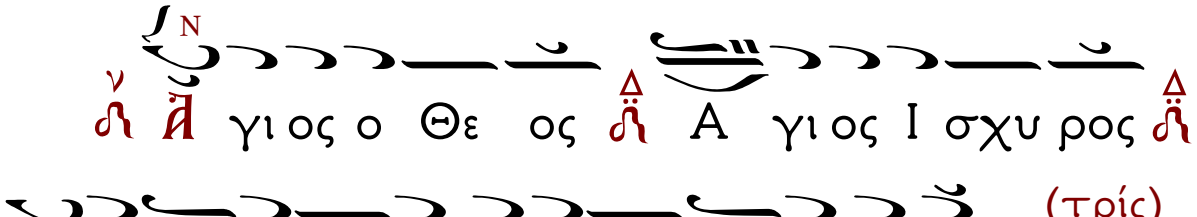

ου Πατροσαμην
Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω
σε και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι
ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
νος
Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
ημας
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και
δε δο ξα σμε νον το ο νομα α σου εις τους

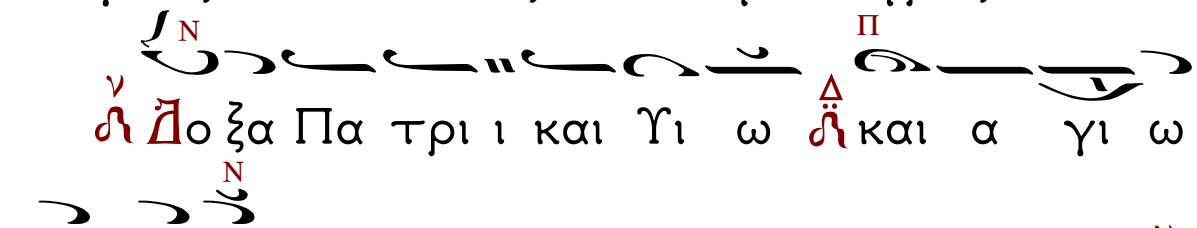

αι ω ωναςαμην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου
εφ η μας καθα απερηλ πι σα μεν επι
σε
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει
πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι α σαι
την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

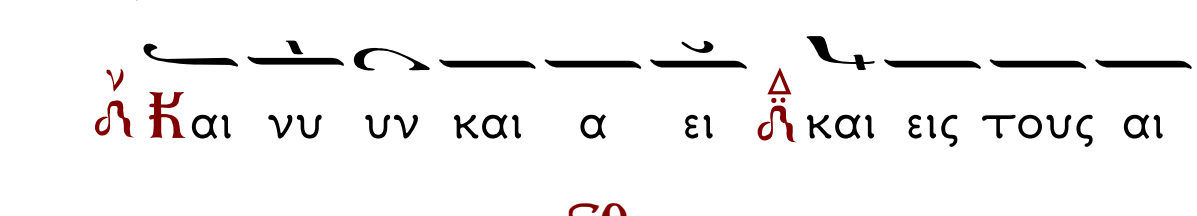

με ἅ του ποι ειν το θε λη μα σου ἅ ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου ν

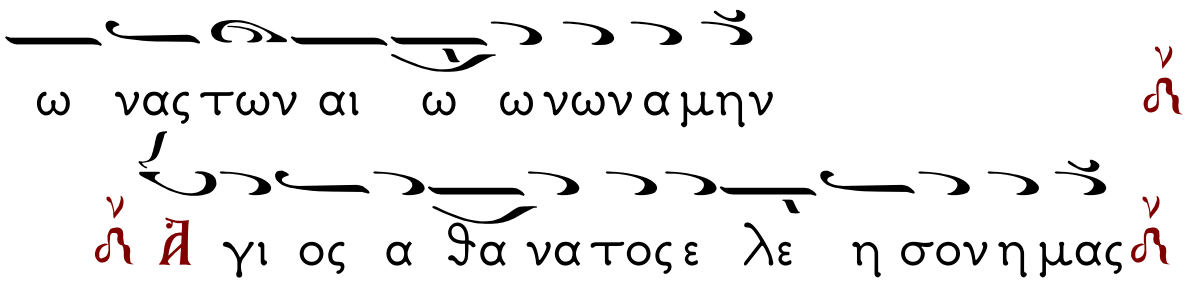

ν ἅ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ἅ εν
τω φω τι σου ο ψο με θα φως ν

ν ἅ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε ν

ν ἅ Ἅ γι ος ο Θε ος ἅ Α γι ος Ι σχυ ρος ἅ
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ν (τρίς)

ν ἅ Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ἅ και α γι ω
Πνευ μα τι ν

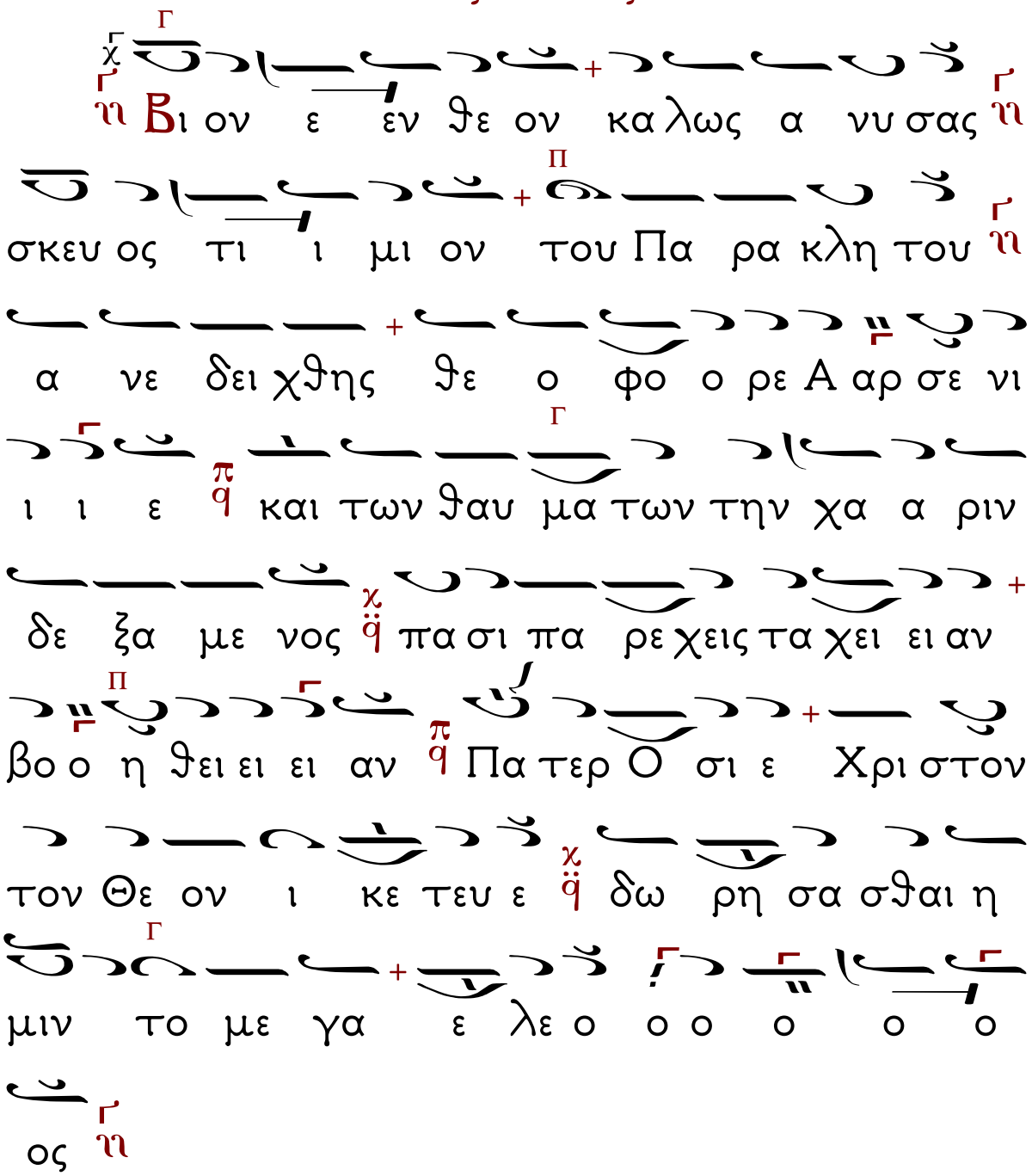

ν ἅ Και νυ υν και α ει ἅ και εις τους αι

ω ναςτων αι ω ωνωναμην
Ἅγι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν

Ἅγι ος ο Θε ε ος
Ἅγι ος Ι σχυ υ ρος
Ἅγι ι ι ος Α α θα α α α α
να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

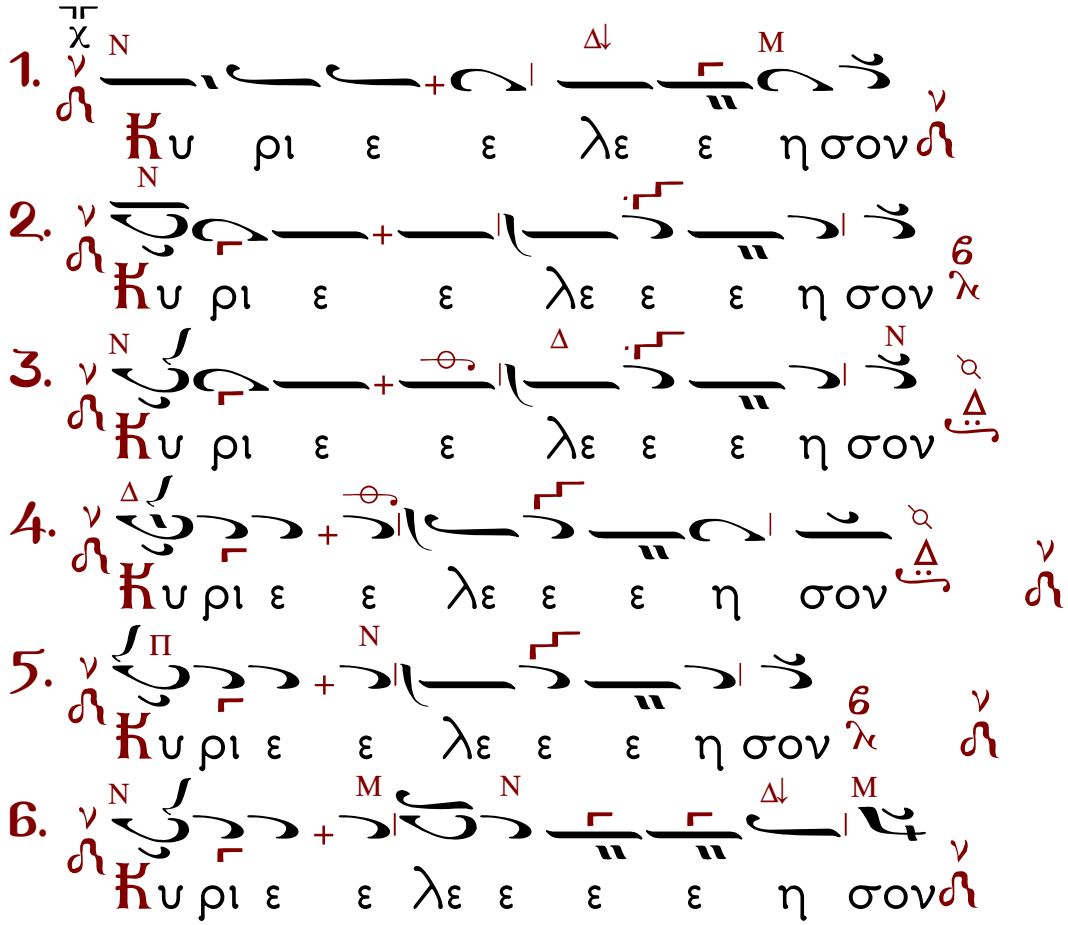
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.
Θείας πίστεως.

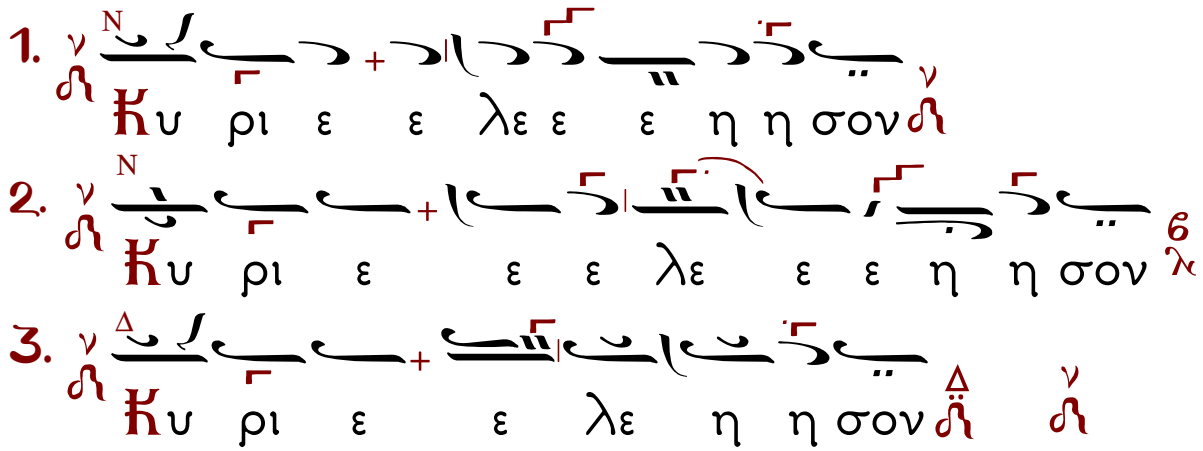
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

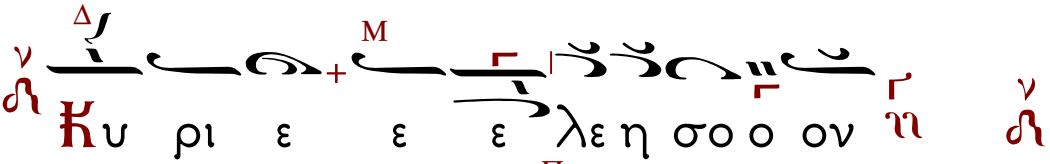
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

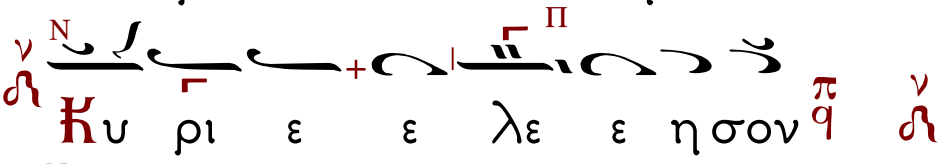
Ἦχος πλ. δ΄ Νη

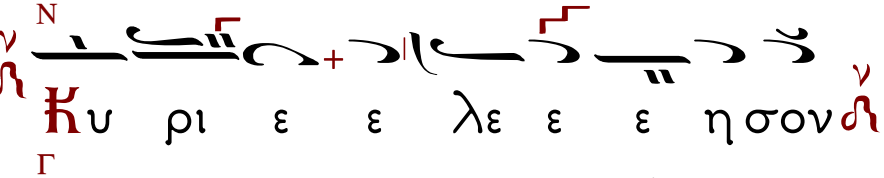

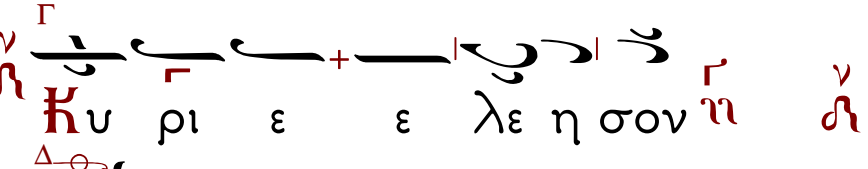
ΕΤΕΡΑ

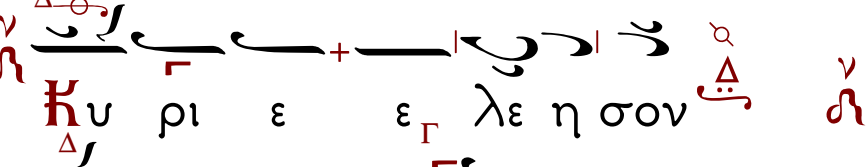

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

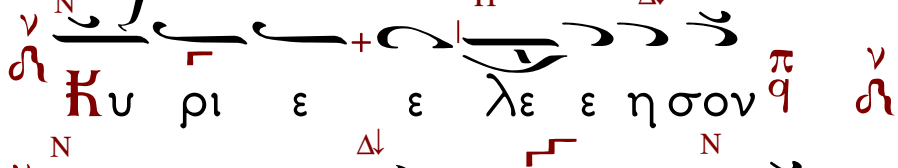
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

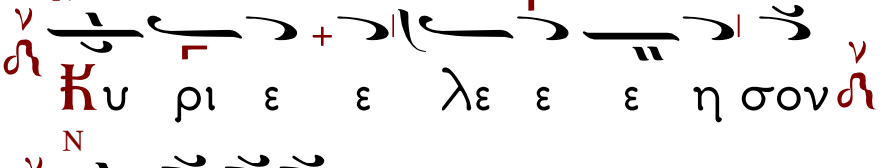
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

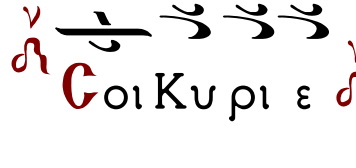
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

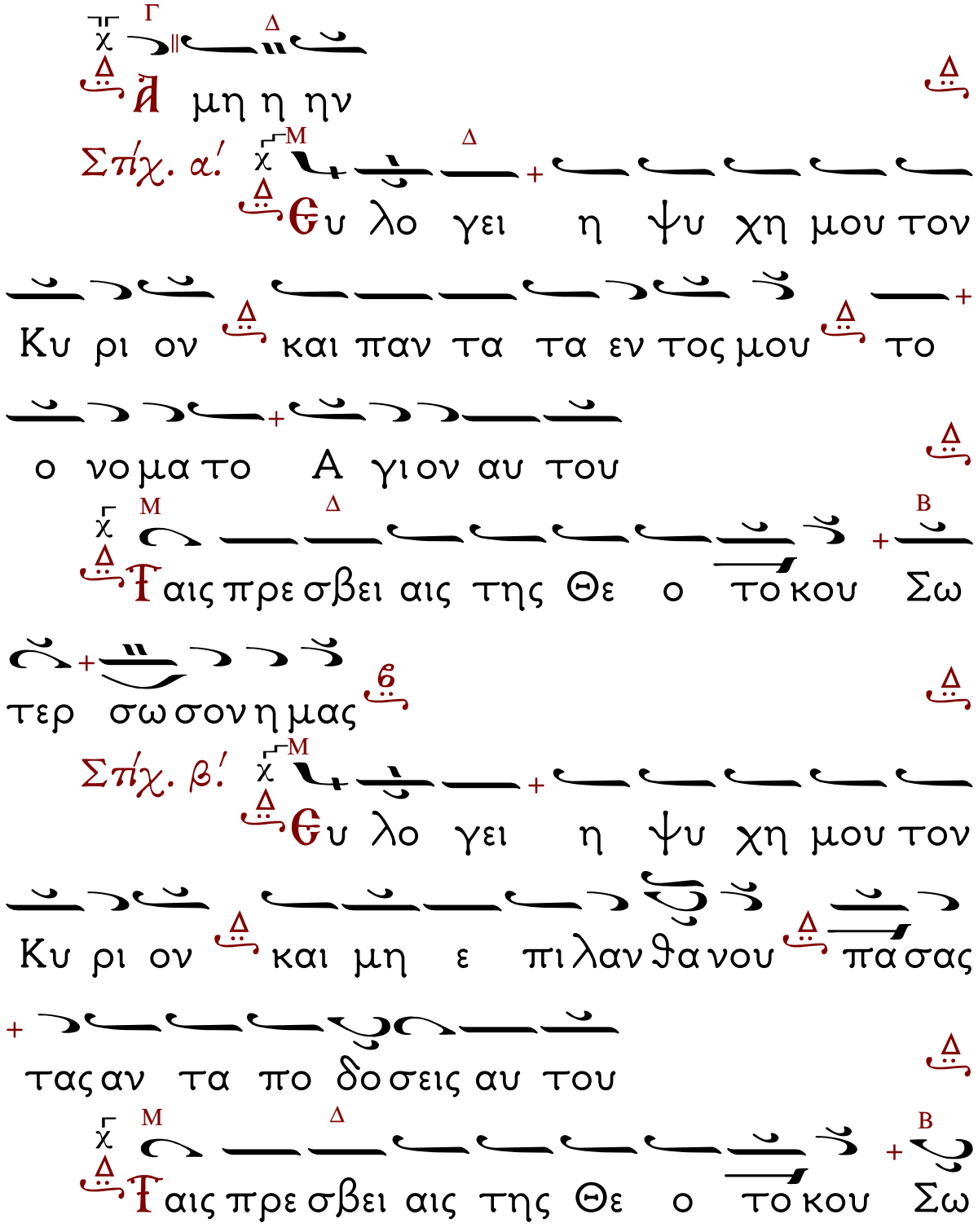
10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

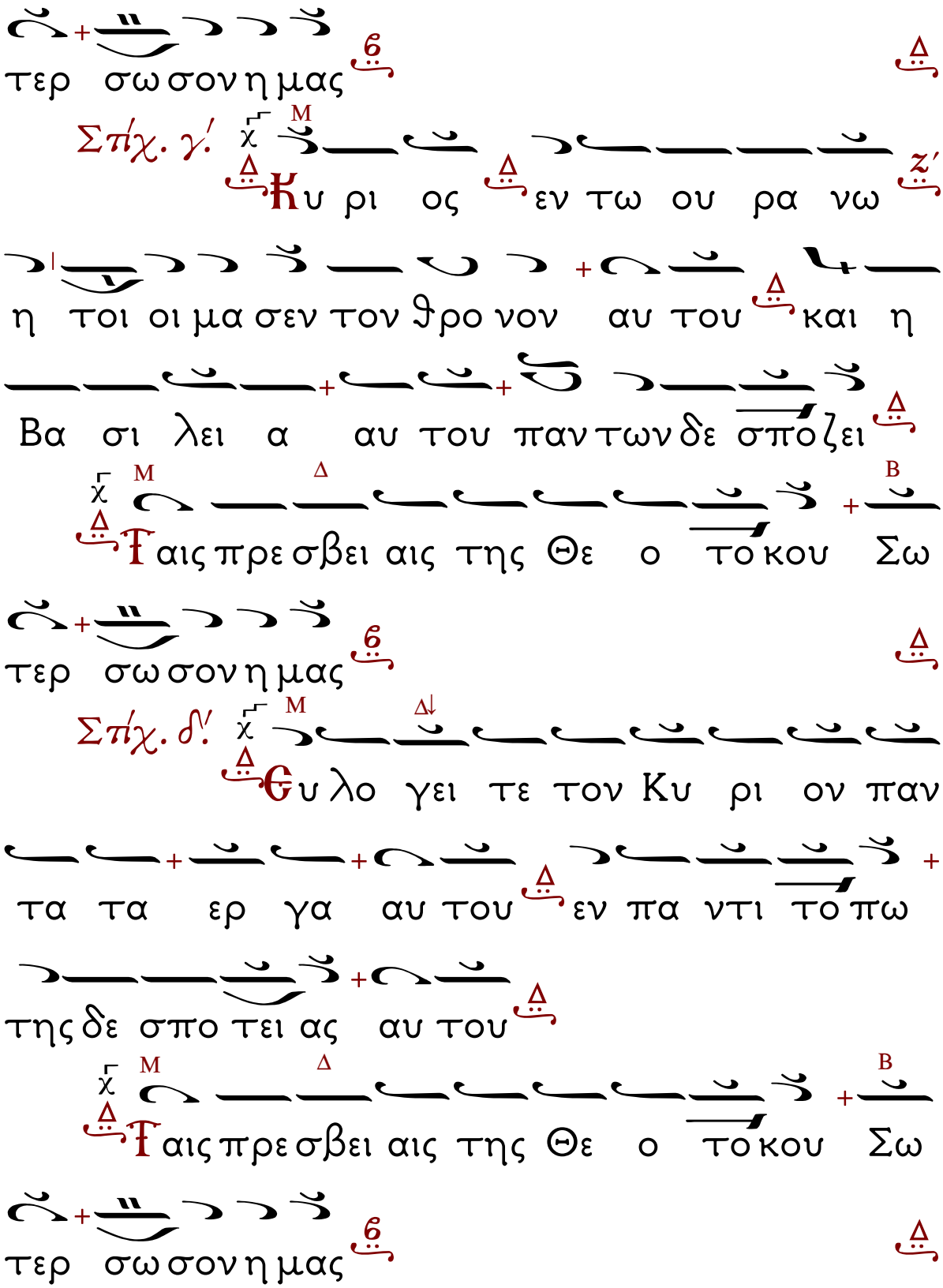
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Οι Κυ ρι ε

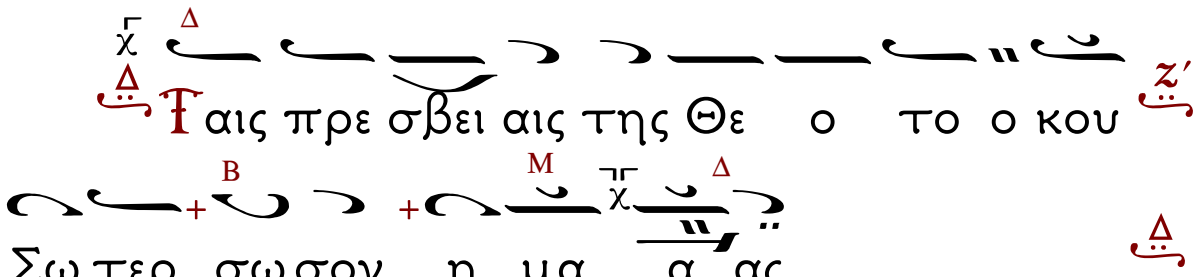
Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

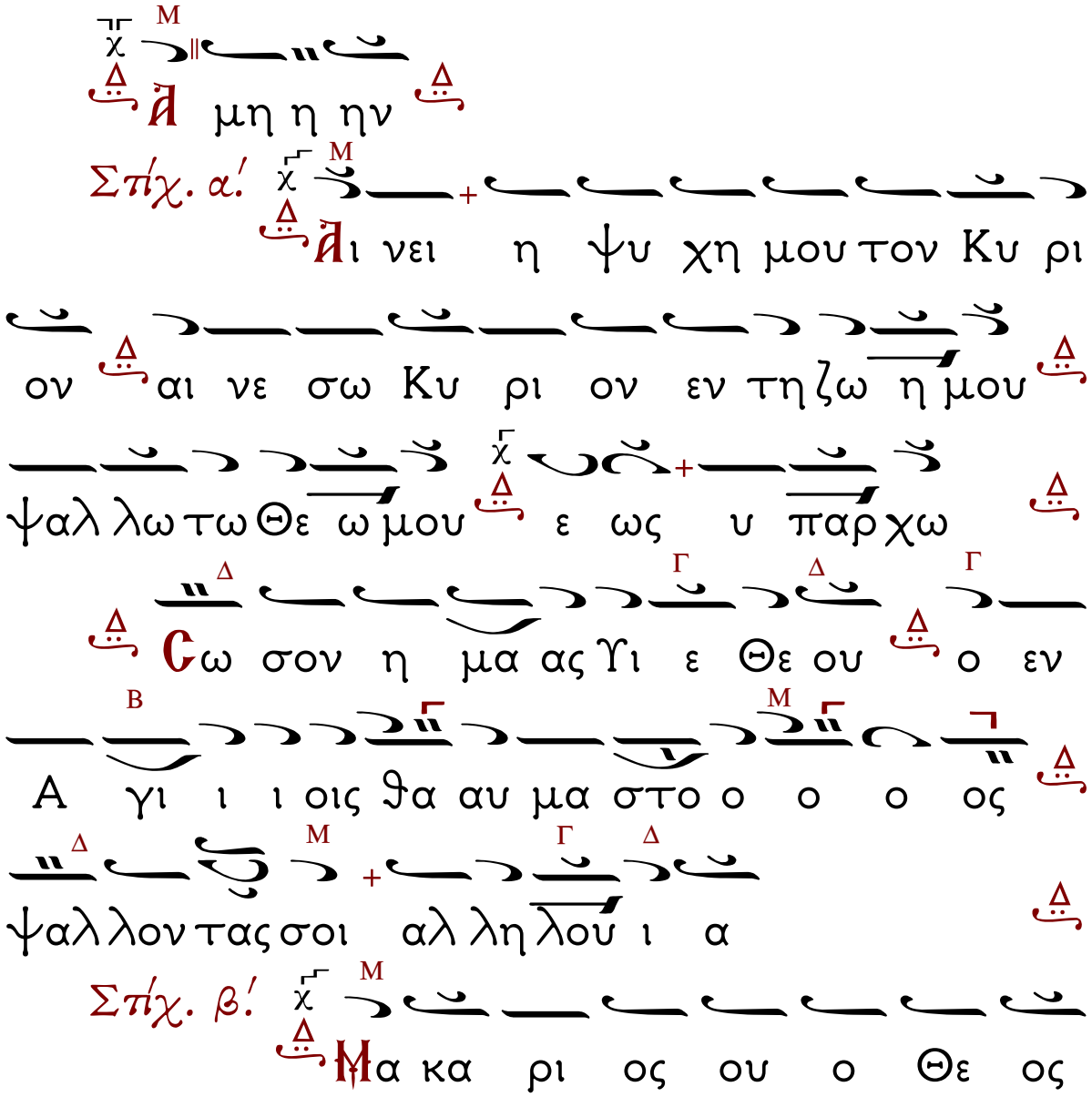

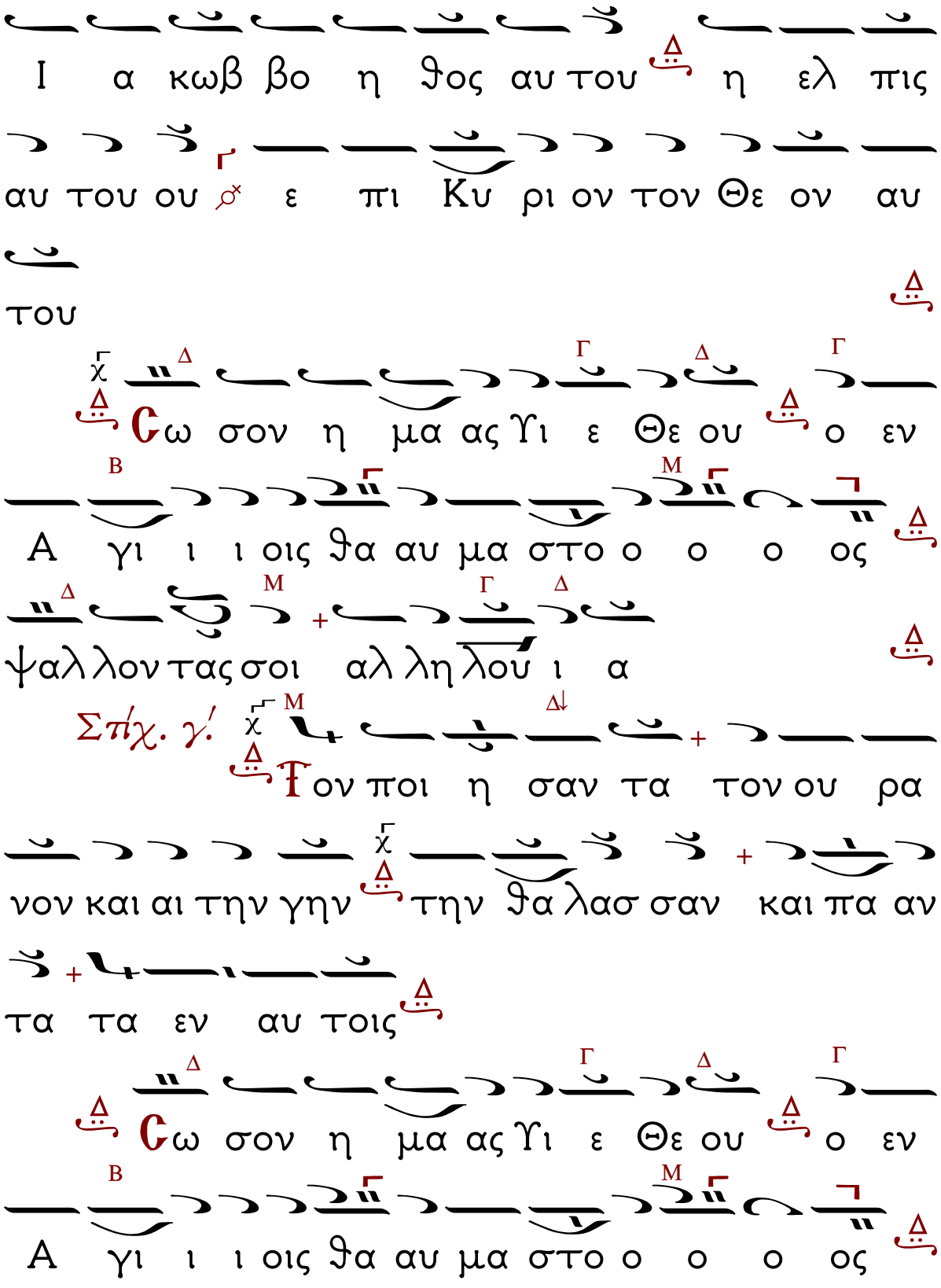

τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ'.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ'.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

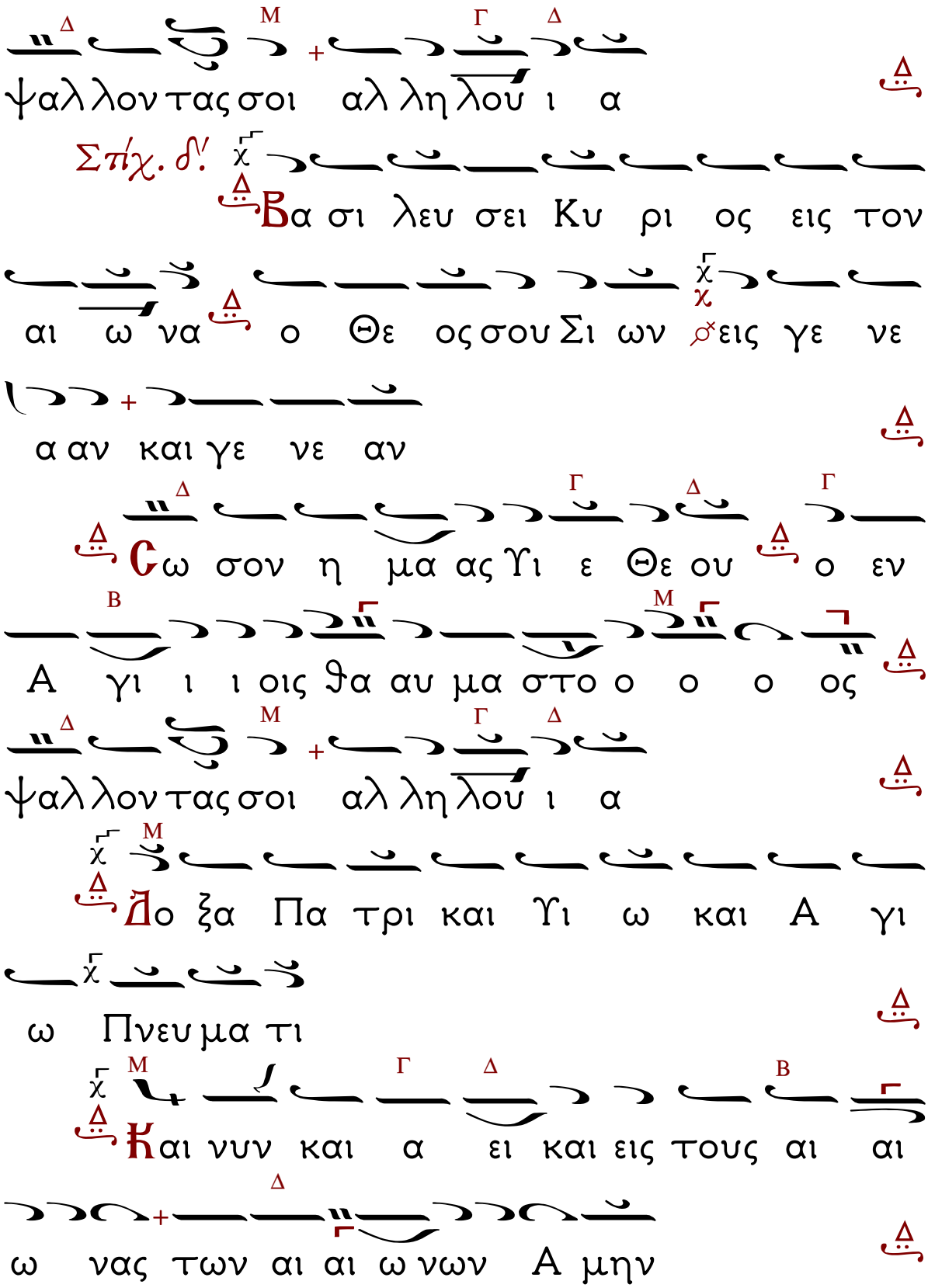
Δόξα... Καὶ νῦν...

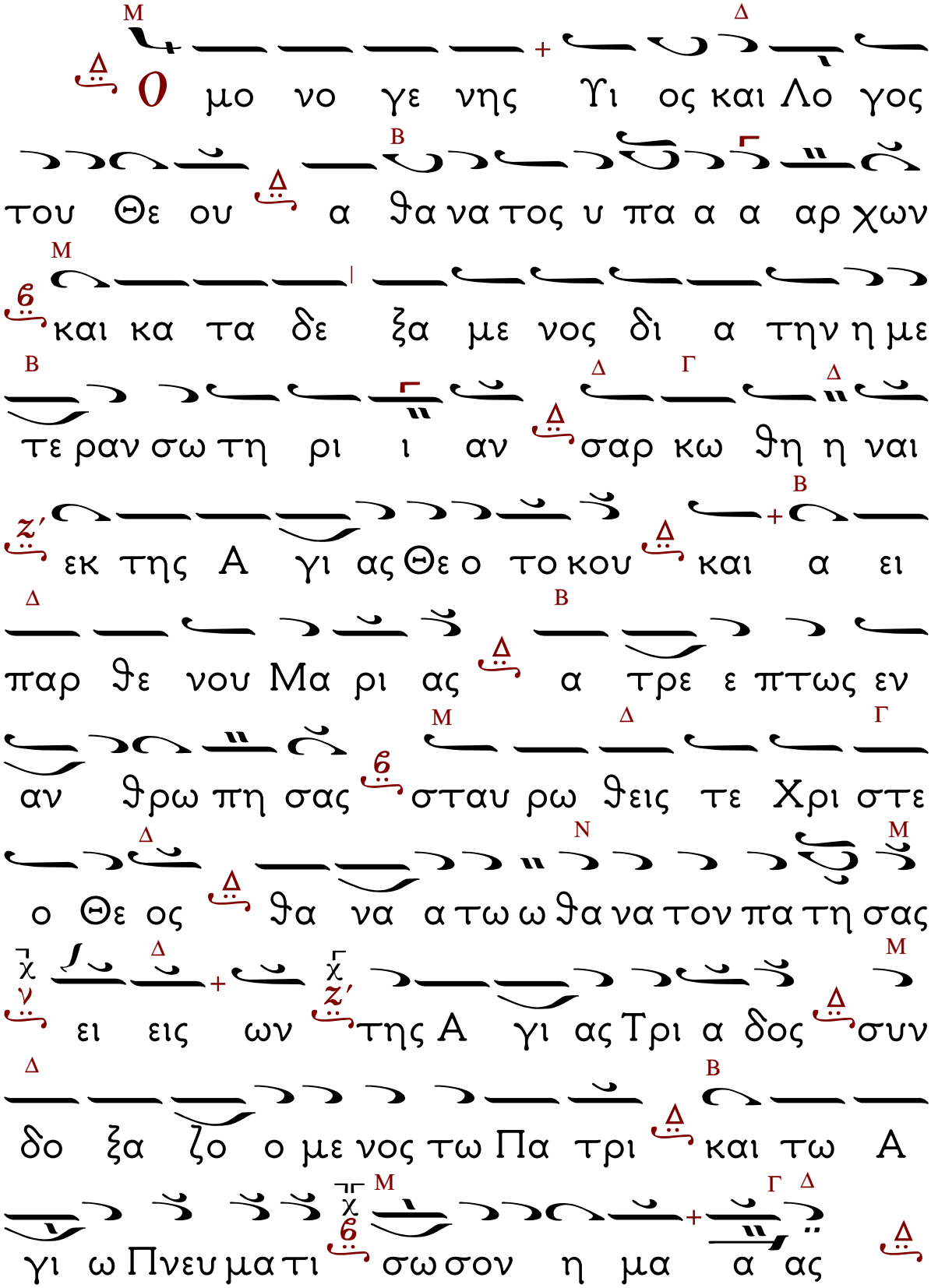

Ἀντίφωνον β΄

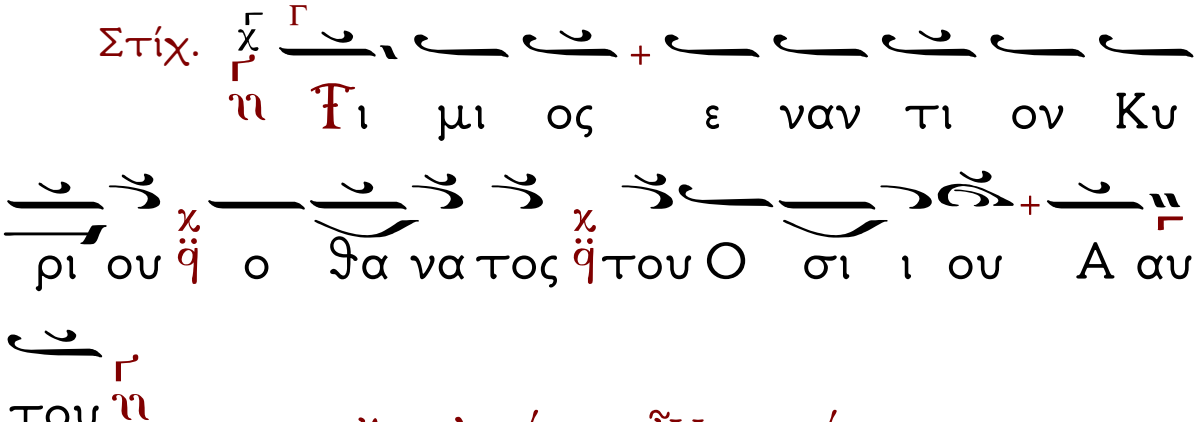

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου επι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λού ι α
Σπ/χ. γ/
Ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουϊα
Σπ/χ. δ΄.
Βασιλευσει Κυριος εις τον
αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε
αν και γενεαν
Δ Γ Δ Γ
Δ Σωσον ημας Υιε Θεου ο εν
Β Μ
Αγιοις θαυμαστος ος
ψαλλοντας σοι αλληλουϊα
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι
Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων Αμην

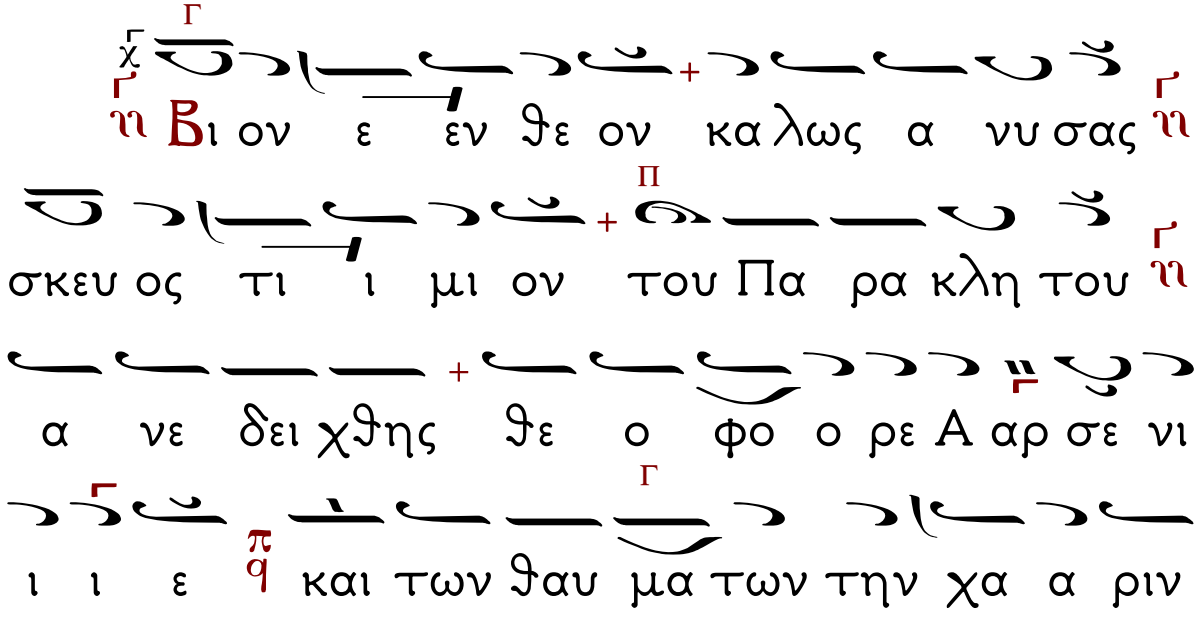

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ας

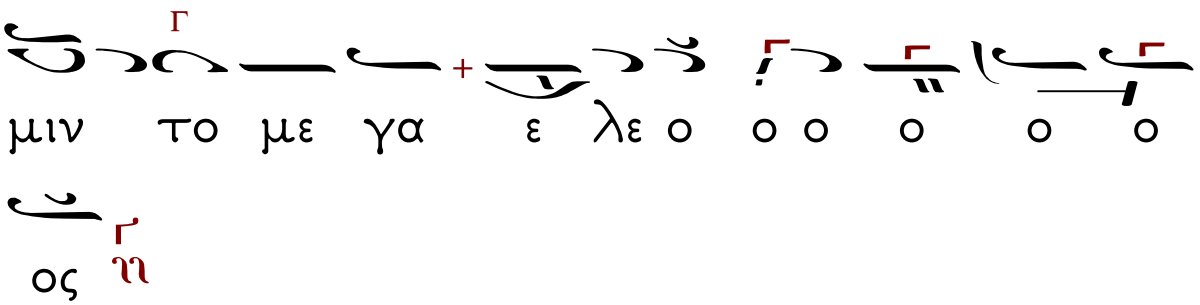
Ἀντίφωνον γ΄, ἦχος γ΄

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

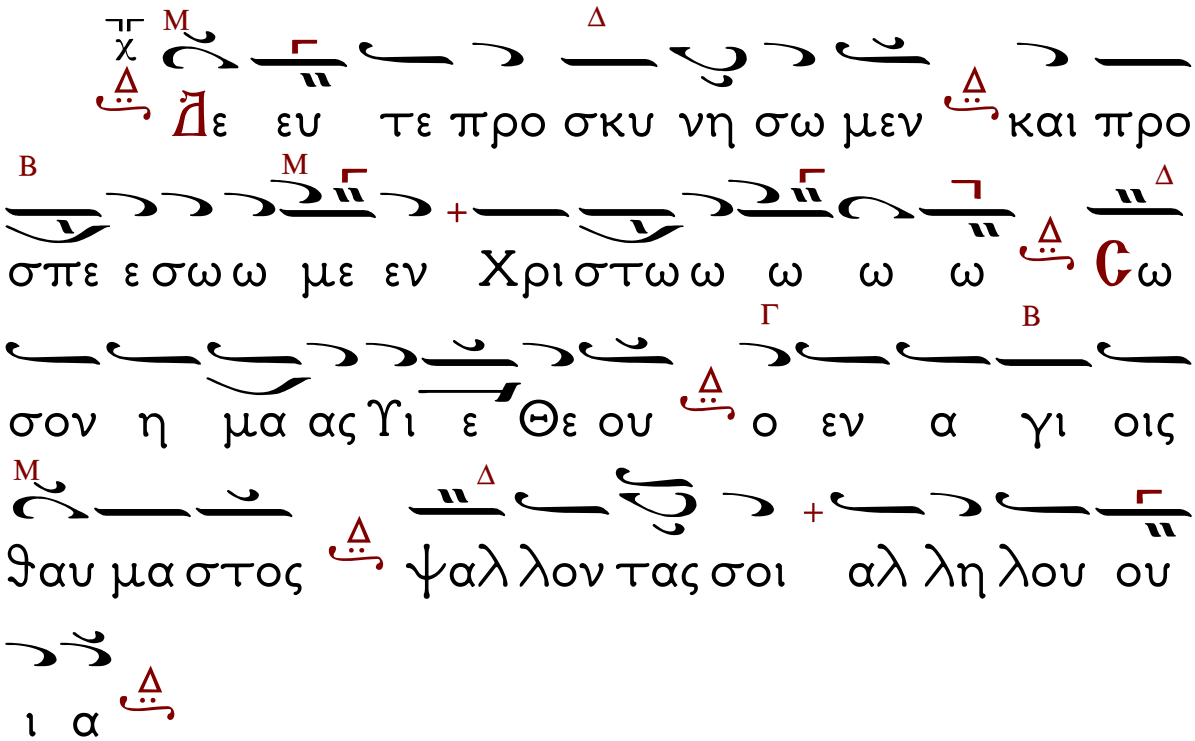
Θείας πίστεως.

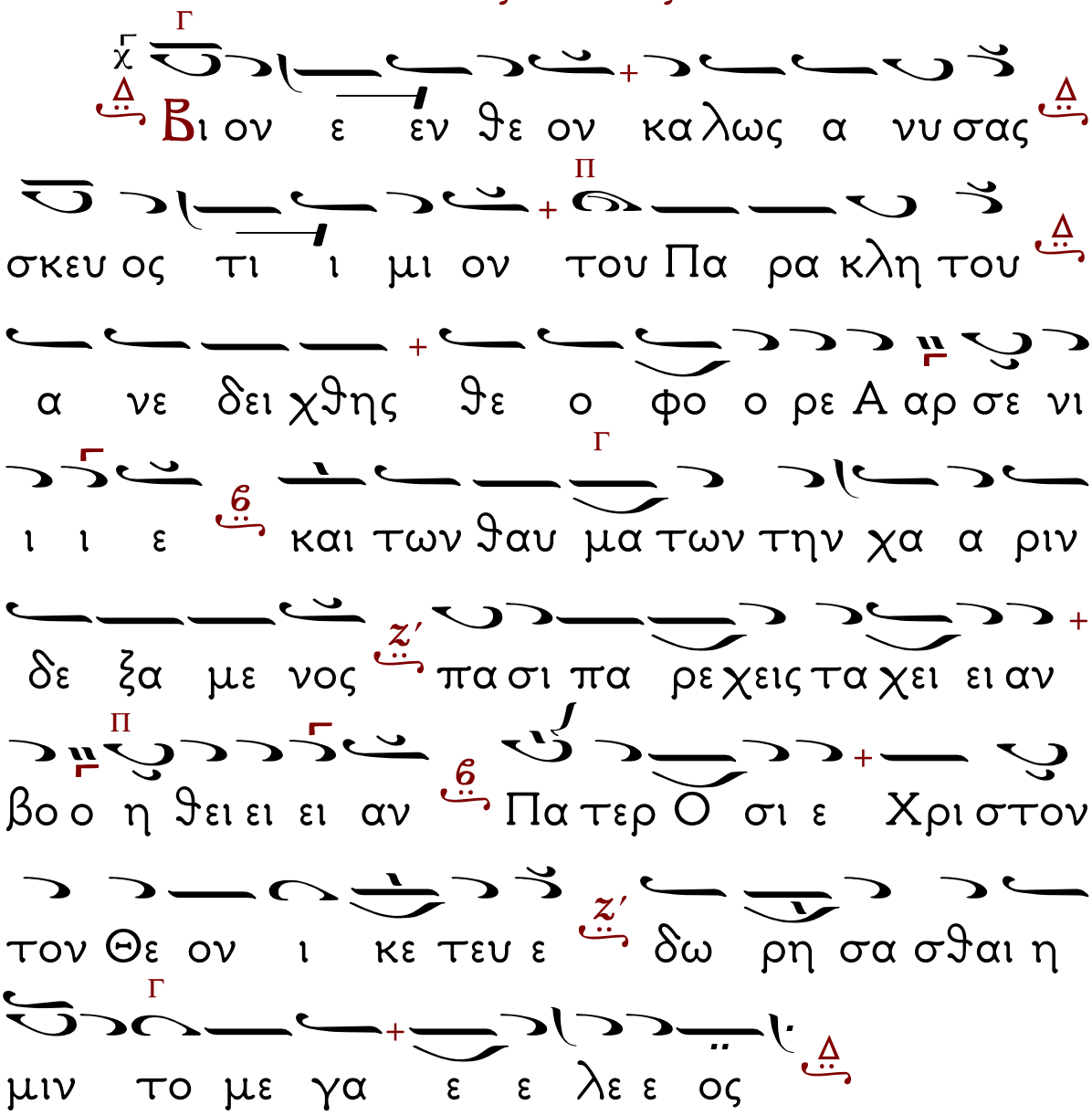

μιν το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο
ος

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

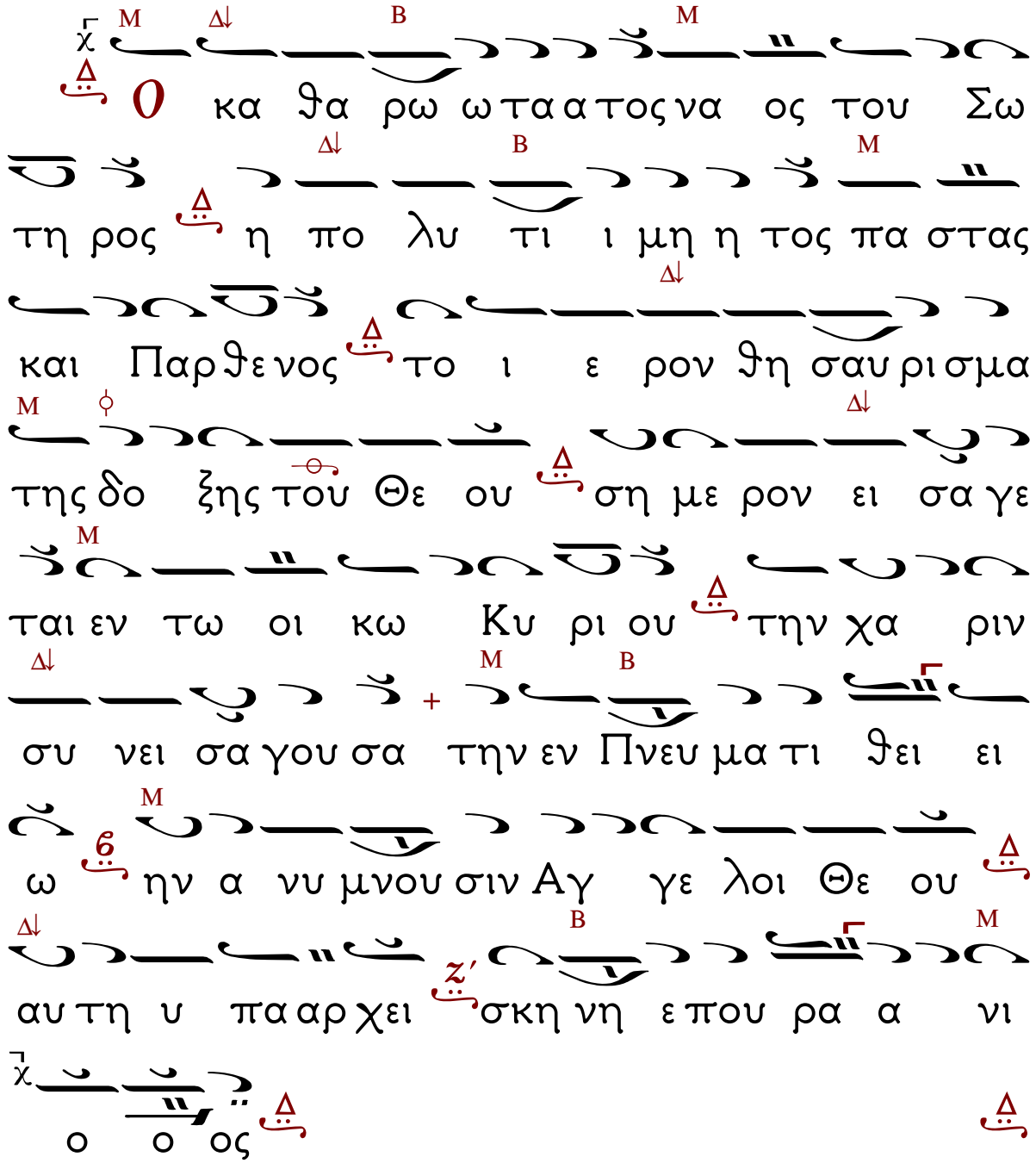
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.
Θείας πίστεως.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄ Δι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. **Ἄ**σατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-6:2

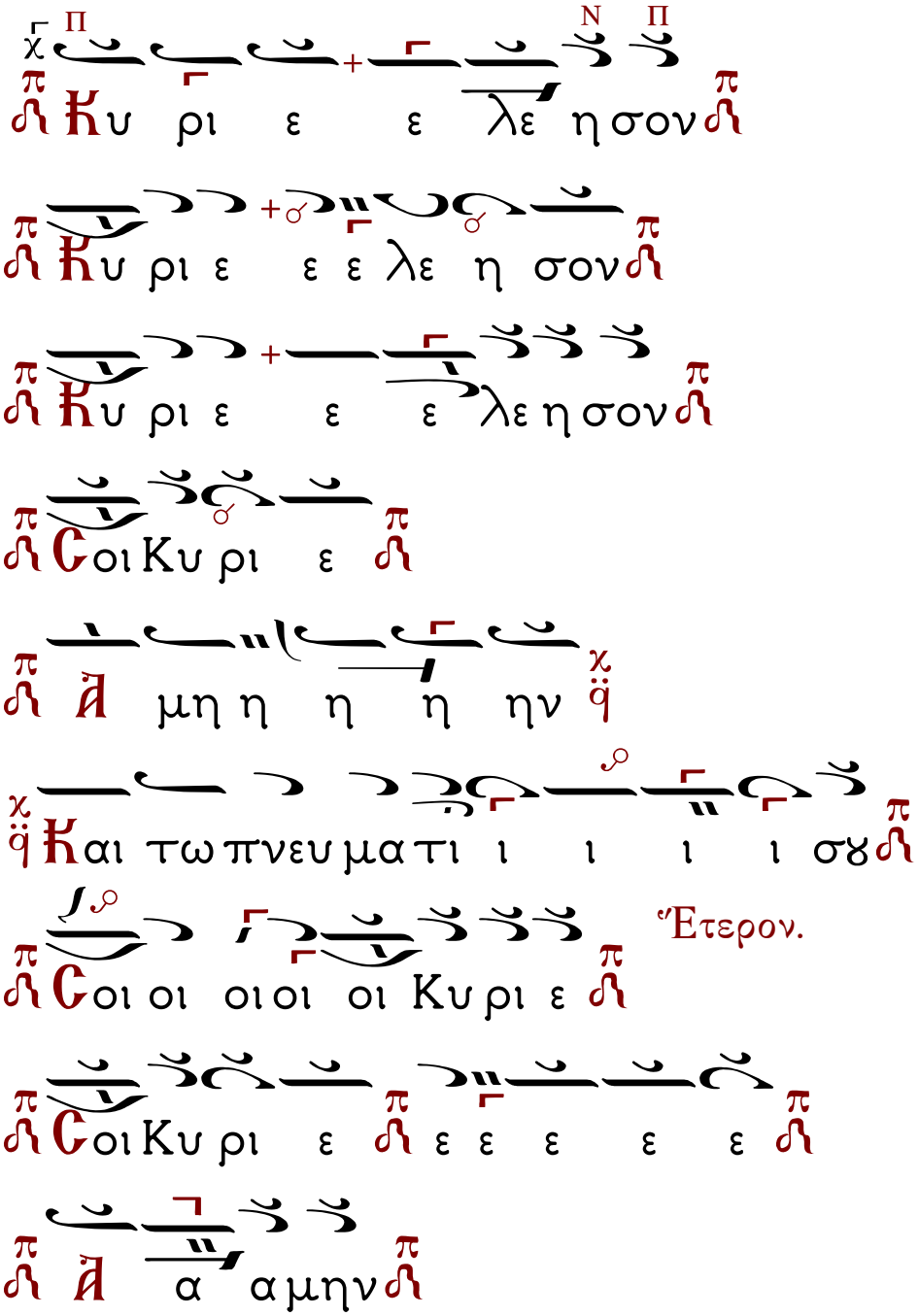
Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β΄

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. **Ἡ** δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

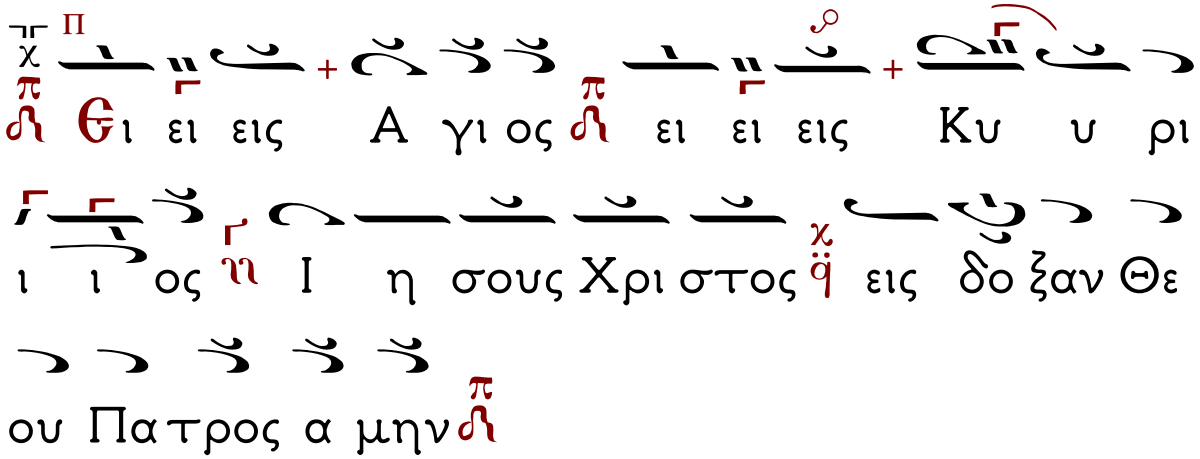
Ἦχος λ̈ ϖ̈ Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Κοι Κυ ρι ε
Ἄ μη η η η ην
Και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σϑ
Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε
Ἕτερον.
Κοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
Ἄ α α μην

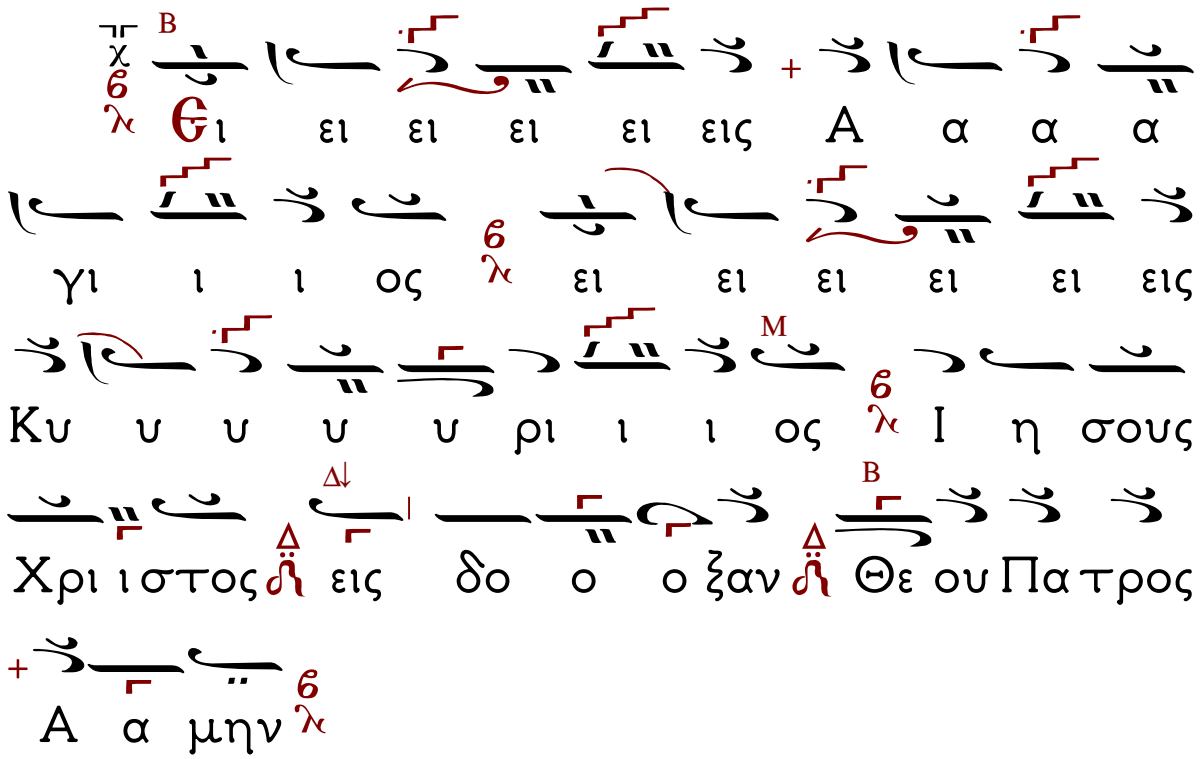
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

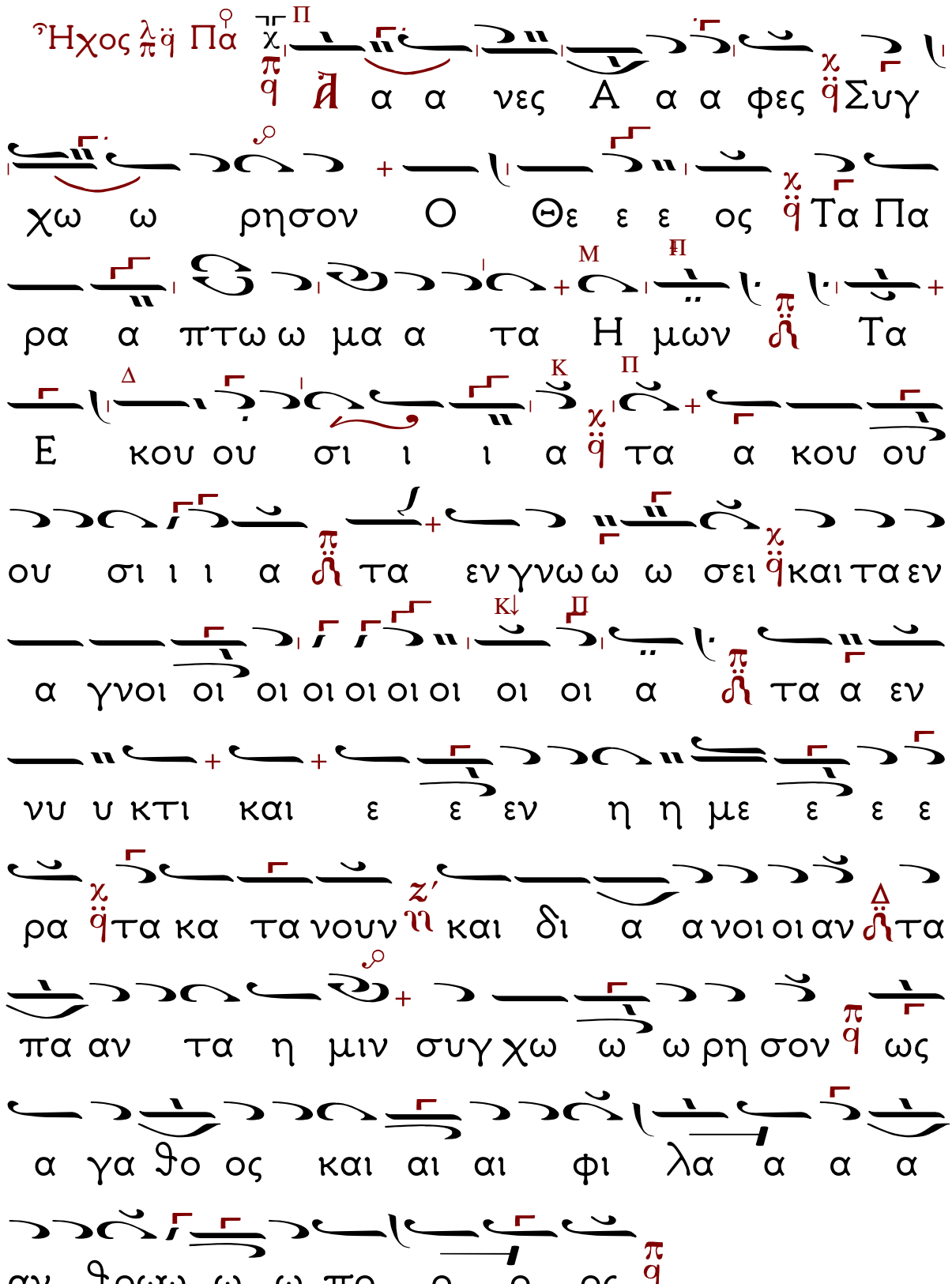
ΘΙC ΑΓΙΟC

Ἦχος πλ δ Πα Ἐναρμόνιος

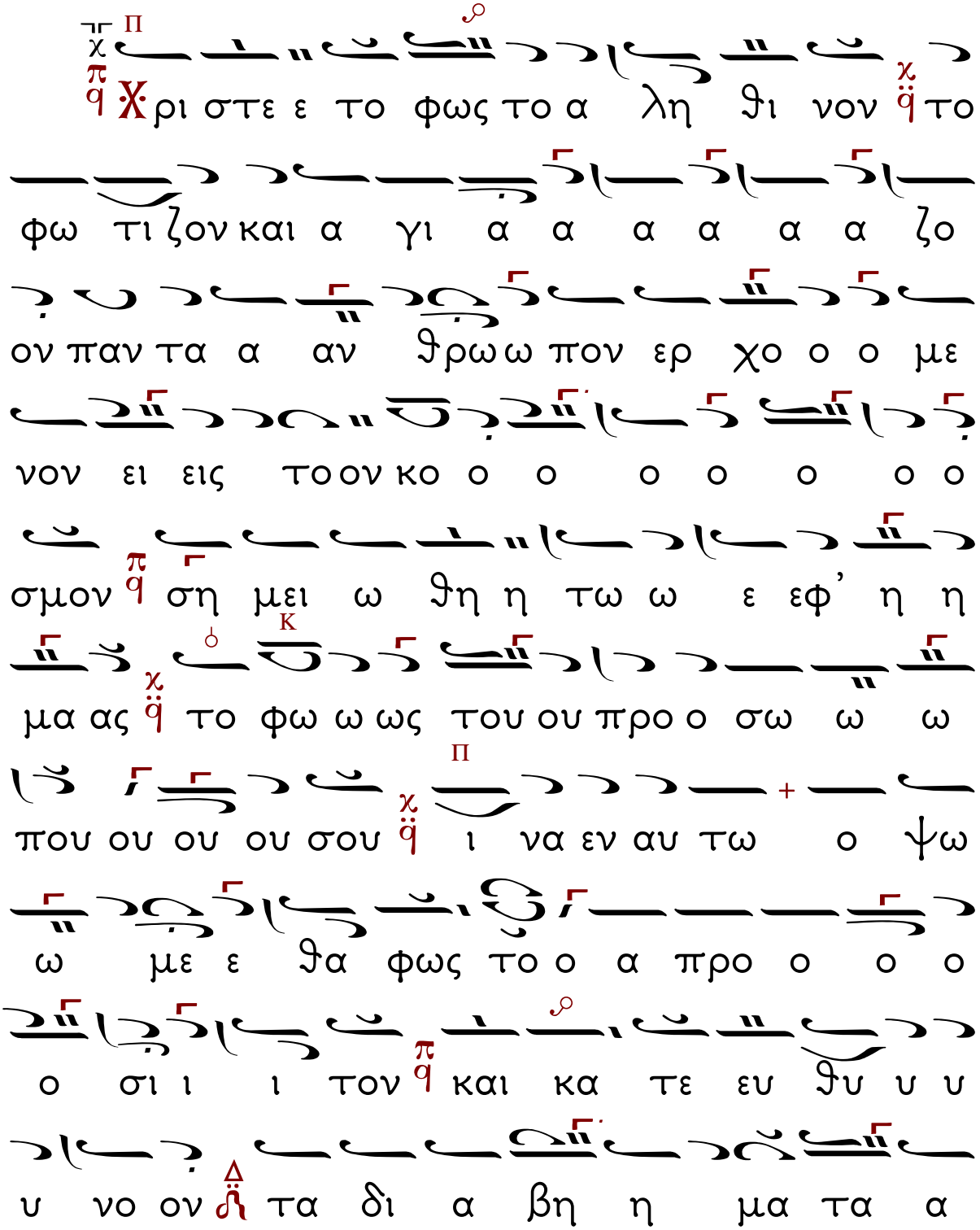
Ἦχος λ΄τος

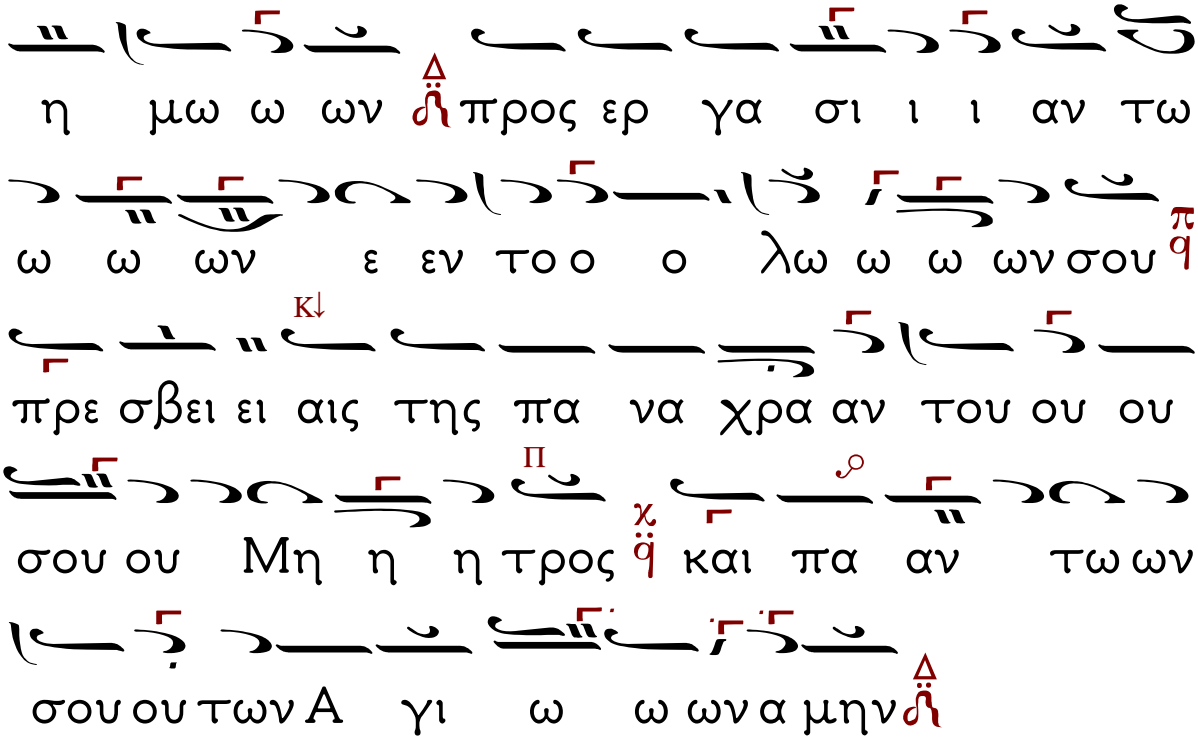

Θι ει ει ει ει εις Α α α α
γι ι ι ος ει ει ει ει ει εις
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
Α α μην

Ἦχος λ πα
Ἄ α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτω ω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει καὶ τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι καὶ ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τα νουν καὶ δι α α νοι οι αν τα
πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον ὡς
α γα θο ος καὶ αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̈ Πα

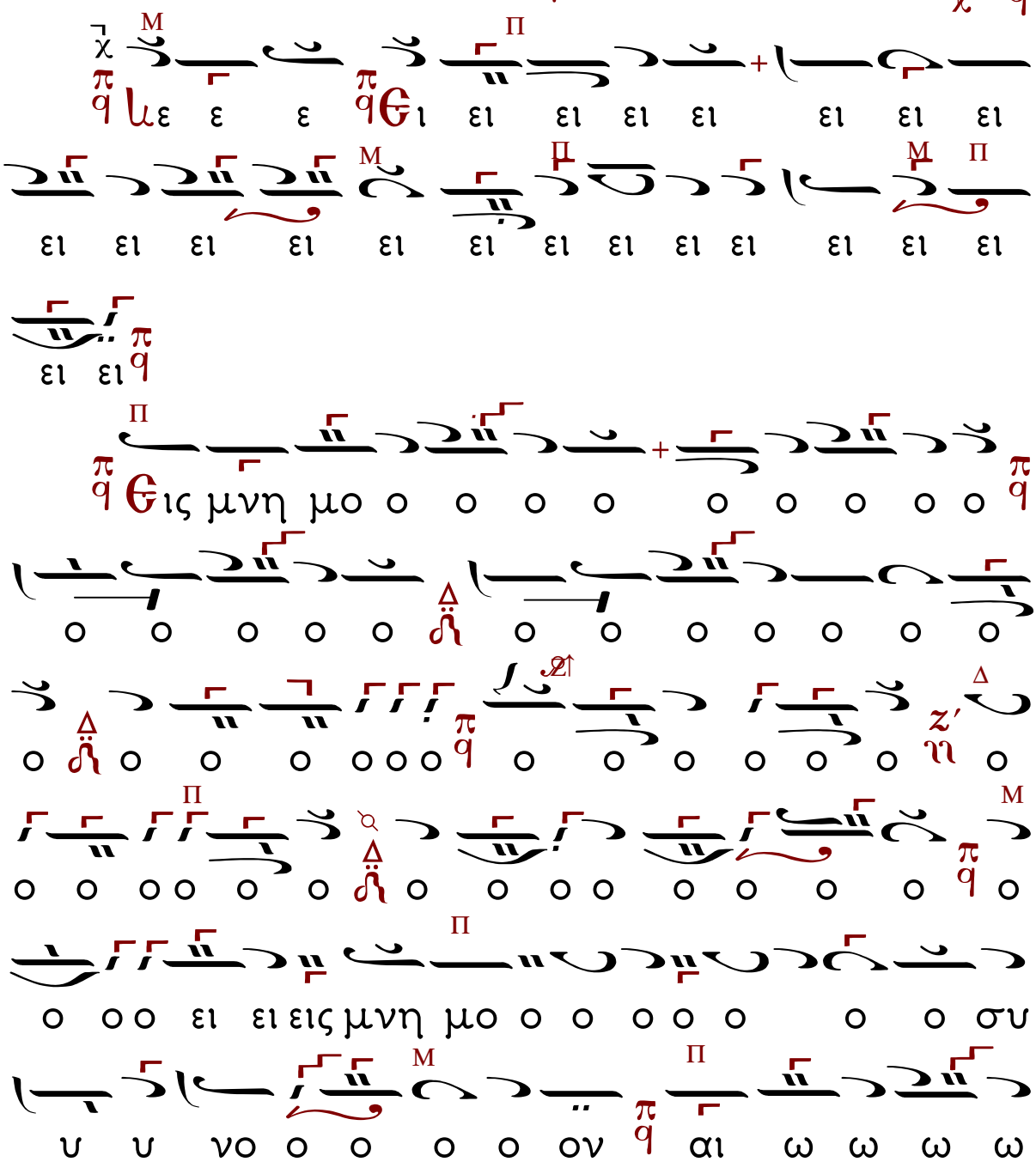

η μω ω ων προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν τοο ο λω ω ω ων σου
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ων α μην

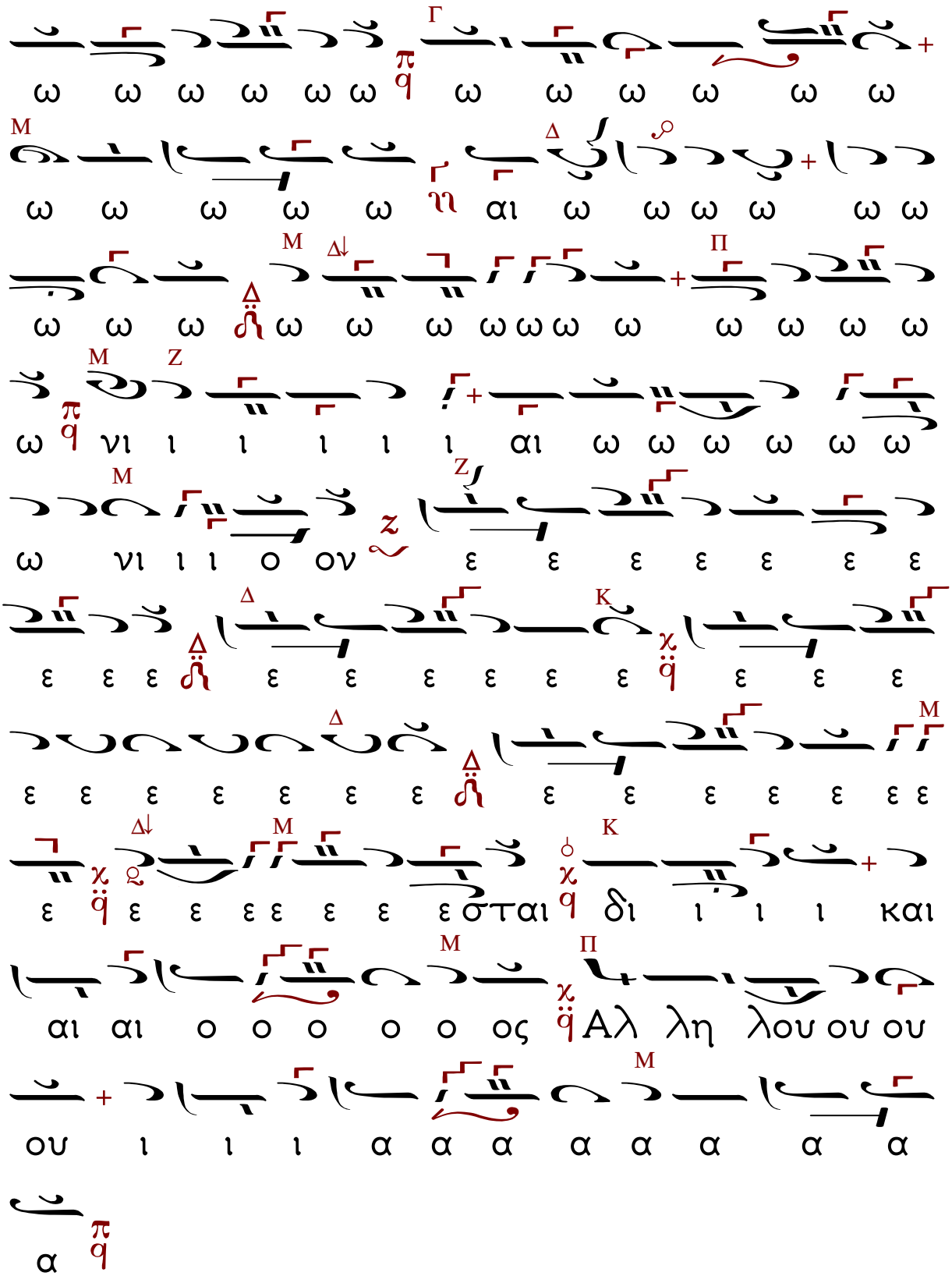
Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

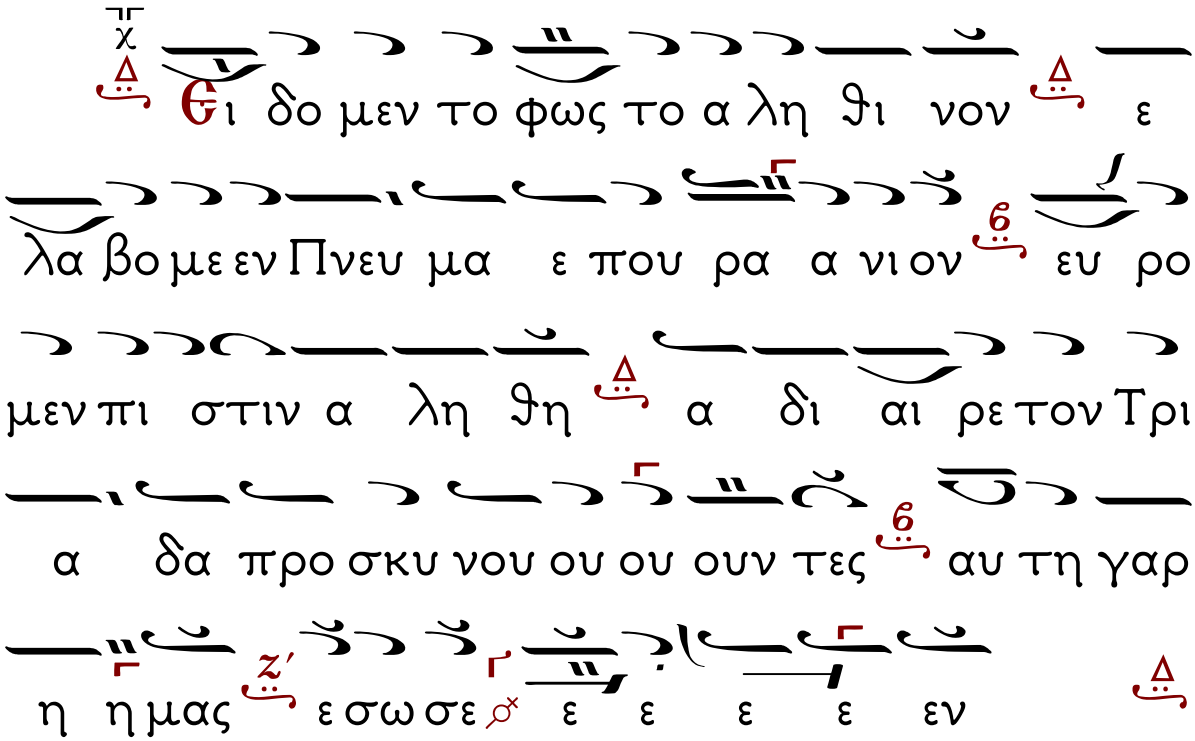
Ἦχος Πα Ἔκτασις.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

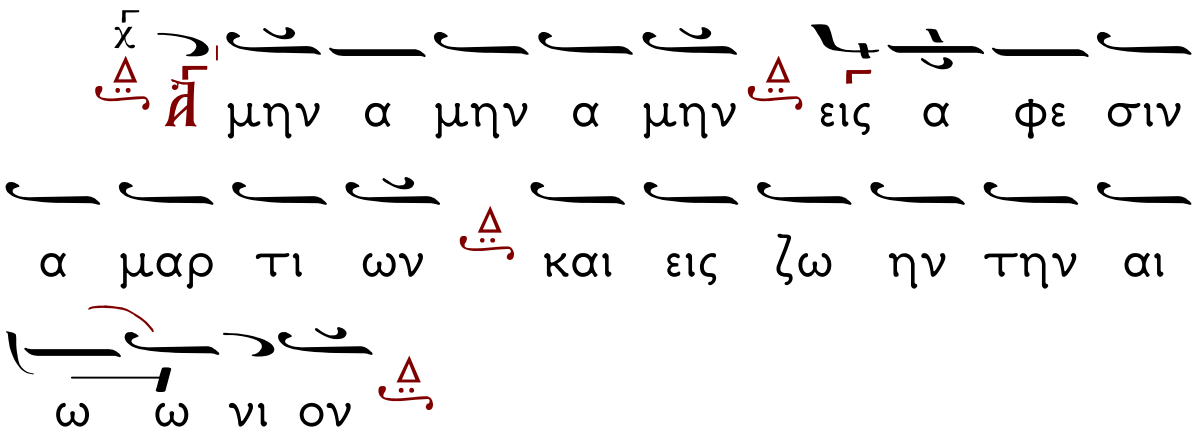
Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

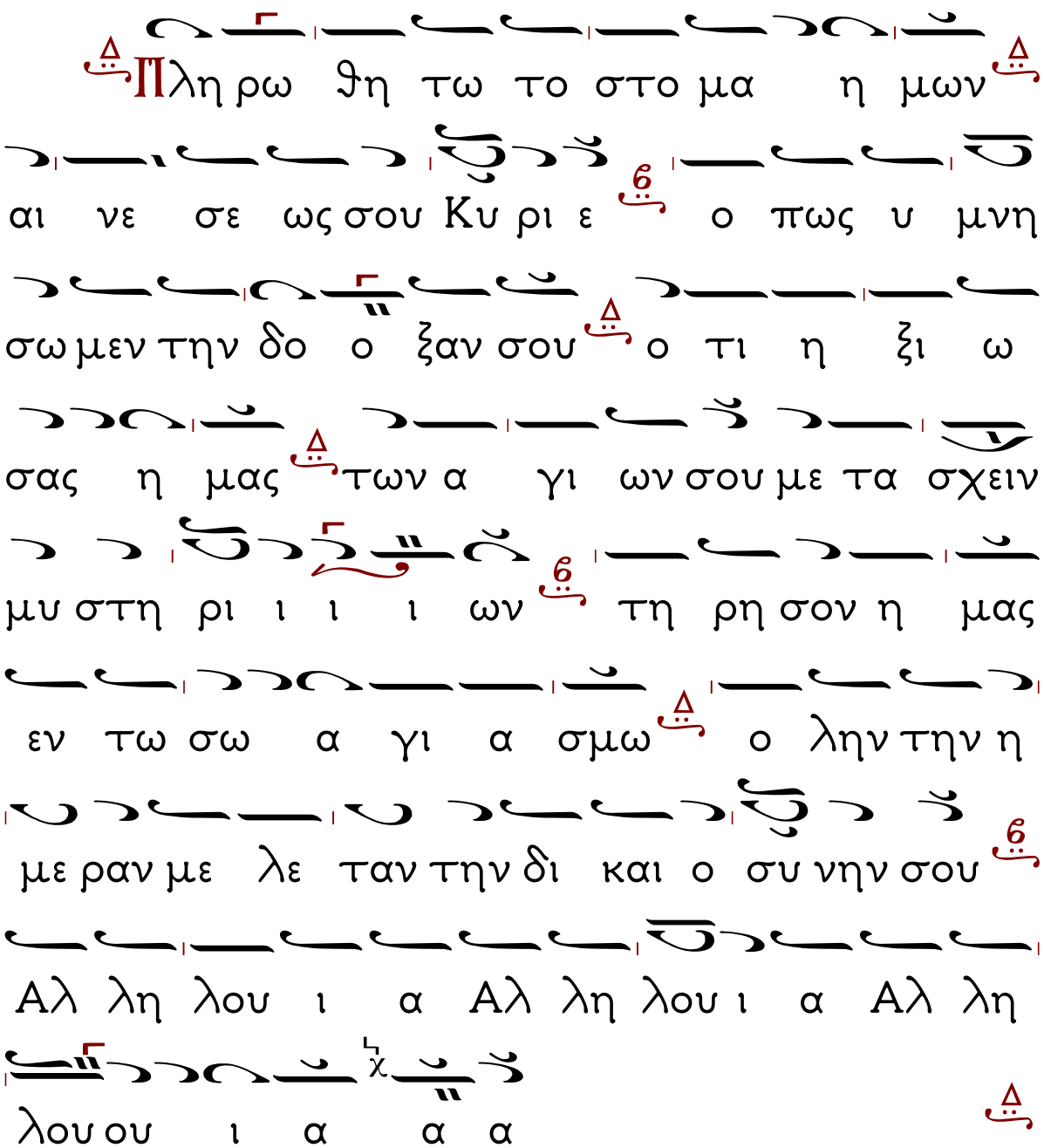
Ἦχος Δι

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

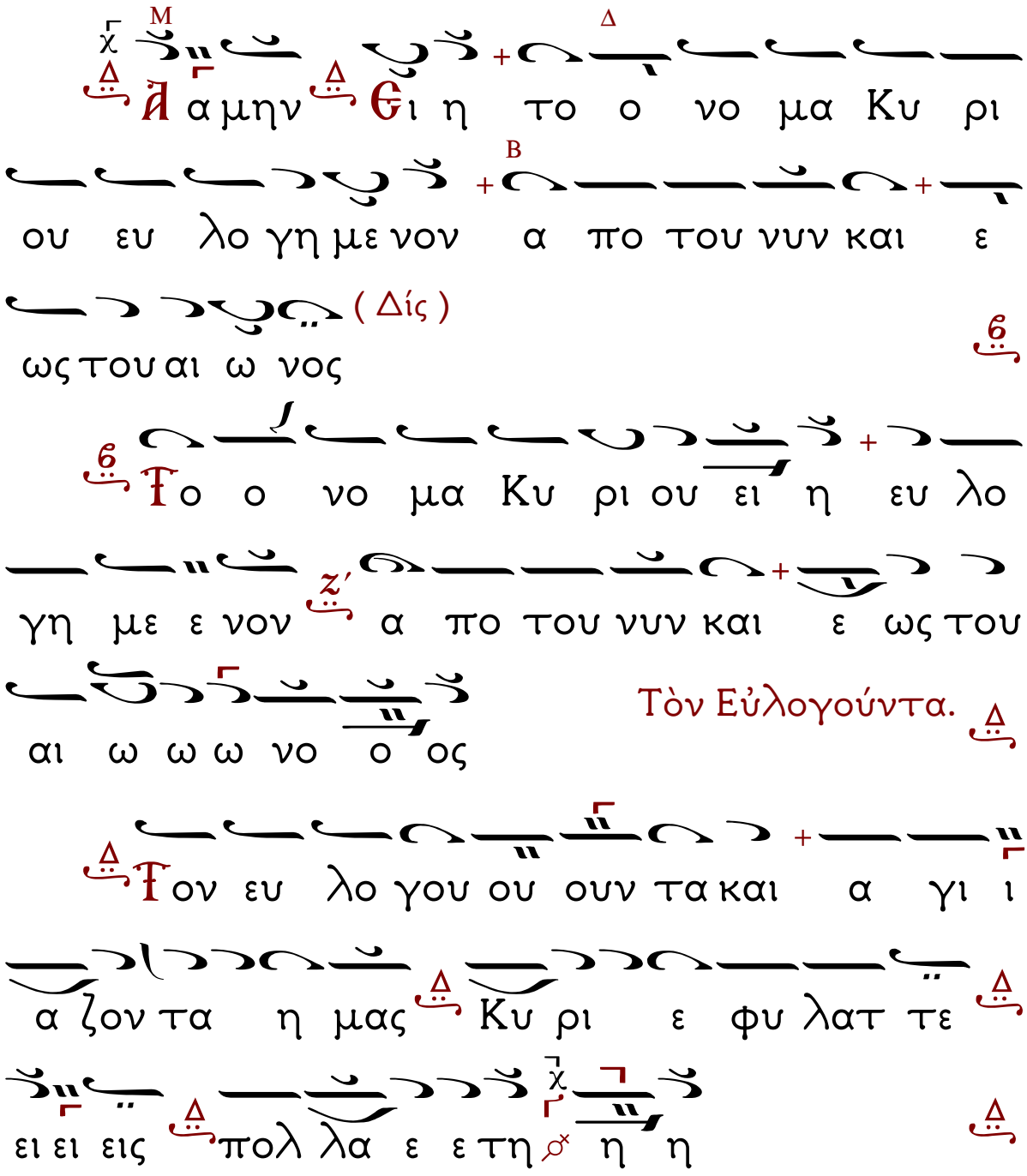
Ἦχος Δι

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

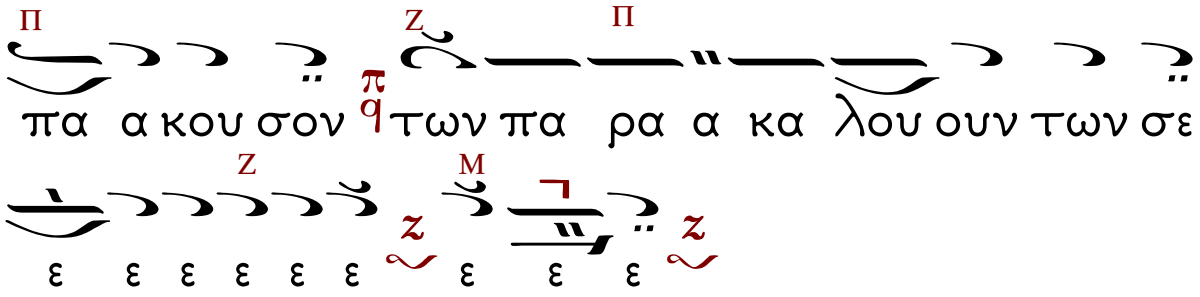
Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

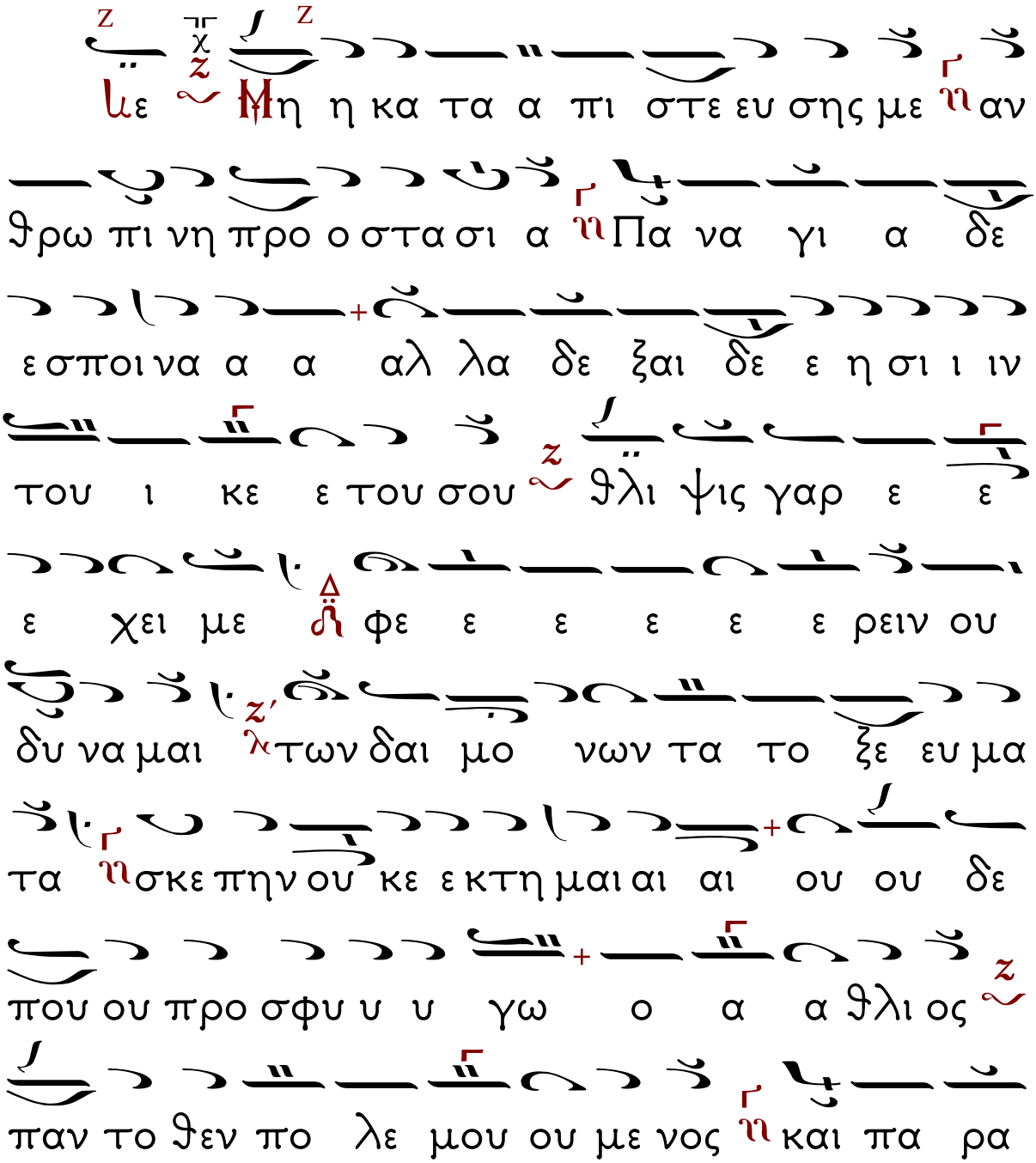
Ἦχος Βαρύς Ζω

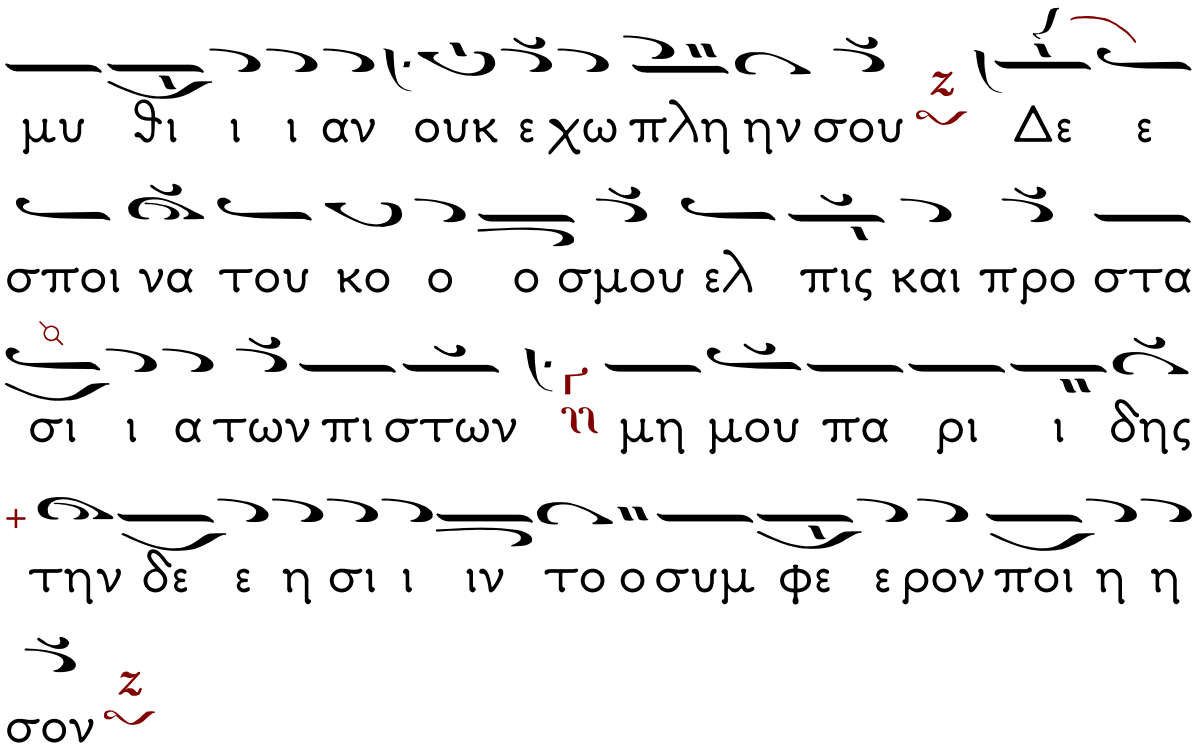

Π
Z
Π
πα α κου σον πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
Z
M
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

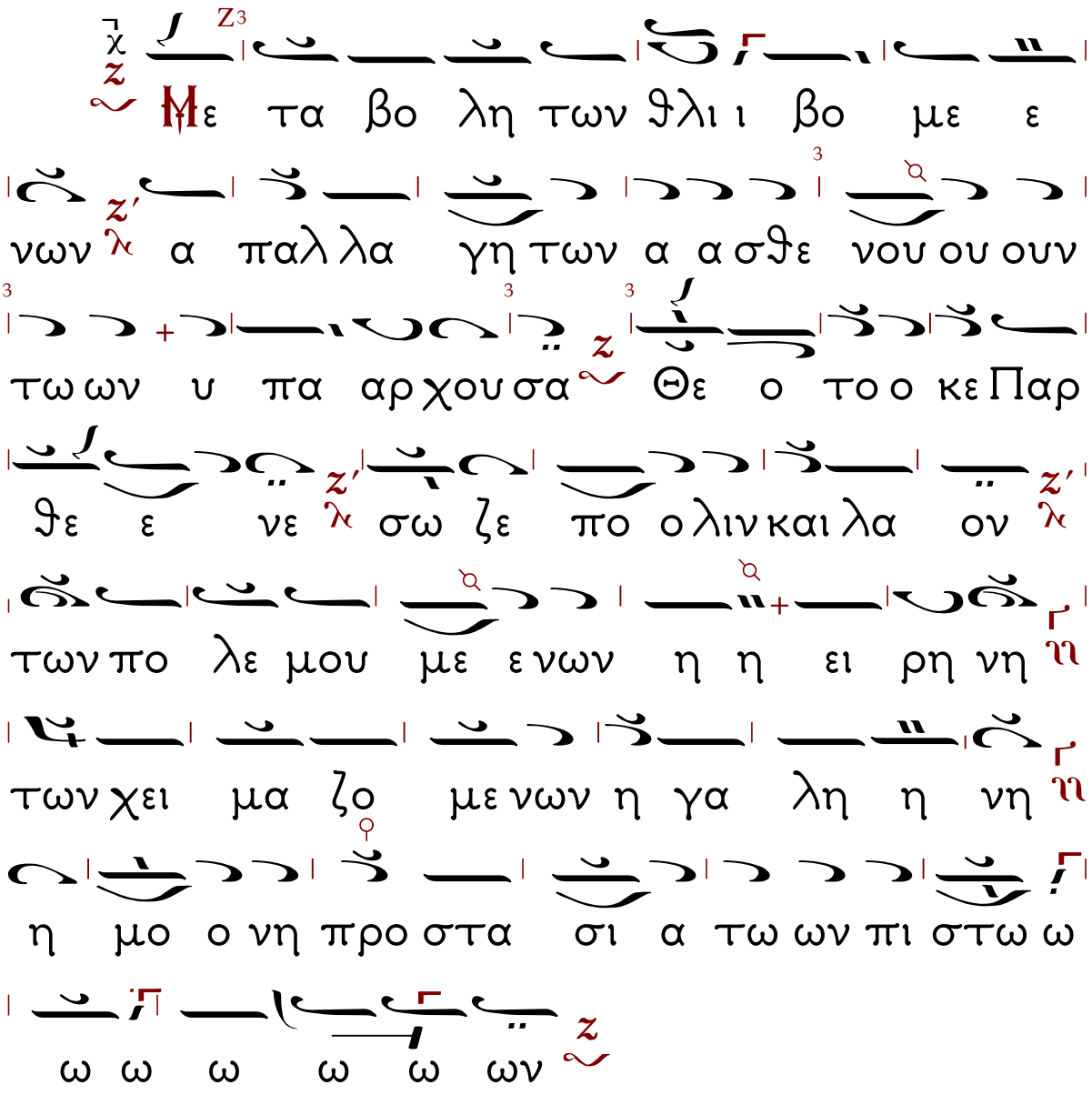
Ἦχος Βαρύς Ζω

μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
σι ι α των πι στων μη μου πα ρι ι δης
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.